

శ్రీషుఖరాయ

వారపత్రిక

సహజీవన భావనల పాపురాయ

20-9-2024

₹ 30/-

సర్వతోముఖి

నాయకత్వం

సీరిస్
ట్రైక్ సంచిక

శ్రీషుఖరాయ

GEETURAI WEEKLY

Sandesha Bhavanam, Lakkadkot,
Chatta Bazar, Hyderabad-500 002.
Ph: 040-24564583; 24576237

Mail : geeturaiweekly@gmail.com

Website: www.geeturai.com

సంపుటి: 46 సంచిక: 38 మైదానాలు
పుక్కవారం 20 సెప్టెంబర్ 2024 రూ.30-00
16 రథింగ్ అఫ్సర్స్ 1446 హిమ్మెంట్

తొలిగేటు

**ఎవరయితే నైతిక
ప్రవర్తనలో ఉత్తముడో
అతనే విశ్వాసంలోనూ
పరిపూర్ణుడు.**

- ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స)

సంపాదకులు
ఎస్.ఎమ్. మలిక్
అసోసియేట్ ఎడిటర్
అబ్బుల్ వాహెద్
ఎడిటోరియల్ ఇస్థాల్
ముహమ్మద్ ముజాహిద్
సబ్ ఎడిటర్
యాబుఅబ్ పట్ట
గ్రాఫిక్స్
ఎల్. లక్ష్మీనారాయణ
ముహమ్మద్ రఫీవ్
సర్పులేషన్ మేనేజర్
అబ్బుల్ జలీల్

ఆయనే నమూనా

ప్రవక్త బోధనలలో
జహాపర సాఫల్యం
కాదంటే తనమాట
తప్పదోయి వైఫల్యం!

సకల జీవరాసులకు
కారుణ్యం ఆయన
జీవన రంగాలన్నిట
ఆయనేలే నమూన!!

- యం.డి. ఉస్త్రోన్ఖాన్

లోపిల...

పారాలు గ్రహించాం	4
సర్వతోముఖ నాయకత్వం	5
సత్యసందేశ ప్రదాత	8
సర్వతోముఖ నాయకత్వం మానవాళికి మార్గదర్శి	10
సర్వతోముఖ నాయకత్వం మానవాళికి కారుణ్యం	12
సంపూర్ణ ఆదర్శం విస్మరించిన భాధ్యత!	14
ఆ ప్రవక్త!	18
మహా మనీషి ముహమ్మద్ (స)	22
మంచి మనసులు	28
ప్రవక్త (స) వారి హస్యం	31
సందేశంతో సంస్కరణ	32
సిగ్గు అనే సుగుణ శ్రేష్ఠత	34
సరోవర్స్నాత సుగుణాల భజనా - ముహమ్మద్(స)	36
సమాజ సంస్కర్త ముహమ్మద్ (స)	40
ఆయన(స) అడుగుజాడలే నేటి సమస్యలకు పరిపూర్ణం	43
మానవ మహేషాపకారి	44
మిలాదున్ నబీ	46
మహాప్రవక్త రాకసు గూర్చి ముందే వివరించిన వేదవేదాంగాలు	48
మహిళల హక్కుల పరిరక్షణ	50

ఛాఇ

ఎంతాలు గ్రహించాడ్యాం

మనిషి భూమి మీద అడుగుపెట్టి నప్పటి నుంచి సహజధర్మం సత్యధర్మమే అన్నది సైద్ధాంతిక నమ్మకం. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) తర్వాత అరేబియాలో ఇస్లాం అవిర్భవించిం దన్నది అందరూ చారిత్రకంగా గుర్తించే విషయం.

ఒక విచిత్రమైన వాదన అప్పుడప్పుడు మన ముందుకు వస్తుంటుంది. భారతదేశంలో ముస్లిములందరు ఒకప్పుడు హిందువులే, కాన్ని తరాల క్రితం ఇస్లాం స్వీకరించిన వారి సంతానమే అంటుంటారు. నిజానికి ప్రపంచంలోనే కాదు, స్వయంగా అరబ్బు భూభాగాల్ని ముస్లిములందరు కూడా వారి పాత తరాల్లో ఏదో ఒక సందర్భంలో ఎవరో ఒకరు ఇస్లాం స్వీకరించడం వల్ల ముస్లిములుగా మారినవారే. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) జన్మించింది 1400 సంవత్సరాల క్రితం. ఆ తర్వాతే అరేబియాలో ఇస్లాం విస్తరించింది.

ప్రారంభకాలంలో అరేబియా పరిస్థితి ఏమిటి? ఒహదేవతారాధన, విగ్రహరాధన సమాజంలో లోతుగా వేళ్ళానుకుని స్థిరపడిన సమాజంలో, తరతరాలుగా ప్రజలు తాతముత్తాతల మతవిశ్వాసాలకు, ఆచారాలకు గట్టిగా కట్టుబడిన వాతావరణంలో ఒక కొత్త సిద్ధాంతాన్ని, కొత్త విశ్వాసాన్ని, సామాజికంగా స్థిరపడిన వ్యవస్థను కుదిపేసే విశ్వాసాన్ని ప్రకటించి ప్రచారం చేయడానికి ఎంత దైర్ఘ్యం ఉండాలి?

ప్రవక్త ముహమ్మద్(స) అదే పని చేసి చూపించారు. దేవుడు ఒక్కడే, మనుషులు ఒక్కటే అన్నారు. మతపెద్దల పెత్తునాన్ని, సామాజిక అన్యాయాన్ని సవాలు చేసిన నినాదం ఇది. ఫలితం దాడుల పరంపర మొదలయ్యాంది. ఆకలి, అణచివేతలు, భౌతికదాడులు, హింసాకాండ, చివరకు హత్యాకాండ కూడా మామూలయ్యాయి. అయినా ప్రారంభకాలంలో ఇస్లాం స్వీకరించిన వారి నిబధ్యత చెక్కు చెదరలేదు. ఇది ప్రవక్త వ్యక్తిత్వం, సందేశ ప్రచార సరళి సాధించిన విజయం. ప్రారంభకాలంలో ఇస్లాం స్వీకరించినవారు గుప్పెడు మంది మాత్రమే. కానీ ఇస్లాం కోసం గట్టిగా నిలబడ్డారు. వారి మధ్య దృఢమైన ప్రేమానుబంధాల మానవ సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. ఒకరి కోసం ఒకరు నిలబడే సమైక్యత ఏర్పడింది.

చివరకు ప్రవక్త (స) మక్కా వదలి మదీనా వలస పోవలసి వచ్చింది. అయిన దైవాదేశంతో ముస్లిములను మదీనా వెళ్ళవలసిందిగా చెప్పారు. తాను కూడా మదీనా వలస వెళ్ళారు. ఈ సంఘటనను హిజ్రత్ అంటారు. ఇది ప్రవక్త వెనకడుగు వేయడం కాదు, వ్యాహపోత్తక నిర్ణయం. దీనివల్ల మక్కాలో వ్యాపార వాణిజ్యాలు

దెబ్బతిన్నాయి. మక్కా ఆర్థిక పరిస్థితి దెబ్బతింది. మదీనాలో ముస్లిములు స్వేచ్ఛాయుత వాతావరణంలో తమదైన సాంత రాజ్యవ్యవస్థను దైవాదేశాల ప్రకారం ఏర్పాటు చేసుకోగలిగారు. ఇది ఒక వ్యాహపోత్తక నిర్ణయం, సాధించిన విజయం. హిజ్రత్ సంఘటన తర్వాతే మక్కా అవిశ్వాసుల పతనం ప్రారంభమయ్యాంది. సత్యసందేశ ప్రదాతగా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) సాధించిన విజయం ఇది.

ఇలాంటి వ్యాహపోత్తక నిర్ణయమే మనకు హుదైబియా ఒప్పందంలో కనిపిస్తుంది. హుదైబియా ఒప్పందం వెనకడుగుగా కనిపించి సప్తటికి తర్వాత మక్కా విజయానికి దారులు వేసిన ఒప్పంద మయ్యాంది.

మదీనాలో ప్రవక్త (స) సోదరసంబంధాలను ఏర్పరచి సత్యమాజాన్ని ఎలా ఏర్పాటు చేయాలో నిరూపించారు. మదీనాలో అబ్బురహ్మాన్ బిన్ జఫ్ (రజి) గురించి ప్రస్తావించడం అవసరం. ఆయనను మదీనా స్థానికుడు సాద్ బిన్ రబి (రజి)ను సోదరునిగా ప్రవక్త ప్రకటించారు. ఈ సోదర బంధం ఎలాంటిదంటే సాద్ (రజి) మదీనాలో అత్యంత సంపన్నుడు. ఆయన తన సగం సంపదను అబ్బురహ్మాన్ బిన్ జఫ్కు ఇప్పడానికి సిద్ధపడ్డారు. కానీ అబ్బురహ్మాన్ బిన్ జఫ్ (రజి) తనకు సంపద వద్దన్నారు. మార్కెట్కు వెళ్ళి దారి చూపించమని అడిగారు. మక్కా నుంచి వచ్చినప్పుడు ఆయన వద్ద ఒహుశా రెండు మూడు దీనార్లు మాత్రమే ఉన్నాయి. వాటితోనే చిరుస్థాయిలో వ్యాపారం ప్రారంభించారు. మదీనాలో పెద్ద వ్యాపారిగా అచిరకాలంలోనే మారగలిగారు.

ఇక్కడ రెండు విషయాలు మనం గమనించాలి. నేడు శరణార్థుల విషయంలో స్థానికుల్లో అసహనం కనిపిస్తోంది. వలసవచ్చే శరణార్థుల వల్ల తమకు సమస్యలు వస్తాయనే ఆగ్రహం చాలా దేశాల్లో మనం చూసున్నాం. కానీ ఇలా వలస వచ్చిన వారిని స్థానిక సమాజంలో ఐక్యమయ్యేలా ఎలా చేయవచ్చునో, ఎలా సామరస్యాన్ని ప్రోత్సహించవచ్చునో, వలస వచ్చిన వారు ఎలా స్థానిక ఆర్థిక ప్రగతికి తోడ్పుడతారో ఈ సంఘటన మనకు చాలీ చెబుతుంది. దైవంపై నమ్మకంతో అబ్బురహ్మాన్ బిన్ జఫ్ (రజి) చేసిన ప్రయత్నాలు ఆయన్ను పెద్ద వాణిజ్యవేత్తగా నిలబెట్టాయి. నేడు bootstrapping గురించి మనం వింటున్నాము. కానీ అప్పటినే ఎలాంటి బయటి సహాయం, పెద్ద పెట్టుబడి లేకుండా వ్యాపారాన్ని ఎలా నిలబెట్టాలో ఈ సంఘటనలో ఒక పారం ఉంది. తొలికాలపు ముస్లిములను ప్రవక్త తీర్చిదిద్దిన తీరులో మనకు ఎన్నో పాలా లున్నాయి.

ఆబ్దుల్ వాహెద్

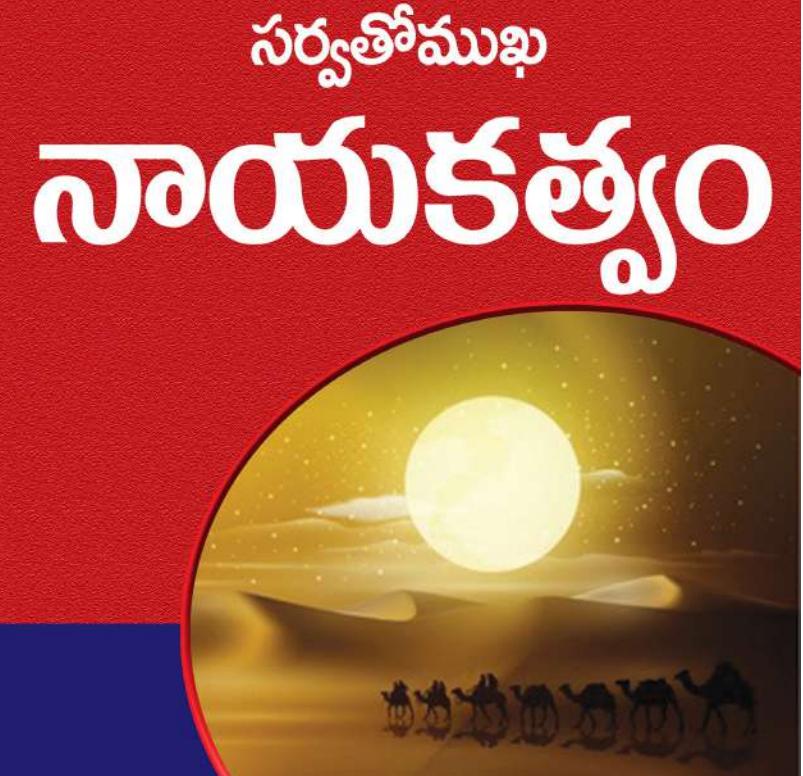
మతం ఒక 'గుణ్ణినమ్మకం' అనే విమర్శ తరచు వింటూ ఉంటాం. కొన్ని మూడు నమ్మకాలు, మూడుచారాలు చూసినప్పుడు అలా అనిపిం చవచ్చ కాని మూడుచారాలు లేని సంపూర్ణ జీవనవ్యవస్థగా సత్యదర్శం మానవజీవనికి సాంత్వన ఇస్తుంది. మూడుచారాల్లో కూరుకు పోయిన సమాజాన్ని, వ్యవస్థను ఆ ఊచి నుంచి బయటకు లాగిన ఇస్తోం ఆ కాలంలో ఎంత ప్రాముఖ్యత పొందిందో నేడు కూడా అంతే ప్రాముఖ్యత కలిగి ఉంది. ఇస్తోం బోధ నలు 1400 సంవత్సరాల క్రితం మానవ సమాజాన్ని ఎలా సంస్కరించాయో నేడు కూడా ప్రతి మనిషి వ్యక్తిగత జీవితానికి, సామాజిక జీవితానికి మార్గం చూపించే బోధనలుగా రుజువుతున్నాయి.

ప్రవక్త ముహామ్మద్ (స) వివేకంతో, దైవిక జ్ఞానంతో, శిక్షణానంస్కరణలతో, హితబోధతో, మార్గదర్శకత్వంతో, నాయకత్వ పటిమతో సాధించిన సర్వతోముఖ విఫ్లవాన్ని అర్థం చేసుకోవడం అవసరం. క్షుప్తంగా:

- సత్యం ఏమిటో ఆయన వివరణాత్మకంగా తెలియ జేశారు.
- నైతిక ప్రమాణాల శిక్షకుడిగా మానవసంబంధాలకు దిశా నిర్దేశన చేశారు.
- హేతుబద్ధ ఆలోచనలను ప్రోత్సహించి, శాస్త్రప్రగతికి దారులు వేశారు.

నేటికి 14 శతాబ్దాల క్రితం అప్పటి అరబ్బు సమాజంలో మాత్రమే కాదు యావత్తు ప్రపంచంలో మనిషి జీవితం గురించి, మానవజన్మ ఉద్దేశ్యం, లక్ష్యాల గురించి ఆలోచనలే ఉండేవి కావు. జీవితమంటే తినడం, తాగడం, ఆనందిం చడం, మరణించడంగా భావించేకాలం అది. బహుళ నేడు కూడా అలాగే ఉంది.

మనోవాంచలే మనిషికి దైవాలయ్యాయి. నేడు కూడా మనకు ఈ పరిస్థితి కనిపిస్తుంది. మనిషి తన మనోవాంచల ప్రకారం జీవించడానికి మాత్రమే ప్రయత్నిస్తాడు. భౌతిక సుఖభోగాలే ప్రధానంగా అప్పట్లోను ఉండేవి. నేడు కూడా ఉన్నాయి.

నిజానికి మనిషి జీవితం భూమిపై కేవలం మున్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే, సంవత్సరాలు, దశాబ్దాలు ఇట్టే గడిచి పోతాయని, జీవితం చరమదశకు శరవేగంగా చేరుకుంటుందన్న స్మిల్ నాడు ఉండేది కాదు, నేడు కూడా కనిపించదు. భౌతిక సుఖభోగాలే ప్రధానంగా మారినప్పుడు, ప్రాపంచిక పొరాదాలే ముఖ్యమైనప్పుడు, ప్రతిష్ఠ పెంచుకునే ప్రయత్నాలు కూడా సహజంగానే మొదలవుతాయి. ఆద్యాత్మిక విలువలు అంతరించి ఆద్యాత్మికతను ప్రదర్శించడం ప్రధాన మవుతుంది. ప్రదర్శనతో ప్రతిష్ఠ పెంచుకునే ప్రయత్నాలు జరుగుతాయి. ఈ ప్రదర్శనకు ఉపయోగపడేది భౌతికంగా కనిపించే వస్తుసామగ్రి. తమ ప్రదర్శనాత్మక ఆద్యాత్మికతతో ప్రతిష్ఠ పెంచుకునే ప్రయత్నాలకు విగ్రహాలు చాలా ఉపయోగపడతాయి. ఫలితంగా సాంత దేవతలు విగ్రహాలను తయారు చేసుకోవడం మొదలయ్యాంది. తమ తమ ఇష్టాను సారం, తమ తమ సృజనాత్మక ప్రతిభను ప్రదర్శిస్తూ గొప్పగా తమ తమ దేవతలు విగ్రహాలు తయారు చేసి ప్రదర్శించేవారు. అధునిక కాలంలో ప్రతిష్ఠ కోసం ఈ ప్రదర్శనాత్మక వైభాగ్యికుతో ప్రతిష్ఠ పుంతలు తోకుతోంది. అధునిక కార్బు, అత్యాధునిక

... సర్వతోముఖ నాయకత్వం ...

భవనాలు, ఖరీదైన చేతివాచీలు, ఖరీదైన దుస్తలు, ఖరీదైన సెల్ పోస్టు ... ఖరీదైన ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు

ఆధ్యాత్మికత వైతిక ప్రధానమైనది. కాని అది భౌతిక ప్రధాన మైనదిగా మారిపోతే ఆధ్యాత్మికతలో సారం అంతరిస్తుంది. మనములు లేని ఇల్లు ఇల్లు కాదు. ఆత్మ లేని శరీరం శరీరమూ కాదు. అలాగే వైతికత లేని భౌతిక ప్రదర్శన ఆధ్యాత్మికతా కాదు. వైతికసారం అంతరించడం వల్ల మనిషి జీవితం మరణంతో అంతరిస్తుందనే అభిప్రాయం బలపడింది. ఇక్కడేం చేసినా ఎలా బతికినా చనిపోయిన తర్వాత ఎవరికీ ఎక్కడా జవాబు చెప్పుకోవలసిన అవసరం లేదనే భావం ప్రబలింది. ప్రవక్త ఈ సామాజిక భావనలను పటాపంచలు చేశారు. చాలా సరళమైన సందేశంతో అప్పటి ఈ జీవనవిధానాన్ని సహాలు చేశారు. దేవుడు ఒక్కడే, ఆయనే విశ్వప్రభువు అని చెప్పారు. అంటే ప్రదర్శనాత్మక ప్రతిష్ఠలు పెంచుకునే వారందరి గొప్పలు నిజానికి గొప్పలు కావు. నిజమైన గొప్పవాడు దేవుడు ఒక్కడే, నిజమైన అధికారాలు ఆ దేవునికి ఉన్నాయి. మానవులంతా, రాజైనా, పేదైనా అందరూ ఆ విశ్వప్రభువుకు దాసులే. స్తుతిస్తోత్రాలు మనిషికి కాదు, దేవునికి మాత్రమే అనే ఈ సందేశం సమాజాన్ని ఒక్క కుదురు కుదిపింది. విశ్వప్రభువు నిత్యాదు, ఆయన సృష్టికర్త, ఆయన మనిషి మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ లేపి భూమిపై చేసిన ప్రతి పనికి లెక్క తీసుకుంటాడు అనే ఈ సందేశం ప్రదర్శనాత్మక ఆధ్యాత్మికత పునాదులు కుదిపేసింది.

ప్రదర్శనాత్మక ఆధ్యాత్మికత సాంత దేవుళ్లను తయారు చేసింది. మనిషి ఎలా కావాలంటే అలా నియంత్రించ గలిగే అవకాశముండేది. కాని ప్రవక్త ముహామ్మద్ (స) సందేశం ఈ పరిస్థితిని మార్చిసింది. మనిషి చేతుల్లో నియంత్రణ లేదు, మనిషి జీవితం ఇహలోకంలోను, పరలోకంలోను దేవుని నియంత్రణలో ఉండని చాటి చెప్పింది. దీని ఫలితమేమి టంటే, మనిషి తన ఇష్టానుసారం జీవించడం కుదరదు, దైవాదేశాల ప్రకారం జీవించాలి. ఈ విశ్వాసం మనసులో స్థిరపడితే మంచి చెడు, పాపం పుణ్యం అనే ఆలోచనలు మొదలవుతాయి. దైవం శిక్షిస్తాడన్న భయం అనేక చెడులను నిర్మాలిస్తుంది.

మనిషి అన్నింటిని నియంత్రించాలనుకుంటాడు. తన అదుపు నుంచి ఏదీ బయటకు వెళ్లరాదన్న మనస్తత్వం అంతర్గతంగా ఉంటుంది. ఈ మనస్తత్వమే కొందరిని

నియంతలుగా మార్చేస్తుంది. కొన్ని విషయాల నియంత్రణ కోసం నియంత్రితులుగా మారిపోయి నియంతలకు దాసులయ్యేలా మరికొందరిని మార్చేస్తుంది. ఇది ఆధ్యాత్మికతలోనూ చోటు చేసుకుంటుంది. దైవాన్ని నియంత్రించడానికి సాంత దేవుళ్లను తయారు చేసుకున్న తర్వాత, ఆ దేవుళ్లను నియంత్రించే కట్టుబాట్లు, ఆచారాలు, సంస్కరాల జాలం అల్లేశారు. వీటన్నింటినీ చేయగలిగే వర్గం ఉనికిలోకి వచ్చింది. దేవుడితో ఈ పనులు చేయించుకోడానికి ఈ వర్గం చెప్పినట్లు సగటు ప్రజలు వినే వాతావరణం ఏర్పడింది. ఈ మొత్తం వ్యవస్థను ముహమ్మద్ (స) సందేశం తుత్తు నియలు చేసింది. సగటు మనిషికి దేవునికి మధ్య మధ్యవర్తులెవ్వరు లేరని తేల్చి చెప్పింది. దేవుడు ఒక్కడే, మనుషులంతా ఒక్కటే. దేవుడికి రాజైనా, పేదైనా ఎవరైనా ఒక్కటే. ఎవరి మాటైనా ఒకేలా వింటాడు. ఈ విశ్వాసం ఏదో మామూలు మాట కాదు. వ్యవస్థల పీరాలను కదిలించే విప్పవ నినాదం ఇది. ఈ విశ్వాసం మానవకల్పిత అనంఖ్యాక అనత్య దేవుళ్ల నుంచి మనిషికి విముక్తి ప్రసాదించింది. నా దేవుడు గొప్ప అనే అహంకారాన్ని పటాపంచలు చేసింది. ప్రతిష్ఠ కోసం పాకులాడే మనస్తత్వాన్ని భూస్థాపితం చేసింది. అజ్ఞానాన్ని దూరం చేసింది. మనిషి రాజైనా పేదైనా అందరూ ఒకే పరుసలో నిలబడవలసి వచ్చింది.

మనిషికి స్వేచ్ఛనిచ్చిన నినాదం ఇది. అణిచివేతల నుంచి, లేమి నుంచి, భయం నుంచి స్వేచ్ఛ నిచ్చిన విశ్వాసం ఇది. ఈ విశ్వాసం జీవితాన్ని అర్థవంతంగా, లక్ష్మీబద్ధంగా మార్చింది. మనిషి భూమిపై దైవానికి ప్రతినిధిగా మారాడు. దేవుని ఆరాధించడం, దైవకారుణ్యాన్ని గుర్తించి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవడం, దైవప్రసన్నత కోసం ప్రయత్నించడమే జీవితలక్ష్మింగా మారింది. ఇది సామాజిక జీవనంలో విప్పవాత్మక మార్పులకు దారితీసింది.

మానవ జీవితం అనేది భూమిపై ఒక ప్రయాణం వంటిది. మనిషికి ఇది పరీక్ష కాలం. ఈ పరీక్షలో నెగ్గి, దైవప్రసన్నత పాందితే దేవుని బహుమతులు పొందగలడు. ఇదే విషయాన్ని దివ్యఖురథ్య ఇలా చెప్పింది: “నిజానికి, ప్రజలలో మంచి పనులు చేసేవారెవరో పరీక్షించాలని, భూమిపై ఉన్న వస్తు సామగ్రినంతటినీ మేము భూమికి అలంకారంగా చేశాము. చివరకు మేము దీనినంతటినీ చదువైన మైదానంగా చేసి వేయనున్నాము.” (కహాఫ్: 7).

● ● ● సర్వతోముఖ నాయకత్వం ● ● ●

“ఈ సంపదా, ఈ సంతానమూ కేవలం ఐహిక జీవితపు తాత్కాలిక అలంకారాలు మాత్రమే. అసలు, శాశ్వతంగా ఉండిపోయే పుణ్యకార్యాలే నీ ప్రభువు దగ్గర పరిణామం రీత్యా ఉత్తమమైనవి. కాబట్టి వాటి మిదనే పెద్ద ఆశలు పెట్టు కోవాలి.” (కహావు: 46).

దబ్బు ఎలా సంపాదించాలో? వ్యాపారంలో ఎలా లాభాలు పెంచుకోవాలో ప్రవక్త (స) నేర్చించలేదు. మనిషి జీవితాన్ని అర్థవంతం చేసే విలువలు, నమ్మకాలు బోధించారు. ఈ విలువలు సైతిక, అధ్యాత్మిక జీవితాన్ని సుసంపన్చం చేయడమే కాదు, భౌతిక జీవితంలోను సంతృప్తిని, సంతోషాన్ని సాధించి పెడతాయి.

మనిషి ఎల్లప్పుడు తనకు ఏది ముఖ్యమో దాని కోసమే ప్రయత్నిస్తాడు. సానుభూతి, దయ, క్షమాగుణం, సహనం సైతిక ప్రగతికి అవసరమనే భావన, సైతిక ప్రగతి లేనిదే మనిషి అధ్యాత్మిక సాఫల్యం లభించదనే నమ్మకం లేనప్పుడు ఈ విలువలు మానవసంబంధాల్లో కనిపించవు. ప్రవక్త (స) ఈ విలువలతో మానవసంబంధాలు వృధ్యి చెందేలా చేశారు. అందుకోసం సైతికంగా ఉత్తమవ్యక్తిత్వాలు సాధించుకునేలా ప్రోత్సహించారు.

ప్రవక్త బోధించిన సైతిక వ్యక్తిత్వం మనిషిని సామాజిక బాధ్యతలు గుర్తించేలా చేస్తుంది. భావోద్యోగాలను అదుపులో ఉంచుతుంది. వైతిక వివేచనను పెంపాందిన్నుంది. గమనించవలసిన మరో ముఖ్యమైన విషయమేమిటంటే, మనిషి కేవలం బుద్ధి వివేకాలును ప్రాణి మాత్రమే కాదు, అధ్యాత్మిక, సైతిక బాధ్యతలును ప్రాణి. ఈ బోధనలు సత్తసమాజ నిర్మాణానికి తోడ్పుడ్డాయి. ఈ సమాజంలో హక్కులే కాదు బాధ్యతల స్పృహ కూడా ప్రతి మనిషికి ఉంటుంది. దారిలో నడిచే హక్కు ఉన్నట్టే దారిలో ముఖ్య కనబడితే తొలగించే బాధ్యత కూడా మనిషికి ఉంటుంది. ప్రవక్త సాధించిన విజయం ఈ స్పృహను పెంపాందించడం, ఇస్తాం సాముదాయిక జీవితాన్ని ప్రోత్సహించింది. ప్రవక్త సాముదాయికతను బోధించారు. ప్రార్థనల్లో అయినా మరో పనిలో అయినా ఒక టీముగానే వ్యవహరించాలి. దీనివల్ల ఒకరికోసం ఒకరు నిలబడడం, త్యాగభావం, ఇతరుల పట్ల సానుభూతి, బేదార్యం వంటి గుణగణాలు పెంపాందాయి.

ప్రజలను మంచి వైపు ఆహ్వానించడానికి, మంచిని చెయ్యి మని ఆదేశించడానికి, చెడును నిరోధించడానికి ప్రతి మనిషి

పూనుకోవాలని బోధించారు. ఈ బోధనలు బలమైన, సైతిక ప్రధానమైన మంచి సమాజాన్ని నిర్మించాయి.

ముఖ్యంగా ప్రవక్త కృతజ్ఞతా భావాన్ని, క్షమాగుణాన్ని ప్రోత్సహించారు. తోటి మానవుల పట్ల కృతజ్ఞత చూపించలేని వాడు దైవం పట్ల కూడా కృతజ్ఞత చూపించలేదని వక్కాణించారు. పరిశోధనల్లో తెలిసిందే మిటంటే కృతజ్ఞతా భావం కలిగి ఉండడం మనిషి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుతుంది. అందుకే దివ్య ఖురీన్ ప్రవక్త గురించి “మీకు దైవప్రవక్తలో అత్యుత్తమ ఆదర్శం ఉంది” (అష్టాబ్ : 21) అని చెప్పింది.

అలాగే ప్రవక్త అత్యున్నత స్థాయి క్షమాగుణాన్ని ప్రదర్శించారు. తాయిపు సంఘటనలో ఈ క్షమాగుణం మనకు కనిపిస్తుంది. అలాగే మక్కా విజయానంతరం కూడా. క్షమాగుణం వల్ల మనిషిలో సంతృప్తి జినిస్తుంది. సానుభూతి పెరుగుతుంది. మానసిక బత్తిడి తొలగిపోతుంది.

ప్రవక్త హేతుబద్ధ అలోచనలను ప్రోత్సహించారు. దివ్య ఖురీన్ అనేక సందర్భాల్లో తమ పరిసరాల్లో ప్రాకృతిక దృష్టింతాలను చూసి అలోచించాలని ప్రోత్సహించింది. మానవ చరిత్రలో హేతుబద్ధ అలోచనలతో చరిత్రను మలుపు తిప్పాయి ఈ ఆలోచనలు. ప్రజల్లో పరిశీలనను, తార్కిక ఆలోచనలను పెంచాయి. శాస్త్రసాంకేతిక ప్రగతికి పునాదులు వేశాయి.

క్లప్పంగా చెప్పాలంటే మైకెల్ హేచ. హోర్ట్ రాసినట్లు “ప్రపంచంలో అత్యంత ప్రభావశిల నెతల జాబితాలో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) పేరును అందరికన్నా అగ్రభాగాన నేను ప్రస్తావించడం చాలా మందికి ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. కొందరు ఈ ఎంపికను ప్రశ్నించనూ వచ్చు. కాని చరిత్రలో ధార్మిక, లౌకిక రంగాల్లో తిరుగులేని విజయాలు సాధించి ఎక్కు వ్యక్తి ఆయన మాత్రమే.”

ఆయన సర్వతోముఖ నాయకుడు. ఒక సందేశప్రదాతగా విష్ణువాత్సుక సందేశాన్ని ప్రజలు స్వీకరించేలా చేసిన సందేశప్రదాత. ప్రజలను సత్తమాజం స్థాపించే ఉత్తమ వ్యక్తిత్వాలుగా తీర్చిదిద్దిన సంస్కర్త. క్షమాగుణం, కృతజ్ఞతా భావాలకు అత్యుత్తమ ఉదాహరణగా మానవాళికి అదర్శంగా నిలిచిన మానవమహాపకారి. దైవప్రసన్నతే జీవితలక్ష్యంగా వ్యక్తులకు శిక్షణ ఇచ్చి సత్తమాజాన్ని స్థాపించిన అద్వితీయ శిక్షకుడు. ఈ నాలుగు లక్ష్మణలే ఆయను సాటిలేని సర్వతోముఖ నాయకుడిగా చేశాయి.

సత్యసందేశ ప్రదాత

ఉమ్రీ

నిశ్చయంగా అల్లూహో ప్రవక్త (స) గొప్ప సందేశప్రదాత. ఆయన తన జింటి నుండి, సన్నిహిత మిత్రుల నుండి సందేశప్రచార కార్యక్రమం ప్రారంభించారని గుర్తించాలి. తరువాత అది యావత్తు ప్రపంచం విస్తరించింది. ఆయన భార్య ఖదీజా (రజి), సౌదరుడు అలీ (రజి), మిత్రులు అబ్బాబక్ర (రజి), జైద్ బిన్ హారిస్ (రజి) సందేశాన్ని స్వీకరించి ముస్లిములయ్యారు. ఆ పిదప ప్రవక్త (స) సందేశప్రచారం వల్ల, ఆయన సహాచరుల సందేశప్రచారం వల్ల మరికొందరు ఇస్లాం స్వీకరించారు. ప్రారంభ కాలంలో ప్రవక్త ఆయన సహాచరులు ఒక కొండచాటుకు వెళ్లి రహస్యంగా నమాజులు చేసేవారు. రహస్యంగానే తమ ఆరాధనలు కొనసాగించేవారు. ఆ తర్వాత ఇస్లాం సందేశాన్ని బాహుటంగా ప్రకటించాలని దైవం ఆదేశించాడు.

“వప్తం కప్పుకుని పడుకున్న మనిషి! లే లేచి హెచ్చరించు. నీ ప్రభువు ఘనతను చాటి చెప్పు.” అని దివ్యభూర్జాన్ ఆదేశించింది. ఈ భూర్జాన్ వాక్యం అర్థం ఏమిటంటే, ఓ ప్రవక్త! లేచి, నీ చుట్టు అంధకారంలో కొట్టుమిట్టుడుతున్న, దైవాన్ని విస్కృంచిన ప్రజలను హెచ్చరించు. ఏమనుకుంటే అది చేసేయడానికి, ఎలాంటి జపాబుద్ధితనం, బాధ్యతాబాధం లేకుండా వ్యవహరించడానికి వారేమీ అటవిక రాజ్యంలో బతకడం లేదు. విశ్వ

ప్రభువు ఔన్నత్యాన్ని ప్రకటించు. ఒక ప్రవక్త చేసే మొదటి పని ఇదే. ఎందుకంటే ఈ లోకంలో ఒకే ఒక్క దేవుడు తప్ప మరెవ్యరు గొప్పవారు కాదు.

ప్రవక్త జీవితచరిత్రను రచించిన ప్రభ్యాత ధర్మచేత్త ఖాజీ సులైమాన్ సల్యాన్ మస్సూర్ పూరి సందేశప్రచారానికి సంబంధించి ఐదు తరగతులను విస్తరించారు. అవి:

- 1) సన్నిహితులు, బంధువులు
 - 2) నగరవాసులు, తన ప్రాంతం వారు
 - 3) మక్కల శివార్లలో ఉన్న తెగలు
 - 4) ఆరేబియాలోని అన్ని తెగలు
 - 5) ప్రపంచంలోని అన్ని నాగరిక జాతులు, మత సముదాయాలు
- ఈ ఐదు తరగతులను గమనిస్తే ఆనాటి కాలంలో, శాస్త్ర సాంకేతిక ప్రగతి అనేది కనిపించని కాలంలో కూడా ప్రవక్త (స) తన సందేశప్రచార కార్యక్రమాన్ని ఎంత వ్యవస్థికృతంగా నిర్వహించారో అర్థమవుతుంది. ప్రవక్త (స) స్థిరంగా, మొక్కువోని దీక్షతో, నిబధ్యతతో అన్ని రకాల కష్టనష్టాలను ఎదుర్కుంటూ తన సందేశప్రచారాన్ని కొనసాగించారు. హెతుబద్దంగా, నిదర్శనాలతో, చక్కనివాక్యాలతో తన సందేశాన్ని ప్రజలకు చేరవేశారు. అనతికాలం

●●● సర్వతోముఖ నాయకత్వం ●●●

లోనే ఆ సందేశం యావత్తు ప్రపంచంలో విస్తరించింది.

ఆయన సఫా పర్వతంపైకి ఎక్కి తన సందేశాన్ని వినిపించారు. ప్రతి బస్తీలో, వీధిలో తన మాటను చేరవేశారు. ప్రజలను ఏకదైవారాధన వైపునకు పిలిచారు.

ఆయన వివిధ తెగల వద్దకు ప్రయాణాలు చేసి తన సందేశాన్ని వారికి చేరవేశారు. తాయివ్వలో బనూ సభీవ్ తెగకు తన సత్యసందేశాన్ని వినిపించారు. బనూ కుండా, బాను అమీరు తెగల వద్దకు వెళ్లారు. వారికి ఇస్లాం గురించి తెలియజేశారు. ఈ ప్రయాణంలో ఆయనతో పాటు అబూ బక్ర (రజి) కూడా ఉన్నారు. ప్రవక్త మహానీయులు సత్యసందేశ ప్రచార కార్యక్రమాన్ని జీవితాంతం కొనసాగించారు. లేఖల ద్వారా, తన సహచరుల బృందాలను పంపించడం ద్వారా ఆ కాలంలో నాగరిక దేశాలన్నింటికి సత్యసందేశం చేరవేశారు.

ఆయన సత్యసందేశ ప్రచార సరళిని క్లుప్తంగా చూద్దాం. ఒక సందేశప్రచారకునిలో ఉండాల్సిన గుణగణాలన్నీ సంపూర్ణంగా ఆయనలో కనిపించేవి. మతాలను, వాటి వ్యవస్థాపకులను అధ్యయనం చేసిన పరిశోధకులు కూడా ఈ విషయాన్ని ఒప్పు కుంటారు. ప్రపంచంలోనే ప్రవక్త (స) ఈ విషయంలో అగ్రగామి. ఆయన సందేశం ఆయన జీవితకాలంలోనే ప్రపంచం నలుచెరగులా విస్తరించింది. నేటికీ ఇది కొనసాగుతూనే ఉంది. ఆయన సందేశప్రచార సరళిలో క్రింది విషయాలు ముఖ్యమైనవి:

క్రమబద్ధంగా హితబోధ చేయడం

ఆయన నిరంతరంగా, అన్ని సమయాల్లో ప్రసంగాలు, హితబోధలు చేసేవారు కాదు. ఇరవై నాలుగు గంటలు సందేశప్రచారమే చేసేవారు కాదు. కానీ, సరైన సమయంలో, వివేకంతో సందేశప్రచారం చేసేవారు. ఒకేసారి అంతా చేప్పేయాలని ప్రయత్నించేవారు కాదు. క్రమబద్ధంగా, ఆగి ఆగి, తగిన విరామాలతో ఏకదైవారాధన గురించి, ఇస్లాం గురించి తెలియజేసేవారు.

అబ్బుల్లా చిన్ మనూద్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “ప్రవక్త మహానీయులు హితబోధ చేయడానికి కొన్ని రోజులు నిర్దారించేవారు. ఆ విధంగా వినేవారు వినుగు చెందకుండచూసేవారు. అంటే, సందేశప్రచారాన్ని ప్రతిరోజు, ప్రతి సమయంలో నిర్వహించడం వల్ల వినేవారు వినిగిపోయే పరిస్థితిని నివారించడానికి తగిన విరామాలతో, తగినంత సమయం మాత్రమే ఈ పని చేసేవారు. ఆయన వినేవారి మానసిక పరిస్థితిని కూడా దృష్టిలో ఉంచుకునేవారు. ఎప్పుడు, ఏ సమయంలో శ్రోత మనస్సు, హృదయం సత్యాన్ని

అంగీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉంటుందో ఆయన గ్రహించేవారు.

సత్యసందేశప్రచారంలో వివేకవివేచనలు

ఆయన సత్యసందేశ ప్రచారసరళిలో ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. ఎవరికైనా సత్యసందేశం గురించి వినిపించినప్పుడు ఆ వ్యక్తి స్వేచ్ఛావం, మనోభావాలను పూర్తిగా దృష్టిలో ఉంచుకునేవారు. అదేవిధంగా, ఇతర మతవర్గాల పండితులు ఎవరైనా ధార్మికచర్చ, సంభాషణ, సంవాదం కోరితే ఆయన అత్యంత మేలైన పద్ధతిలో సంభాషణ, సంవాదాల ద్వారా సత్యసందేశాన్ని తెలియజేసేవారు. ఇదే అల్లాహ్ ఆదేశం కూడాను.

ఒక సారి ఒక యువకుడు ప్రవక్త (స) సమావేశంలోకి వచ్చి, వ్యభిచరించడానికి అనుమతి కోరాడు. ఇది విని సహచరులు ఆగ్రహించి వారిని నివారించి, ఆ యువకుడిని తన వద్దకు పిలిచారు. మృదువుగా అతనితో నీ తల్లి వ్యభిచరించడాన్ని ఇష్టపడగలవా? అని అడిగారు. ఆ యువకుడు ‘అస్తులు ఇష్టపడను’ అని జవాబిచ్చాడు. మీ కుమారై విషయంలో ఇష్టపడతారా అని అడిగారు ప్రవక్త. ఆ యువకుడు లేదు అని జవాబిచ్చాడు. ఇలా సుదీర్ఘ సంభాషణ జరిగింది. చివరకు ఆ యువకుడు వ్యభిచారం ఎలాంటిదో, ఎంత చెడ్డుదో అర్థం చేసుకున్నాడు. ఆ యువకుడిని దేవుడు క్రమించాలని ప్రవక్త ప్రార్థించారు.

ప్రవక్త అనుసరించిన వివేకంతో కూడిన పద్ధతి ప్రభావం వల్ల ఆ యువకుడు శాశ్వతంగా వ్యభిచారాన్ని వదిలేశాడు. పశ్చాత్మాపం చెందాడు.

త్రోతల భాషా పలుకుబడులను, జాతీయాలను కూడా దృష్టిలో ఉంచుకునేవారు. వినేవారు గంభీరమైన, ప్రామాణిక సాహిత్య భాషను అర్థం చేసుకునేవారైతే అలాంటి ప్రామాణిక భాషలోనే మాట్లాడేవారు.

ఆయన తన మాటలను పదే పదే చేప్పేవారు. ఇది చాలా ముఖ్యమైన విషయం. ఆయన తన సహచరులకు ఎదన్నా చెప్పాలనుకుంటే మూడు సార్లు చేప్పేవారు. ఆ విధంగా తన మాటలు వారి మహామస్తిష్ఠాలపై ముద్దించబడేలా చేప్పేవారు.

సై విషయాలను పరిశీలిస్తే ప్రవక్త సందేశప్రచార సరళి వివేకవివేచనలతో మనోహరంగా ఆకట్టుకునేలా ఉండేదని తెలుస్తోంది. ఆయన కేవలం మాటలతో చెప్పడమే కాదు, నేలపై గీతలు గీసి కూడా వివరించేవారు. కొన్నిసార్లు ధారీత్రిక సంఘటనల ద్వారా, కొన్నిసార్లు సూచనాప్రాయంగా చేప్పేవారు. ఆయన ఎన్నడూ గట్టిగా అరిచి, కేకలు వేసి, కోపంతో గొంతు చించుకుని మాట్లాడలేదు. చాలా మృదుమధురంగా మాట్లాడేవారు. ■

మానవ సమాజాన్ని సంస్కరించడానికి, మార్గదర్శికం చేయడానికి, అల్లాహ్ ఇస్లాం రూపంలో ఉత్తమ జీవన నియమావళిని, ఖురాన్ రూపంలో పరిపూర్వమైన రాజ్యంగాన్ని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ద్వారా యావత్తు మానవాంగిక ప్రసాదించాడు.

ఇస్లాం మతం ఒక పరిపూర్వ మతం, “పరిపూర్వత” అనే పదంలో సంపూర్ణ పురోగతి చెందిన అనే భావం ఉంది. మానవ జీవితానికి సంబంధించిన సమస్త రంగాల్లో అవసరమైన మార్గదర్శకత్వాన్ని సత్య ధర్మం సుస్పష్టం చేసిందన్న భావన ఇందులో ఇమిడి ఉంది. ఇస్లాంకు సంబంధించిన ఈ ప్రత్యేకత ముస్లింలకు మాత్రమే కాదు, ఇతర మతస్తులు కూడా గుర్తిస్తున్న ప్రత్యేకత. ఉదాహరణకు, ఒక సందర్భంలో ఒక యూద పండితుడు ఉమర్(రజి)తో, “మీ గ్రంథం (ఖుర్జాన్) లో ఒక వాక్యం ఉంది. అది మా యూదులకు లభించి ఉంటే మేము ఆ రోజును పండుగ రోజుగా ప్రకటించి ఉండేవాళ్ళం.”

ఉమర్ (రజి) ఆ యూద పండితునితో, “ఎ వాక్యం?” అని అడిగారు. అల్ మాయుదా సూరాలోని 3 వాక్యంలో “ఈనాడు నేను మీ ధర్మాన్ని మీ కొరకు పరిపూర్వం చేశాను.” అనే వాక్యంగా ఆ యూద పండితుడు తెలియజేశాడు. గత కాలాల ప్రవక్తల అనుచర సముదాయాల్లో ఎవరికి ఈ ప్రత్యేకత లభించలేదు.

మానవ జీవితంలోని ప్రతి రంగంలో మార్గదర్శనం ఇస్లాం ఇస్తుంది. ఈ మార్గదర్శనానికి ఉత్తమ ఉదాహరణ అల్లాహ్ పంపిన చివరి ప్రవక్త (స) జీవితంలో ఉంది. ఆయన గౌప్య సందేశ ప్రచారకర్త, సాటిలేని నేత, రాజకీయవేత్త, నిర్వాహకుడు, దోత్యవేత్త, సైన్యధ్యక్షునిగా, మానోవైజ్ఞానిక నిపుణునిగా, నిజాంయుతీవరునిగా, అమానతుదారునిగా, వ్యాపారిగా,

మానవీయ విలువల బోధకునిగా, న్యాయమూర్తిగా, ప్రేమాభిమానాలు మూర్తీభవించిన తండ్రిగా, భర్తగా, సంస్కృతగా, చిట్టచివరి ప్రవక్తగా ఆయన జీవితం అందరికి ఆదర్శప్రాయం. ఇస్లాం ప్రత్యేకత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) జీవితం, వ్యక్తిత్వంలో స్వప్తంగా కనిపిస్తుంది. ఒక పరిపూర్వ నమూనా మనకు దొరుకుతుంది. ఆయన మదీనా నగరంలో స్థాపించిన ఇస్లామీయ రాజ్యం ఒక ఆదర్శరాజ్య నమూనాగా నిలిచింది. పొరుల సామాజిక, సాంఘిక అవసరాలను ఒక రాజ్యం ఎలా తీర్చాలో చాటి చెప్పింది. ప్రపంచం ఉన్నంత కాలం అప్పటి మదీనా రాజ్య నమూనా ఒక ఆదర్శనమూనాగా కౌనసాగుతుంది. మక్కా విధుల నుంచి, తాయిల్ సందేశబోధనల నుంచి ప్రారంభమైన ఈ ప్రయాణం అనేక మలుపులు తిరిగింది. హింసాత్మక అణిచివేతలు భరించింది. యుద్ధాలను ఎదురుగ్కింది. కష్టప్రాప్తిలతో కూడిన కలిసమైన దారిలో తీవ్రమైన దుర్ఘార దశలను దాటుకుని న్యాయం ప్రధానమైన తరువాత న్యాయం ప్రధానంగా ఏర్పడిన రాజ్యవ్యవస్థ ఇది. తరతమ భేదాలు లేకుండా చట్టాన్ని అమలు చేసే వ్యవస్థ ఇది. ధర్మం జీవితంలోని అన్ని రంగాల్లో ప్రతిబింబించేది. వివిధ తెగల రణభూమిగా ఉండే యస్తిబ్ నగరాన్ని ప్రవక్త తన రాజకీయ దూరధ్వప్రాప్తి, ఆదర్శ పరిపాలనతో సంక్షేమ రాజ్యంగా నిలబెట్టారు. తెగల వైరాన్ని అంతం చేసి ఒక్కటి చేశారు. ప్రవక్త ప్రగతిశిల అలోచనలు, వ్యక్తిత్వం పల్లనే మదీనాకు వలస వచ్చిన తర్వాత అక్కడ సురాజ్యవ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయడంపై దృష్టి పెట్టారు. ఒక వ్యవస్థికృత, రాజ్యంగబద్ధ రాజ్య వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయడానికి పూర్తి శిశ్ఛ చూపించారు. దేవుడు ఒక్కడే, మనుషులంతా ఒక్కటే అనే ధార్మిక పునాదిపై నిలబడిన వ్యవస్థకృత రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు

సర్వతోముఖ నాయకత్వం

మానవాంగిక కారుణ్యం

రూపీణా

ఇస్లాం అవిర్మివానికి ముందు, ప్రపంచంలో పరిస్థితి అధ్యాన్యంగా ఉండేది. మానవత్వం అనేది మృగ్యమయ్యాంది. దయ, జాలి, సానుభూతి అనే పదాలు అరబ్బు భూభాగంలో అధ్యం లేసి పదాలుగా ఉండేవి. సొంత సోదరుల మధ్యనే భీకర పొరాటాలు జరిగేవి. మానవత్వం అనేది మచ్చుకు కూడా కనబడేది కాదు. అంధకారం అలుముకున్న కాలం అది. అలాంటి నేపథ్యంలో అరబ్బు భూభాగంలో ప్రవక్త ముహముద్ (స) జన్మించారు. ఆయన నలభై సంవత్సరాల వయస్సుకు చేరుకున్నప్పుడు దైవం ఆయన్ను భూమిపై ప్రవక్తగా నియమించాడు. ఆ వెంటనే ఆయన సర్వశక్తిమంతుడైన దేవుని సందేశాన్ని ప్రజలకు వినిపించడం ప్రారంభించారు. కానీ ఈ సందేశం అక్కడి ప్రజలకు నష్టిలేదు. తాతముత్తాతల ధర్మానికి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడు తున్నారని ఆగ్రహించారు. దౌర్జన్యాలు, దుర్మార్గాలు, క్రూర అణిచివేతల పరంపర ప్రారంభమయ్యాంది. చిత్రహింసలకు గురి చేయడం మొదలయ్యాంది. ఈ హింసాకాండను ప్రవక్త భరించారు. ప్రాణశత్రువుల పట్ల కూడా కారుణ్యం చూసించారు. చరిత్రలో నమోదైన కొన్ని సంఘటనలు చూడండి:

► ఒక వ్యధ మహిళ ప్రతి రోజు ఆయన నడిచే దారిలో చెత్తా చెదారం పోసేది. ప్రవక్త ముఖంపై చిరునవ్వు చెదిరేది కాదు. కాని ... ఒక రోజు ఆమె కనిపించ లేదు. తనపై చెత్తాచెదారాలు పడలేదు. ఆమెకేమయ్యాందో అని ఆయన విచారించారు. ఆమె ఆరోగ్యం బాగోలేదని తెలిసింది. ఆమె ఇంటికి వెళ్లి ఎలా ఉన్నారు అని పరామర్శించారు.

► ఒక అవిశ్వాసి ఆయనపై దేవంతో ఆయన నమాజులో ఉన్నప్పుడు ఆయనపై ఒంటె ప్రేపులు తెచ్చి మీద వేశాడు. ఆ వ్యక్తిని కూడా ఆయన క్లమించేశారు.

► ఆయన విజేతగా మక్కాలో ప్రవేశించినప్పుడు ఆయన ప్రాణశత్రువులు, ఆయన్ను అనేక రకాలుగా హింసించిన వారు

గజగజలాడుతున్నప్పుడు, వారందరినీ ప్రవక్త క్లమించేశారు.

► ఆయన క్లమించి వదిలేసిన వారిలో హిందా అనే మహిళ కూడా ఒకరు. ఆయన ఎంతగానో ప్రేమించే పినతండ్రి హంజా (రజ)ను హతమార్చి, ఆయన కాలేయాన్ని నమిలిన మహిళ ఆమె. ఆమె ఆయన ముందుకు వచ్చి క్లమాభిక్ష కోరినప్పుడు ఆయన క్లమించానని చెప్పారు.

► ప్రపంచంలో ఇలాంటి ఉదాహరణలు మరెక్కడా కనిపించవు. ఆయన్ను చంపడానికి కుట్రలు పనిన అబూ సుఫ్యాన్ క్లమించారు. అంతేకాదు, మక్కాలో మొదటి శరణార్థి నిలయం అబూసుఫ్యాన్ ఇల్లగా ప్రకటించారు.

► ఆయన తాయిఫ లోయకు వెళ్లి దైవసందేశ ప్రచారానికి ప్రయత్నించినప్పుడు అక్కడి ప్రజలు రాణ్ణతో కొట్టి శరీరాన్ని రక్కసేక్కం చేశారు. దైవదూత జబలియాల్ (అల్ల) ఆయన ముందుకు వచ్చి, మీరు అదేళ్లో, నేను రెండు పర్యతాల మధ్య ఈ దుష్టులను నలిపేస్తాను అన్నారు. కానీ ప్రవక్త దానికి ఒప్పుకోలేదు. వారిని క్లమించడమే కాదు వారికి తగిన హితబోధ ప్రసాదించాలని చేపుణ్ణి ప్రార్థించారు.

► ఆయన యావత్తు ప్రపంచానికి కాదు, మొత్తం విశ్వంలోని కణకణానికి కారుణ్యంగా పంపబడిన ప్రవక్త. దౌర్జన్యాలు, అణిచివేతల పర్యతాలు తనపై విరుచుకుపడుతున్న ఆయన చిరునవ్వుతో కారుణ్యాన్ని ప్రదర్శించారు. ఆయన కారుణ్యం కేవలం ముస్లిములకే పరిమితం కాలేదు, అందరి విషయంలో అదే వైభాగీయతో విసిగిన సహచరులు ఆయనతో అవిశ్వాసులను శాపించ మని కోరారు. ఆయన వారికి జవాబిస్తూ, నేను శాపించడానికి కాదు కరుణించడానికి పంపబడ్డాను అన్నారు. తుపైల్ బిన్ ఉమర్ను దేసీ తెగ వడ్డకు ఇస్లాం సందేశ ప్రచారానికి పంపినప్పుడు ఆ తెగవారు సందేశాన్ని నిరాకరించారు. తుపైల్ బిన్ ఉమర్ అక్కడి నుంచి వెనక్కి వచ్చి, ఆ తెగవారి వైభాగీయతో అనుచితంగా ఉండని వారిని శాపించాలని కోరారు. కానీ ప్రవక్త

●●● సర్వతోముఖ నాయకత్వం ●●●

ఆ తెగవారి హితబోధ కోసం దేవుని ప్రార్థించారు. అస్యా (రజి) ప్రకారం ప్రవక్త ఏమనేవారంటే తల్లిదండ్రులతో మంచిగా వ్యవహరించాలని బోధించేవారు. తల్లిదండ్రులు ముస్లిములు కాకపోయినా సరే వారి పట్ల ప్రేమాదరాలు, గౌరవ మర్యాదలు కారుణ్యమైఖలితో వ్యవహరించాలని చెప్పేవారు.

మదీనాలో చాలా మంది కపటులు కూడా ఉండేవారు. ప్రవక్త సమక్కణలో ముస్లిముల సమక్కణలో తాము కూడా ముస్లిములుగా నటిస్తూ, దొంగచాటుగా దెబ్బతీయడానికి, తెర వెనుక కుటులు పన్నేవారు. ఈ విషయాలన్నీ ప్రవక్తకు తెలిసినా వారిని చూసి చూడకుండా వదిలేసేవారు. ఆయన కారుణ్యం మనుషులకే కాదు పశుపక్షాదుల పట్ల కూడా సమానంగా ఉండేది. అభూ హుద్దీరా (రజి) ప్రకారం “మీ జంతువుల పీపులను వెదికలుగా మార్చియవద్దు. వాటికి వేళకు మేత నీరు పెట్టండి. వాటిపై ఎక్కువ భారం వేయవద్దు. మేతబయళ్లలో వాటిని స్వేచ్ఛగా మేయడానికి వదిలేయండి. అని కోరినవిధంగా మేస్తాయి. ఆయన పశువుల మధ్య పందేలు పెట్టడం, పోరాటాలు పెట్టడం, పక్షులను బాణాలతో గురిపెట్టడాలను కూడా నిషేధించారు. ఒకసారి ఒక వ్యక్తి తన దుషుటిలో పక్షులను చుట్టి పట్టుకుని ఆయన వద్దకు వచ్చాడు. అది చూసిన వెంటనే ఆయన ఆ పక్షులను వదిలేయమని ఆడేశించారు.

ఆయన సంపద మొత్తాన్ని అనాధలకు, పేదలకు పంచేసేవారు. అబ్బుల్లా బిన్ ఊమర్ (రజి) ప్రకారం, ఆయన ఎంత ఊదారంగా ఉండేవారంటే, ఆయన వంటి వారు మరెవ్వురు లేదు. ఆయన స్వయంగా పేద నిరాడంబర జివితాన్ని గడిపేవారు, కాని దాతృత్వంలో మహారాజులను, చక్రవర్తులను మించిపోయేవారు. ఒక శ్రీ ఆయనకు ఒక దుషుటి కానుకగా ఇచ్చింది. అదే సమయంలో ఒక పేద వ్యక్తి ఆయనతో ఆ దుషుటి దానమివ్వ మని కోరాడు. వెంటనే ప్రవక్త(స) ఇచ్చేశారు. ఒకసారి 90,000 దిర్ఘములు ఆయన వద్దకు వచ్చాయి. ఆ మొత్తాన్ని అపుటి కప్పుడు ఆయన పంచేశారు. జాబీర్ (రజి) ప్రకారం ఆయన ఎవరికి ఎన్నడూ అడిగింది నిరాకరించలేదు. ఆయన వద్దకు వచ్చి అడిగిన వారు ఉత్తుచేతులతో వెనక్కు వెళ్లడం జరగలేదు. అనన్ (రజి) ప్రకారం ప్రవక్త ఎన్నడూ రేపటి కోసం ఏదీ దాచుకోలేదు. తన వద్ద ఉన్నదంతా అవసరమున్న వారికి పంచేసేవారు. ప్రవక్త ముహమ్మద్(స) చేసిన చివరి హజ్జ ప్రసంగం నిజానికి న్యా వరల్లో ఆర్జుర్ వంటిది. ఆయన ఇలా అన్నారు:

అంతిమ హజ్జ ప్రసంగం

“బాగా వినండి, అజ్ఞాన కాలపు ఆచారాలన్నీ నా పాదాల క్రిందున్నాయి (అంతమయి పాయ్యాయి). అరబ్బు వ్యక్తికి అరబ్బేతరునిపైగాని, అరబ్బేతరునికి అరబ్బుపైగాని ఎలాంటి అధిక్యత లేదు. మీరంతా ఆదమ్ సంతతిలోని వారే, ఆదమ్

మట్టితోనే సృజించబడ్డారన్నది మరువకండి.

“ముస్లిములంతా పరస్పరం సోదరులు.”

“మీ బానిసలు! మీ బానిసలు!! మీరు స్వయంగా తినే భోజనమే వారికి కూడా పెట్టండి. మీరు స్వయంగా ధరించే బట్టలే వారికి కూడా ధరించడానికి ఇవ్వండి.

“అజ్ఞాన కాలపు హత్యాపరిహారాలన్నీ నేటితో అంతం చేయబడ్డాయి (ఇక ఎవరికి ఎవరి హత్య ప్రతీకారమూ తీర్చుకునే అధికారం లేదు). ప్రప్రథమంగా నేనే నా పంశంలో రబియా చిన్ అల్ హారన్ కుమారుని హత్య ప్రతీకారాన్ని అంతం చేస్తున్నాను.

“మహిషల గురించి దేవునికి భయపడి మెలగండి, మీకు ట్రీలపై ఏ విధంగా హక్కు ఉందో అదేవిధంగా వారికి కూడా మీపై హక్కు ఉంది.

“మీ రక్తం (ప్రాణం), మీ ధనం ప్రశయం వరకు ఒకరిదొకరికి పవిత్రం (అంటే నిషిద్ధం, వాటికి హాని చేయరాదు)- ఈ రోజు, ఈ నెల, ఈ నగరం ప్రవిత్రమైనట్టు!

“నేను మీ కొరకు ఒక పశువును వదిలి వెడుతున్నాను, దాన్ని మీరు దృఢంగా పట్టుకుని అనుసరించారంటే మీరు దారి తప్పరు- అదే దైవగ్రంథం ఖుర్జిత్తాన్న.

ఆ తరువాత మహాప్రవక్త(స) ఎన్నో షరీతు అదేశాలు తెలిపారు. పిదప సమావేశమయిన వారిని సంబోధిస్తూ, “దేవ సన్నిధిలో మిమ్మల్ని నా గురించి ప్రశ్నించినప్పుడు మీరు ఏమని సమాధానమిస్తారు?” అనడిగారు.

“మీరు దేవుని సందేశం మాకు అందజేశారనీ, తమ కర్తృవ్యాన్ని నిర్వర్తించారని బదులిస్తాం” అని జవాబు చెప్పారు సహభాదు. దానికి ఆయన ఆకాశం వైపునకు ప్రేలెత్తి “అల్లాహ్! నీవు సాక్షి” అని మూడు పర్యాయాలు పలికారు. ఆ సందర్భంలోనే ఈ ఆయత్ అవతరించింది :

“నేడు నేను మీ కొరకు మీ ధర్మాన్ని, జీవిత సంవిధానాన్ని పరిపూర్ణం గావించాను. నా అనుగ్రహాన్ని పూర్తి చేశాను. మీ కొరకు ఇస్లామ్ నే అనుసరణియమైన ధర్మంగా సమృతించాను.”
(మాయిదా : 3)

ఈ హజ్జులోనే మహాప్రవక్త(స) హజ్జు సంప్రదాయాలన్నింటినీ స్వయంగా ఆచరించి హజ్జు ఎలా చేయాలో బోధించారు. అప్పుడే ఆయన “ఇదో, హజ్జులో పాటించవలసిన లాంచనాలన్నీ ఇప్పుడు నా ద్వారా నేర్చుకోండి, నాకు తెలియదు, దీని మీదట నాకు మరోసారి హజ్జు కొరకు వచ్చే అవకాశం లభిస్తుందో లేదా!” అని పెలవిచ్చారు.

అప్పుడే, “ఇప్పుడు ఇక్కడ ఉన్నవారు ఈ మాటలన్నీ ఇక్కడ లేనివారికి తెలియజేయాలి” అని కూడా అన్నారాయన. ♣

సంపూర్ణ ఆదర్శం ఎన్నిటించిన బంధ్యత!

నిజామీ కుమార

ఆయన జీవితం ఆదర్శ జీవితం - అనందంలోనూ ఆపత్తుల్లోనూ, ఆసియాలోనూ ఆఫ్రికాలోనూ, మగవారికయినా మగువలకయినా, గతంలోనయినా వర్తమానంలోనయినా; రాజులకయినా పేదలకయినా, పాలకులకయినా పాలితులకయినా, వాణిజ్యవేత్తలకయినా యోదానుయోధులకయినా; న్యాయాధికపులకయినా, రాజ్యాధికారులకయినా!

అంతేకాదు, ఆయన జీవితం సకల సందర్భాలకూ ఆదర్శం. మలమూత్ర విసర్గమలు ఎలా చెయ్యాలో అన్న విషయంతో మొదలెట్టి కాశ్యా చేతులూ ఎలా శుభ్రపరచుకోవాలో, స్నానమలు, భోజన పాసీయాలతోపాటు నిద్రపోవటం, భార్యపిల్లలతో మసలుకునే విధానాలతో సహసర్య విషయాలలో అన్ని వేళలా ఆయన జీవితం ఓ నిండు ఆదర్శం.

జగత్కి స్వామి, మానవుల కర్త దైవం సమస్త మానవాళికి మార్గదర్శిగా, కాంతిగా ఆయన్ని పంపాడు:

మీ వధకు అల్లాహో వధ నుంచి కాంతి వచ్చేసింది. మరొక సత్యస్వరూపమయిన గ్రంథం (కురుఅన్) కూడా. (మాఝద: 15)

ఆయన్ని నిఖిల జగత్కి కారుణ్యంగా కూడా పంపాడు :

ముహమ్మదీ! మేము నిన్ను ప్రపంచముల కొరకు కారుణ్యం గానే చేసి పంపాము. (అన్నియా : 107)

అందువల్లనే దైవం ఆయనలో ఉత్తమ ఆదర్శం ఉందని వక్కాణించాడు :

ఎప్పటినికి మీ కొరకు దైవ సందేశపూరునిలో ఒక ఉత్తమ ఆదర్శముంది. (అహోబ్ : 21)

● ● ● సర్వతోముఖ నాయకత్వం ● ● ●

ఇవి దివ్య కుర్తాలోని ప్రస్తావనలు. ఇక్కడ ప్రస్తావించబడిన ‘ఆయన’ సహజంగా మహాసీయ ముహామ్మద్(సల్లల్ాహు అలైహి వ సల్లమ్). ఆయనే యావత్రపంచానికి అదర్శమూర్తి!

ప్రపంచంలో ప్రవక్త శ్రీ ముహామ్మద్(స)ను అనుసరించేవారు లేని దేశమంటూ లేదని నేడు చెప్పవచ్చునేమో కాని ఆయన అందజేసిన సమస్త బోధనల్ని ఆచరిస్తున్నవారున్నారని చెప్పగలమా? వైయక్తిక ఆదర్శాన్ని పాటించేవారున్నా సామూహిక ఆదర్శాన్ని పాటించేవారు ఎందరు? అలా పాటించగల అవకాశాలున్న సముదాయాలు, సమాజాలు ఎన్ని? ముఖ్యంగా ఆయన స్థాపించిన సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలను పాటిస్తున్నవారందరు? అలా పాటించగలగ టానికి ఎన్ని దేశాలు ముందుకు వస్తున్నాయి? ఇలా ఆలో చిస్తే ఎన్నో ప్రశ్నలు ప్రత్యక్షమయి సూటిగా చూస్తాయి.

ఏది ఏమయినప్పటికీ ఆయన లోక నాయకుడు, ధర్మపథ నిర్దేశకుడు, కారుణ్య స్వరూపుడు, జ్యోతిర్ముయుడయిన ఆదర్శాన్నియుడు. ఆయన అడుగుజాడలలో నడవడమే మానవులకు శ్రేయస్వర మార్గం, సఫలతా సోపానం అని నమ్మి కూర్చోవడమే తమ ఇహపర జీవితానికి అంతిమ ఆశయమన్నట్టు క్రియాశూమ్యాలయి ఉన్న మహామహులు లెందరో ఉన్నారు! కాని ఆ ఆదర్శాన్ని తమ వైయక్తిక, కుటుంబ, సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, పరిపాలనా వ్యవహారాలలో, అంతర్జాతీయ సంబంధాల రంగాలలో వినియోగించే పావన జీవులెంత మంది, అటువంటి ఎన్ని సమాజాలు, ఎన్ని సముదాయాలు, ఎన్ని రాజ్యాలు కళ్ళెదుట మెదులుతాయి? అన్నదే ప్రశ్న. ఈ ప్రశ్న మనల్ని అన్న వైపుల నుంచి కూడా ఎదురవుతూ ఉంటుంది.

సంస్కృతాన్ని అరేబియా వంటి సర్వ స్వతంత్ర ముస్లిం దేశాలు దాదాపు 56 ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నాయని అంటారు. ఆ దేశాలు రాజరికంతోనో, పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యంతోనో, అధ్యక్ష తరహా పరిపాలనా విధానంతోనో అలరారుతున్నాయి. అక్కడెక్కడా నిజమయిన ఇస్లామీయ పరిపాలనా తీరు, ఇస్లామీయ రాజకీయ వ్యవస్థ చెలామణిలో ఉన్నట్టు మనకు కానరాదు. అక్కడి పాలకులు, పాలితులు తమ తమ వ్యక్తిగత జీవితాల్లో ప్రవక్త ఆదర్శాన్ని ఏ మేరకు నిలుపుకుని ధన్యులవు తున్నారో మనమెరుగము. అటువంటి ‘ముస్లిమ్’ దేశాలలోనే కాక ముస్లిమేతర దేశాలలోనూ పాలనా పాశాలు తమ చేతుల్లో

లేని ముస్లిములు ప్రపంచంలోని అనేక ప్రజాస్వామిక రాజ్యాల్లో నివసిస్తున్నారు.

భారతావని కూడా అటువంటి ప్రజాస్వామిక దేశాల్లో ఒకటి. ఇక్కడి ముస్లిములు నివసిస్తున్న వ్యవస్థాగత విధానాన్ని ప్రవక్త కాలంలోని ఏ వ్యవస్థతోనూ పోల్చలేదు. మదీనా ఆదర్శాన్ని భారత ముస్లిములు అసలే గ్రహించలేదు. మదీనాలో ప్రవక్త శ్రీ (స), ఆయన సహచరమాన్యులు పాలకులుగా జీవించారు. అందువల్ల అక్కడి ముస్లిముల వ్యక్తిగత శిల స్వభావాల నయితే గ్రహించగలమేమో గాని సామూహిక వ్యవహార సరళిని గ్రహించి పాటించడం బహుధా అసంభవం. పోతే మక్కా జీవితపు ఆదర్శాన్నయినా గ్రహించడం నా దృష్టిలో సులువయిన విషయం కాదు. దీనికి అనేక కారణాలున్నాయి. ముఖ్యంగా నేటి మానవుని నాగరికతా ప్రగతి వికాసాలు, రాజకీయ విధానాల సరికొత్త రూపాలు, సుసంఘటిత అంతర్జాతీయ వ్యవస్థ వల్ల తారసపడిన వాతావరణం ఇత్యాదివి!

నేడు మన దేశం ప్రజాస్వామ్య విధానంతో వ్యవస్థక్రతమయి ఉంది. ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలో అనేక మేళ్ళతోపాటు కొన్ని కీళ్ళు ఉన్నాయి. ఈ వ్యవస్థలో సహజివన భావనలకు ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్కరు తమకు ప్రియమయిన విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉండటానికి, ఇతరులను బాధించడానికి, తమ అభిప్రాయాలను స్వేచ్ఛగా వ్యక్తికరించడానికి, ప్రత్యర్థుల అభిప్రాయాలను సహించడానికి, భరించడానికి అవకాశముంది, ఆస్కార ముంది. నిజానికి అసలు ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థకు ఉపాయి ఇదే. తమకు నచ్చని దాన్ని ఇతరులకు ఇష్టమయినదయినా భరించడం తప్ప గత్యంతరం లేదు! అయితే ఈ వ్యవస్థలో ‘ప్రామాణికత’ కు బదులు ‘పరిమాణమే’ ముఖ్యం. ఇంకా ఇందులో ‘సామర్థ్య బలం’కన్నా సత్యతా శక్తి’కన్నా సంభావించబడి ఉన్న దంటే కారణం వ్యవస్థను రూపొందించడంలో ఎటువంటి ‘గీటురాయి’ని ముందుంచుకోక పోవడం మాత్రమే.

నాటి అరేబియాలో ముఖ్యంగా మక్కాలో సుసంఘటిత రాజకీయ వ్యవస్థ ఏదీ లేదు. అలా అని అరాచక స్థితి కూడా ప్రబలిలేదు. అక్కడ తెగలవారీగా పరస్పర రక్షణా బాధ్యతలో ఓ వ్యవస్థ, పరస్పర రక్షణ పూచికత్తు వ్యవస్థ అలరారేది.

తెగల రక్షణ బాధ్యతలతో ఒండోకరి అలంబనగా ఆ సంఘం మనగలుగుతూ ఉండేది. ఏ వ్యక్తి లేదా వ్యక్తులయినా తమ తెగ లేకపోతే ఏదో ఒక తెగ రక్షణ చాయ లేనిదే అక్కడ జీవించలేరు. అలాగే ఒక తెగలోని ఏ వ్యక్తికయినా ఏదయినా ముప్పు కలిగితే తెగలోని సకల జనులు అతనికి మద్దతుగా కలసికట్టగా దాన్ని భరించడం సహజం. కాగా, ప్రవక్తాశి(స) తన ఇస్తామ్ సందేశం కారణంగా మక్కా విరోధుల సంఘ బహిష్కరణకు గురయినప్పుడు కేవలం ఆయన, ఆయనతో పాటు ధర్మంలో ఆయన సహచరులు మటుకే కాదు బనూ హోమీమ్, బనూ ముత్తలిబ్ తెగలవారు కూడా బహిష్కారులయ్యారు. నిజానికి వారందరూ ఇస్తామ్ స్వీకరించినవారు కారు. ఆ బహిష్కరణను వారు, తెగల వ్యవస్థలోని విధానం కారణంగానే కలసి భరించారు. ఆ ఆపదను తెగవారు, తెగ సంరక్షణ అండలో ఉన్నవారందరూ కలసికట్టగా భరించారు!!

జీవన విధానం

ప్రపంచానికి వ్యక్తిగత సామూహిక జీవన వ్యవస్థలు రెండు మార్గాల ద్వారా అందాయి. కొందరు మేధో సంపన్ములు ప్రపంచ పోకడలు, వ్యవహారాలు, జన జీవనంలోని ఎత్తు పల్లాలు గమనించి కొన్ని మార్గాలు సూచించారు. అటువంటి వారు అరిస్తాటిల్, సోక్రటీస్, ప్లాటో తదితరులు. వీరి భావాలకు భూమిక కేవలం ప్రపంచంలో వీరి అనుభవాలు, వీరి ఆలోచనలు, స్వయం ప్రేరణలు మాత్రమే. ఇదోక మార్గమయితే, మానవులకు భౌతిక, సైతిక జీవన విధానం తెలిసిన మరో మార్గదర్శకులు ప్రవక్తలు. వీరు తమ మేధస్సు ద్వారా, స్వయం ప్రేరణల ద్వారా, స్వయంత ఆలోచనల ఫలితంగా, అనుభవాల మూలంగా ఎమీ పలుకరు, ఎది చెప్పిన ప్రపంచ విరాట్పు, యావత్తు జగతి స్పష్టికర్త, విశ్వపథుపు, జగన్నాయకుడు దైవం తెలిపిన విషయాన్నే అక్కరక్కరం పొల్లు పోకుండా చెబుతారు. వారు చెప్పిన దాన్నే మనం ‘ధార్మిక బోధన’ అని అంటాము. ఆ పరంపరలోని చిట్టచివరివారే మహానీయ ముహాముద్ (సల్లల్హుహు అలైహి వ సల్లమ్). ఆయన అందజేసిన అంతిమ గ్రంథమే దివ్య కుర్అన్. ఆదే నేడు మానవులకు అతి భద్రంగా అందిన దైవమార్గదర్శక గ్రంథం. ప్రవక్తాశి జీవితమే భద్రంగా ఉన్న ఏకైక ఆదర్శ జీవన జ్యోతి.

నేడు మానవుడు సాంఘిక శాస్త్ర రంగంలో ఎంతో ప్రగతి

సాధించాడు. ముఖ్యంగా నాగరిక వ్యవహారాలలో గత రెండు మూడు శతాబ్దులుగా గడించిన ప్రగతి, వెనుకటి సహాయాబ్దుల వృద్ధిని ఒక్కసారిగా ఎన్నో వందల రెట్లు దాటివేశాడు మనిషి. ఒక్క నాగరిక రంగంలోనే కాక సకల శాస్త్రాలు రంగాలలోనూ సాంకేతిక రంగాలలోనూ వృద్ధి వికాసాలు అలాగే సాగా యన్నది యథార్థం. మనం సామాజిక విషయాన్ని చర్చిస్తు న్నాము కాబట్టి వాటి ప్రస్తావన అలా వదలిపెడదాము.

ఇంతకు మనం భారతదేశంలో సామాజిక, రాజకీయ పరిస్థితుల్లో ప్రస్తావిస్తున్నాము. ఇక్కడి ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలోని మంచిచెబ్బరలను చెప్పుకున్నాము. ప్రజాస్వామ్యంలో అధిక సంఖ్యాకులదే పాలన. ఇక్కడ అనేక రాజకీయ పార్టీలు, రాజకీయ సిద్ధాంతాలు, కార్యక్రమాల ఆధారంగా పని చేస్తున్నాయి. ఏ సిద్ధాంతాల ఆధారంగానుయామిక రాజ్యాంగం రీత్యా ప్రజలకు ప్రాప్తమయి ఉంది. అందువల్లనే సెక్యులర్ (ధర్మాలీస్) విధానం గల కాంగ్రెస్ వంటి పార్టీలు, ధర్మ వ్యతిరేకతగల, పూర్తిగా సామాజిక భూమిక గల కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, మతతత్త్వం తమ విధానం కాదంటూనే హిందూ సాంస్కృతిక తత్వాన్ని, హిందూత్వాన్ని ఆధారం చేసుకున్న భారతీయ జనతా పార్టీ వంటి పార్టీలు ప్రాంతీయ తత్వాన్ని, భాషాతత్వాన్ని బోధించే శివసేన, ద్రావిడ మున్సైటు కజగం వంటి పార్టీలు రాజకీయ రంగంలో పనిచేస్తున్నాయి.

ఇటువంటి పలు విధాల పార్టీలు, అనేక భాషలు, అసంఖ్యాక మతాలు, అభిమతాలు ఉన్న సువిశాల భారతదేశంలో ముస్లిములు నివసిస్తున్నారు. ఈ ఉపభండం వంటి దేశంలో ముస్లిములు దేశమంతటా విస్తరించి ఉన్నారు. అసాం, కేరళ, ఉత్తర ప్రదేశ్ వంటి రాష్ట్రాలలో వీరి సంఖ్యాబలం కాస్త ఎక్కువ ఉన్న ముస్లిములు లేని జిల్లా, లేని రాష్ట్రం భఱిశాదేశంలో ఏదీ లేదు. కశ్మీరు మొదలుకొని కన్యాకుమారి పరకు, గుజరాత్ నుండి అసాం వరకు అనేక భాషలు, అనేక వేషధారణలతో అలరారే భారత జనజీవనంలో ముస్లిములు మమేకమయి పోయినా, తమ విశ్వాసాల రీత్యా, అచార వ్యవహారాల దృష్ట్యా తమదంటూ ప్రత్యేకతను ఏదోవిధంగా నిలుపుకుని జీవిస్తున్నారు. అంతేకాని ప్రవక్త మహానీయులు తన చివరి హళ్ళి ప్రసంగంలో తన సంబోధితులతో అనాడు చేయించుకున్న వాగ్గానం ప్రకారం తమకు అప్పగించిన బాధ్యతను పూర్తిగా విస్తరించారు. ఆ రోజున ఆయన(స)

●●● సర్వతోముఖ నాయకత్వం ●●●

తన సమక్షంలో వింటున్న లక్షలాది విశ్వాసులను సంబోధించి,

“బల్లిగూ అన్నీ వలో ఆయహో”

“నా ద్వారా విన్న ఒక్క ఆయత్ అయినా సరే ఇతరులకు ప్రస్తుటపరచండి” అన్నారు.

ఇంకా, “ఇక్కడ హోజరయి ఉన్నవారు, హోజరు కాలేకపోయిన వారికి ఈ సందేశాన్ని చేరవేయాలి... నా గురించి దేవుని సమక్షంలో మిమ్మల్ని అడిగినప్పుడు ఏమని సమాధానం చెబుతారు?” అని ఆయన ప్రశ్నించినప్పుడు అక్కడున్న వారంతా ముక్కకంరంతో,

“మీరు దైవ సందేశాన్ని పూర్తిగా చేరవేశారు, తమ బాధ్యతను నిర్వహించారు అని సాక్షం పలుకు తామ”ని బదులిచ్చారు.

ఆయన(స) వెంటనే సాక్షాయానికి ప్రతీకగా వ్రేలెత్తి ఆకాశం వైపు చూపుతూ... “దైవమా, నీవే సాక్షి, దైవమా, నీవే సాక్షి” అన్నారు.

ఆనాటి సహచరమాన్యలు (ర) తమ వాగ్గానం ప్రకారం, రేయనక పగలనక, ఎండనక, వాననక, తూర్పు పదమరలు, ఉత్తర దక్కిణాలు ప్రపంచమంతా సంచరించి ఆయన అందజేసిన సందేశాన్ని, దివ్య కుర్తామ్నని, ఇస్లామ్ జీవన దాయక అమృతాన్ని అందజేశారు. భారతావనిలోనూ దక్కిణాన కేరళ సముద్ర తీరాలను దాటి వచ్చి, ఉత్తరాన సింధూ ప్రాంతాలకు చేరి, ఆ బాధ్యతను నిర్వర్తించారు. ఆ బాధ్యతను సర్వదా నిర్వర్తిస్తూ ఉండాలని బోధించి మరీ హెచ్చరించారు. కాని కాలక్రమేణ ఆ బాధ్యతను విస్మరిస్తూ నేడున్న పరిస్థితికి చేరారు విశ్వాసులు!

ఇప్పటికీ సమయం మించిపోలేదు, ఎప్పటికీ మించి పోదు, సత్కార్యానికి సమయం ఎన్నడూ మించిపోదు!!

నేడయినా ముస్లిములు, విశ్వాసులు మేల్గొని తమ ఆ వాగ్గాన పాలనకు సన్మంధిలయితే అంతకుమించిన శుభ తరుణం మరొకటి ఉండదు!!!

Mina COLLECTION
మినా కలెక్షన్
స్పెషల్ ఐ

డిజైనర్ సూట్స్, చీరలు,
డ్రెస్ మెటీరియల్స్, టాప్స్, మెదలగునవి.
జామా మస్జిద్ మదరసీ ఎదురుగా, మండిబజార్, వరంగల్, తెలంగాణ

9700792386
7036081762

భయభక్తులు అనే దుస్తులే మంచి దుస్తులు
(దివ్యభూషణ 7 : 26)

ఎన్.ఎమ్. మలిక్

నేడు మనం కళ్ళారా పరిశీలిస్తున్నట్టే, నిత్యం అనుభవిస్తున్నట్టే, మనందరి దొర్చాగ్య జీవితాల్లో ఈ దృశ్యాలు, భూతకాల దృశ్యాలు వర్తమానాలయిపోయినట్టే, నేటి ప్రజల దురదృష్టకర జీవితాల్లో, నేటి సమాజాల్లో అనుక్షణం, అడుగడుగునా దర్శనవిస్తున్నట్టే లోగడ కూడా ఈ సమాజాలు, ఈ దృశ్యాలు, అనేక ప్రదేశాలలో, అనేక సమాజాలలో, అనేక గత చారిత్రక ఘట్టాలలో అనునిత్య అనుభవాలయినటువంటివే! వాటి ప్రదర్శన విభిన్న రూపాలలో, అనేక ప్రాంతాలలో చోటు చేసుకున్న మాట వాస్తవం. అలాగే నేటికి దాదాపు వెయ్యి స్వర సంవత్సరాలకు పూర్వం, మన నాటికి రమారమి వెయ్యన్నర మైళ్ళ దూరాన, పశ్చిమ దిశలో, అరేబియా ప్రాంతాన అటువంటి ఘటనలు, ఉదంతాలు అనుదిన ఘటనలయ్యాయి. ఇదే ఆరాచక సమాజం, ఇదే అనైతిక జనావళి, ఇదే అస్తీల వాతావరణం! ములా తత్వాలు, పోరాటాలు, కలహాలు, కలతలు, కల్లోలాలు!! నాయకత్వం లేదు, దిశ లేదు, నిర్దేశనా లేదు- అంతా ఇదే స్థితి, అంతా

ఇదే విచిత్ర చిత్రం, ఇదే చూడనలవి కాని చోద్యం. అప్పుడే... అప్పుడే అవసరమవుతాడు ఓ మార్గదర్శి, ఓ నాయకుడు, ఓ ఆదర్శమూర్తి... అవసర మవుతాడు, అవసరమయ్యాడు! అప్పుడే.. యథావిధిగా ఆవిర్భవిం చాడు ఆ బోధకుడు, ఆ సందేశదాత... దైవ సందేశహరుడు... దైవప్రవక్త!!

కాని... ఆ కాలం... సాధారణ కాలం కాదు.. మునుపటిలా కాదు... నేటికి కేవలం వెయ్యన్నర సంవత్సరాలకు పూర్వపు కాలమే! ప్రపంచంలో ఆధునిక నాగరికత తప్పటడుగులు వేస్తున్న రోజులు అని, వేనవేల సంవత్సరాల అనుభవాల సుదీర్ఘ రహదారిని దాటి కొంగ్రోత్త సంస్కృతీ సభ్యతల రాచబాటకు మానవత, పునాదిరాట్టు వెతుకుతున్న శుభ సమయమది! దాటిపోయిన అసంఖ్యాకమయిన మజలీల సుమధుర జ్ఞాపకాల సంపదను మేధా నిధిలో పదిలపరచు కుని ముందడుగు వేస్తున్న కాలమది!! ఎన్నో విద్యలు, కశలు, జ్ఞాన విజ్ఞాన వీధులు సంచరించి అన్నింటినీ ప్రోది చేసుకుని,

ప్రోగు చేసుకుని పురోగమనమే గురిగా, అభ్యదయమే ధ్యానగా నవనవో నేప్పణ ఉదయాలే దరహసాలుగా ఆశలుగా మానవ సభ్యతా సంస్కృతులు కూనిరాగాలు తీస్తూ అందమయిన మలుపు తిరుగుతున్న కాలమధి!!!

అప్పుడు ప్రభవించాడు, ఆ శుభకాలంలో అవిర్భవించాడు, బైబిల్ భవిష్యవాణి పలికిన ‘ఆ ప్రవక్త’. దేవుని అంతిమ బోధకుడు (భాతమన్నబియ్యాన్), చివరి దైవ సందేశపూరుడు (ఖత్యురస్సుల్), ఆయన ఒక్క అరేబియాకే కాదు యావ జ్ఞగతికి ‘కారుణ్యం’ (రహ్యాతుల్ లిల్ అలమీన్)గా, మూర్తిభ వించిన ‘సుందర ఆదర్శం’ (ఉస్సుతున్ హాసన్)గా!! శుభవార్త నిచ్చేవాని (బీర్రీ)గా, హెచ్చరిక చేసేవాని (నజీరీ) గాను!!! ఆయనే సత్యసంధుడు (సాదిక్), ఆయనే నిజాయితీ పరుడు (అమీన్), ఆయనే దైవం ఎన్నుకున్న ఉత్తమోత్తమ మానవుడు (ముస్తఫా).

సాధారణ మనిషి

అయితే ఆయన సాధారణ మనిషి. ఆనాడు మక్కా నగరంలో నివసించినటువంటి అనేక మంది అరబ్బు యువకుల్లో ఆయనా ఒకరు. ఆయన శిలస్వభావాలు, వ్యవహారసరళి, నీతి నడవడి జంటా బయటా, మక్కాపీధుల్లో, మక్కావాసుల మధ్య ప్రత్యేకమయినవి. అందరితో కలసి జీవిస్తూనే వేరుగా కనిపించిన వాడాయన! నోరు విప్పితే అబద్ధాలకే కొదువలేని పరిసరాలలో, దాన్ని తప్పుగా ఎంచని వాతావరణంలో, అటువంటి జనం చేత ‘అస్సుదిక్’, ‘సత్యసంధుడు’ (The Truthful) అనిపించుకున్న ఘనుడాయన. చీటికి మాటికి మోసగించడంలో తేప్పమిటి అనుకునే చోట తన నిజాయితీ తత్పరత మూలంగా ‘అల్ అమీన్’ (The Honest) ‘నిజాయితీ పరుడు’ అన్న బిరుదాంకితుడయిన వాడాయన. బాల్యంలో అరబ్బు బాలురిలా గొర్రెల్చి కాచాడు. గొర్రెల కాపరి మానవుల మార్థదర్శి కావడం సులభతరమేమో! దైవప్రవక్త లందరూ... దాదాపు అందరూ... గొర్రెల కాపరులే!!

ఆ అతి సాధారణ మనిషి ప్రపంచంలోని అత్యంత సాధారణ సత్యాన్ని, ప్రపంచం అత్యధికంగా ఎక్కడయితే దారి తప్పుతుందో, ఏ సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో తికమక పడుతుందో, ఆ సత్యాన్ని, అతి సాధారణంగా, అతి సులువుగా బోధపరచిన ఉత్తమ బోధకుడాయన!

సమానత

ప్రపంచంలో మానవులు స్త్రీలుగా పురుషులుగా జన్మించారు. యథార్థం ఇదే. జగమెరిగిన సత్యం ఇదే. విశ్వవ్యవస్థ అంతా ఆ స్త్రీ పురుషుల సంగమంతోనే సజావుగా సాగుతోందన్నది మానవుని అనుభవం. మానవ విజ్ఞానం, మానవ నిరంతర ప్రయోగాల ప్రయోగాల సారం- ఇదే! పుడమి పైన కానవస్తున్న జీవకళ మొదలుకుని మానవ సృష్టి, మానవ మనుగడ, దాని కొనసాగింపు- సర్వో- స్త్రీ పురుష అంశాల సుస్థిరతపైనే ఆధార భాతమయి ఉండని జగతిలోని ఒక్కొక్క కణం, ఒక్కొక్క అణువుతో సహా సమస్త విశ్వంలోని అణువటువూ చాటిచెప్పే యథార్థమిదే. ఈ పరమ సత్యాన్ని బాహోటంగా చాటిచెప్పడంతో బాటు ఆ మహా నీయుడు, తన నాటి మానవుడు లోనయి ఉన్న అపోహానూ మననాటి మానవుడూ ఆపాదిస్తున్న ఆపార్థాన్ని దూరం చేస్తూ, ప్రకటించిన యథార్థం- స్త్రీలు, పురుషులు తమ తమ కార్యరంగాల రీత్యానే వేరు కాని ఇతరత్రా హర్షిగా, సర్వవిధాలా సమాను లన్నది! ఇదేదో సామా జిక ఒత్తిడులకు వెరసి చేసిన ప్రకటన కాదు, మానవరాళి కర్త, విశ్వ కర్త, జగతి ప్రభువు విశ్వస్మామి చేసిన వాస్తవికతా సూచన!

విశ్వసాలు, ఆరాదనలు, ఆచరణలు, ఆచరణా పలితాలు, అన్నింటి రీత్యా, త్యాగాలు, సేవలు, పర్యవసానాలు, పరిణామాలు, ఏ రంగం లోనూ, ఏ క్షేత్రంలోనూ ఎక్కడా మానవులు- స్త్రీలు, పురుషులు- వారిరువురిలో ఏ ఒక్కమా మరొకరికి తీసిపోకుండా సమానులని బహిరంగంగా, తాను అందజేసిన దైవగ్రంధం ద్వారా, దానికి తాను జెప్పిన వివరణల ద్వారా, ఆచరణాత్మకంగా తన అదర్శ జీవితం ద్వారా ఆయన చాటిచెప్పిన వాస్తవం ఇది. అయినా ఆయన అందజేసిన ధర్మంలో స్త్రీలకు అధమ స్థానం ఇవ్వడం జరిగిందని పొశ్చాత్య మేధాప్రభువులు, రాజకీయ ప్రభువులు అసత్య ప్రచారం చేశారు. ఆ ప్రచారానికి శతాబ్దుల తరబడి బానిసలలుపోయిన జాతులన్నీ అదే అసలు నిజమని, ఆ మహా పురుషుని నమ్మేవారు సయితం, కళ్ళు మూసుకుని నమ్మేశారు!! ఎంత ఫోరం?! ఒక్కసారయినా ఆయన నిజ బోధనల్ని అధ్యయనం చేయాలన్న తలంపు ఈ బానిస జాతులకు రాలేకపోయింది! ఎంత ఆశ్చర్యం?! ఆయన అందజేసిన గ్రంథాన్ని ఓ మత గ్రంథంగా పుణ్యర్జునకే తెరిచారుగానీ, జీవితంలో సన్మార్గ గమనానికి, సన్మార్గ అన్యేషణకు దాన్ని తెరచి చూసే

సాభాగ్యం వీరికి ప్రాప్తం కాలేక పోయింది - ఆయన్ని నమ్మే వారికి ప్రాప్తం కాలేక పోయింది- ఎంత దొర్ఘాగ్యం!!

మానవ నిజధర్మం

'ఆ ప్రవక్త' చేసిందేమిటి?

ఆ మాటకు వస్తే ఏ ప్రవక్త అయినా చేసిందేమిటి? మానవునికి అతని గమ్యమేమిటో చూపారు ప్రవక్తలు. గమ్యానికి దారి ఏదో కూడా అతి సృష్టింగా చూపారు. అంతేకాదు తాము ఆ దారిగుండా పయనించి గమ్యాన్ని చేరే మార్గం సుగమం చేసుకునే విధానాలూ తెలిపారు. ఆ మార్గం, ఆ మార్గాన్ని సుగమం చేసుకునే విధానాలే 'దీన్', 'ధర్మం', ధర్మంలోని విధి నిషేధాలు. ధర్మం లేదా దీన్ అన్న దాని వివరా లేమిటి? సృష్టికర్త పట్ల మానవుని బాధ్యతలు, అవి సృష్టికర్త హక్కులు, అలాగే ఇతర సృష్టితాల హక్కులు అంటే వారి పట్ల మానవుని బాధ్య తలు! అంతే, అదే ధర్మానికి ఓ నిర్వచనం. మానవునికి తన సృష్టికర్త దైవం ఎడల గల బాధ్యతలు, కర్తవ్యాలు తోటి మానవుల పట్ల గల బాధ్యతలు, కర్తవ్యాలు; వాటినే దైవం హక్కులు మానవ హక్కులుగా 'ధర్మం' లేదా 'దీన్'లో పేర్కొనడం జరిగింది. అరబీలో హస్కుకు ల్లాహ్, హస్కుకుల్ ఇబాద్! అల్లాహ్ హక్కులు, అల్లాహ్ దాసుల హక్కులు!! ఈ రెండు మాటల్లోనే దీన్ లేదా ధర్మం నిర్వచనం!!

దైవం హక్కుల్లో విశ్వాసాలు, విశ్వాస తత్త్వరమయిన భావ నలు, ఆరాధనలు, ఆరాధనా భావాలు, ఆరాధనా భావతత్త్వర వివరాలన్నీ చేరి ఉన్నాయి. అలాగే మానవ హక్కుల్లో- తన స్వీయ హక్కులతో మొదలయి తల్లిదంపులు, భార్య పిల్లలు, కుటుంబం, సమాజం, ఆర్థిక విషయాలు, రాజకీయ వ్యవహారాలు, అంతర్జాతీయ సంబంధాలు అన్ని వచ్చేశాయి.

సహజ సామంజస్యత

ఖిన్న స్వరూపాలు గల మానవ నైజానికి, మానవ నాగరికత సంస్కృతులకు అర్థం తాత్పర్యం ప్రాప్తమయింది- ఎన్ని రంగులున్నా, ఎన్ని హంగులున్నా మానవుడు, మానవత ఒకటి, మానవులంతా ఒక్కటి, మానవులంతా సమానమే అన్న భావన దానంతట అదే ఉత్పన్న మయింది! అలాగే దేవుని హక్కుల్లో సృష్టికర్త ఒక్కటి, పోపకుడు, దేవుడు ఆరాధ్యడూ ఒక్కటి అన్న భావన ఆ దైవం సమక్షంలో మానవుడు జవాబుదారుడన్న భావన, మానవ నడత ఆధారంగా దైవ మిచ్చే శిక్ష బహుమానాల భావనలు సహజంగానే రూపొం

దాయ!!

ప్రవక్త పలికిన ప్రభువు హక్కుల్లో ప్రభమమయినది- విశ్వకర్త, మానవ కర్త, స్వామి, ప్రభువు, ఆరాధ్యడు ఒక్కటి అన్న యథార్థం! జగత్తిని సృష్టించిన పరమాస్తత శక్తి ఒకటుందని, అది ఒక్కటి అని అంగీకరించనివాడు నేడు, మెడమైన తల, తలలో మెదడు, మెదడులో మేఘ ఉన్న వాడెవడూ లేదు! ఆ శక్తిని దైవమని, ఆయన్ని ఆరాధించాలని మానవులకు తెలియని జ్ఞానాన్ని బోధించారు ప్రవక్త మహానీయులు.

ఆ ప్రభువు పుట్టించిన మానవుడు పుడమిమైన ఎక్కడ నివసించినా ఏ నైసర్పిక భాగంలో జీవించినా, ఏ రంగు చర్చం కలిగి ఉన్నా, ఏ భాష మాటలాడినా తన స్వరూప స్వభావాల రీత్యా మానవుడే గనక, జంతువో, మరే జడ పదార్థమో కాదు గనుక ఒకే రాజికి చెందినవాడు; అందువల్ల మానవులంతా ఒక్కటి, అందరూ సమానులే అన్నది మరో యథార్థం.

మరో వాస్తవికత- అనంత శక్తులున్న జగత్తిలో అపార జ్ఞాన నిధులిచ్చి మానవ మనుగడకు వసతులు కల్పించిన నిజస్వామి దైవం, ఓ సమయాన తాను ప్రసాదించిన శక్తి సామర్థ్యాల సంపదను, విశ్వంలోని సాధనా సంపత్తుల్ని వినియోగించి సాధించిందేమిటి? అని ప్రశ్నించ నున్నాడన్న భవిష్యవాణిని వినిపించారు ప్రవక్త మహానీయులు.

ఈ అంశాలే ప్రవక్తాత్మి స్వల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ అందజేసిన ధర్మం, దీన్లోని మాలికాంశాలు! ఏటి ఆచరణా పథకమే పరీత్త- కుర్అన్ ఆదేశాలు, ప్రవక్త ఆచరణల (సున్నతీ) ఆదర్శ రూపం!!

తేష్ట సమాజం

ఇంతకూ ప్రవక్త చేసిందేమిటి? ఓ తేష్ట సమాజాన్ని స్థాపిం చడం, ఉత్తమ సమాజాన్ని నెలకొల్పడం! ఏమిటా తేష్ట సమాజం, ఆ ఉత్తమ సమాజం?? దైవం హక్కులు, మానవ హక్కులు- అన్నింటినీ సక్రమంగా సాకల్యంగా నిర్వించే సమాజమే తేష్ట సమాజం. సకల సద్గుణ సంపన్నమయిన మానవుల సముదాయం. ప్రేమ, సుహృద్యం, స్నేహం, సహానుభూతి, సురక్ష, సంరక్షణ, సుభద్రత, సుభిక్ష వెల్లివిరిసే సమాజం. అందులో పరిపాలనా వ్యవస్థ ఉంది. దాన్ని ఎమనాలి, రాజకీయ వ్యవహారాలు ఆ సామాజిక వ్యవస్థలో

లేవా? ఆర్థిక వ్యవహారాలు అనునిత్యం కానరావా? రాజకీయ ఒప్పందాలు, అంతర్జాతీయ ఒడంబడికలు చోటుచేసుకో లేదా?? దాన్నంతటినీ కేవలం మతం, మత వ్యవహారం, ధర్మ వ్యవస్థ, ధార్మిక వ్యవస్థ అని మాత్రమే అన్నా అభ్యంతరం లేదు-అదొక పరిపూర్వ జీవన వ్యవస్థ- సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థలతో పాటు అంతర్జాతీయ వ్యవహారాలను సరిదిద్దే సంపూర్ణ జీవన వ్యవస్థ- అనవలసి వస్తుంది. అలాం టప్పుడు ప్రవక్త నెలకొలిపిన దాన్ని ఇస్లామీయ రాజ్యం, ఇస్లామీయ ప్రభుత్వం అనకూడదా? ఇస్లామిక్ స్టేట్ అనడం తప్పా? అందులో సిగ్సపడవలసిన అవసరమేముంది?

ఇస్లామిక్ స్టేట్

ఎవరో కొందరు అనామకులు, దారి తప్పిన దోషులు, ఇస్లామ్ శత్రువుల ఏజెంట్లు ఇస్లామిక్ స్టేట్ అన్న పదబంధాన్ని తప్పగా ప్రయోగించినంత మాత్రాన ఏ రాజ్యాన్తికైనా ఇస్లామీయ రాజ్యమని ఇస్లామిక్ స్టేట్ అనీ పేరుపెట్టరాదని భావించడం దేనికి? క్రిష్టియన్ స్టేట్ సాధ్యమే, బోల్సివిక్ స్టేట్ సాధ్యమే, సోపలిష్ట్ స్టేట్ సాధ్యమే, వెల్స్ ర్స్టేట్ సాధ్యమే, డెమోక్రాటిక్ స్టేట్ సాధ్యమే, జ్యాయియ్ స్టేట్ సాధ్యమే, ఎక్స్‌డా- ఏ గ్రంథంలో, ఏ ప్రస్తావనలో- పేర్కొనబడని బుద్ధిష్ట్ స్టేట్ అయినా, హిందూ స్టేట్ అయినా సాధ్యమే-ఎంత విచిత్రం! ప్రపంచంలో రాజ్యాలేలి, శతాబ్దుల తరబడి తన ఉనికిని బహిరంగంగా చాటిన ఇస్లామీయ రాజ్యం, ఇస్లామిక్ స్టేట్, అదే సాధ్యం కాదని, దానికి చోటు లేదని ఓ నిజమయిన ఇస్లామీయ రాజ్యానికి ఇస్లామీయ రాజ్యమని పేరు పెట్టి రాదని భావించడంలో గల ఔచిత్యం ఏమిటీ?

ఇస్లామ్ ఓ సంపూర్ణ జీవన వ్యవస్థ, మహానీయ ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లమ్) స్థాపించిన ధర్మం పరిపూర్వ ధర్మం. అందులో వ్యక్తి సంస్కార, సంఘ నిర్మాణ నైతిక పథకమూ ఉంది. రాజ్య సంస్కారమూ ఉంది. అంతర్జాతీయ రాజకీయ వ్యవస్థాపనా విధానమూ ఉంది. అంతర్జాతీయ రాజకీయ సంబంధాల, ఒడంబడికల, అనుబంధాల సూత్రాలు

సిద్ధాంతాలూ ఉన్నాయి. దానికి ప్రవక్త పవిత్ర జీవని, సహచరుల, అనుచరుల సువిష్టర చరిత్రలే సాక్షం!! ప్రవక్త తన జీవితంలో, తన సహచరగణ్యులతో కలసి నిరంతర కృషి సలిపి నెలకొలిపిన యథార్థాన్ని కాదనగలిగినవారు నేడు ప్రవక్తను తమ ఆదర్శంగా నమ్మేహారిలోనే కానవస్తున్నారు! ఎంత విచిత్రం!?

ప్రవక్తను అనుసరించేవారే కొందరు, ఆయన దైవప్రవక్త అయి నప్పటికీ, తన ప్రాణ సహచరులతో పాటు జరిపిన ప్రాణ విదారక సంఘర్షణను గురించి తెలిసినప్పటికీ, అటువంటి కృషి ఏదీ సలవనవనరం లేదని, ఇస్లామిక్ స్టేట్ దైవదాస్యం వల్ల లభించే దేవుని బహుమాన మని, దేవుని వరప్రసాదమని అంటున్నారు!

ప్రపంచంలో ఏది ప్రాప్తమయినా దేవుని బహుమానమే, వరప్రసాదమే కాదా?! అయితే ఎటువంటి కృషి లేకుండానే ధార్మిక జ్ఞానం ప్రాప్తమవుతుందా? కృషి లేకుండానే హలార్ జీవిక, ఉపాధి, వ్యాపారం సాధ్యమా? ఏ కృషి లేకుండానే హలార్ ఉద్యోగం సంపాదిస్తారా? ప్రపంచంలో కృషి లేనిదే ఏది ప్రాప్తం కాకపోతే, హలార్ భోజనం ఉపాధి కృషి లేకుండా దొరక్కపోతే ఇస్లామీయ రాజ్యం- ఓ దేశ పరిపాలనా వ్యవస్థ-అంత సునా యాసంగా ఎటువంటి ప్రయత్నం లేకుండా ప్రాప్త మయ్యే వరప్రసాదమయిపోయిందా? దివ్యకుర్తామ్లోనయినా, హదీసుల్లోనయినా ఎక్కుడయినా కృషి లేనిదే ప్రాప్తమయ్యే ఏ వరప్రసాదం గురించి అయినా ప్రస్తావన ఉందా?

కుర్తామ్ చాటి చేప్పే సూత్రం, ఇహంలోనయినా పరంలో నయినా-

తైసలిల్ ఇన్నాన ఇల్లా మాన్సు

మానవుడు దేనికొరకు కృషి చేస్తాడో అదే తప్ప అతనికి మరేమీ ప్రాప్తం కాదు!

దత్తితుల, మహిళల ఆశల నిధి
ఆంబుల పొట

గ్రెంమరాయ
వారపత్రిక

మేఘ మేసిలై మేఘమేళ (సీ)

అర్థయా, విజయవాడ

రబీవుల్ అవ్వల్ మాసంలో ఆమినా పండంటి బిడ్డకు జన్మనిచ్చింది. దీంతో ఆ ఇంట్లో ఒక్కసారిగా ఆనంద కునుమాలు వెళ్లివిరిశాయి. పట్టలేని సంతోషంతో ఓ పడతి లోపలుంచి బయటికి వచ్చింది. ‘అబ్బుల్ ముత్తల్లిబ్కు శభవార్త చెప్పండి. ఆయనకు మనుమడు పుట్టడు’ అని చెప్పి అమె మళ్ళీ వెళ్లిపోయింది. తన కొడుకు కొడలు ఆమినా-అబ్బుల్లాహ్ లకు పండంటి మగ బిడ్డ పుట్టడన్న శభవార్త వినగానే సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కి రయ్యారు. ఇంట్లోకి వెళ్లి మనుమణి వెయ్యి కళ్ళతో చూసు కుని మురిసిపోయారు. ఆ అందాల బాలచంద్రుణి గుండె లకు హత్తుకున్నారు. తల్లి బడిలో అనిర్వచనీయమైన కాంతు లతో ఆ బాలుడు మెరిసిపోతున్నాడు. ఆ అందాల చంద్రుడికి ఎ పేరు పెడతారో అని అంతా గుసగుసలాడుతున్నారు. తన మనుమడు పుట్టకముందే పేరు పెట్టేశామని చెప్పారు. ‘ముహమ్మద్’ అని నామకరణం చేశారు. ముహమ్మద్ అంటే ప్రశంసనీయుడు అని అర్థం. తన మనుమడి పేరు భువి పైనే కాదు దివిపైన కూడా వెలిగిపోవాలనే నా రతనాల

మూటకు ఈ పేరు పెట్టానని చెప్పారు అబ్బుల్ ముత్తల్లిబ్. తాత పెట్టిన పేరుకు తగ్గట్టుగానే ఆయన సార్థక నామధేయు లయ్యారు. ఆయన ప్రశంసనీయుడు అని రుజువు చేసేందుకు ఎన్నో ఉదాహరణలున్నాయి. ఎంత మహానీయుడినైనా మహా అంటే అతని జయంతి, వద్దంతి రోజో గుర్తుచేసుకుని స్వరించుకుంటారు. కానీ మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ఈ లోకం వీడి శతాబ్దాలు గడిచినపుటికీ ప్రపంచం నలు మూలలా ఆయన పేరు నిత్యం స్వరించని ఘుసియంటూ లేదు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఎక్కువ మంది పెట్టుకునే పేరు ‘ముహమ్మద్’. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న ముస్లిములు తమ ఏదు పూటలా నమాజులో ముహమ్మద్(స) పై శాంతి కురవాలని అల్లాహ్ ను ప్రార్థిస్తారు. ఇది అద్భుతమే మరి. ఆయన ప్రవక్తల నాయకుడిగా, కారుణ్యమూర్తిగా, మానవ మహాపకారిగా ప్రఫుయం వరకూ ఆయన పేరు వెలుగుందుతూనే ఉంటుంది. ప్రవక్త (స) తుది శ్యాస వరకూ ఎన్నో ఆదర్శాలను ఆచరించి చూపారు. ప్రవక్త (స) అడుగుగునా ఎన్నో కీషపరిస్థితులను ఎదుర్కొన్నారు. చక్రవర్తిగా రాజభోగాలు

అనుభవించే అవకాశమున్న జీవితాంతం నిరుపేదగానే బ్రతికారు. దేవుడొక్కడే, మనుషులంతా ఒక్కటే ఆన్న నినాదంతో 23 ఏళ్ళ కాలంలో అరబ్బు సమాజాన్ని సమూలంగా మార్చివేశారు. హిరా గుహలో దైవవాణి ద్వారా ప్రవక్త పదవి బాధ్యతను మోశారు. దైవ వాక్యాలతో అరబ్బు సాధూజ్యాన్ని కాంతిపుంజంతో నింపారు. కత్తితో సాధించలేనిది కరుణతో సాధించారు. ప్రపంచానికి జీవిత పారాలు నేర్చారు. ముహామ్మద్ ప్రవక్త (స) సందేశాన్ని అందించే ఆయన జీవితంలోని కొన్ని ఆదర్శ దృశ్యాలను అందిస్తున్నాము. ఈ ఘటనలు నేటికీ అనుసరణీయం, ఆచరణీయం.

★ ★ ★

ఒకసారి హాజర్త అయిషా సిద్దిభా వద్దకు ఒక నిరుపేద మహిష యాచించడానికి వచ్చింది. అమె వెంట ఇద్దరు పిల్లలున్నారు. ఆ సమయంలో కారుణ్యమూర్తి (స) కుటీరంలో ఒక్క ఖర్జూరపు పండు తప్ప మరేమీలేదు. అప్పుడు హాజర్త అయిషా (ర.ఆ) ఆ ఒక్క ఖర్జూరాన్నే అమెకు దానం చేశారు. ఆ మహిష ఆ ఖర్జూరాన్ని రెండు ముక్కలుగా చేసి రెండు భాగాలను ఆ బాలికలిద్దరికి సమంగా పంచిపెట్టింది. ఆ తల్లి మమకారం హాజర్త అయిషా(ర.ఆ)కు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ఈ ఘటనను ప్రవక్త (స) రాగానే వివరించామె. ఇది విన్న ప్రవక్త (స) “ఆడపిల్లల పట్ల మంచిగా ప్రవర్తిస్తే వాళ్ళ నరకాగ్నికి అడ్డుతెరగా నిలుస్తారు” అన్నారు.

నైతికతకు పెద్దపీట

మహాప్రవక్త (స) కాలంలో ఇద్దరు మహిషలు విరుద్ధ భావాలు కలిగి ఉండేవారు. వారిలో ఒకామె రాత్రంతా నమాజులో లీనమై ఉండేది. పగటిపూట ఉపవాస ప్రతాలు పాటించేది. విష్ణుతంగా దానధర్మాలు చేసేది. కాని అమె తన నోటి దురుసుతనం వల్ల ఇరుగు పారుగు వారిని ప్రశాంతంగా బ్రతకనిచ్చేదికాదు. రెండవ మహిష కేవలం ఫర్జీ నమాజులు చేసేది. పేదవారికి పాలు, పదార్థాలు మాత్రం పంచేది అంతే. కాని ఎవరి మనసునూ నొప్పించేది కాదు. ఈ ఇరువురు మహిషల గురించి మహాప్రవక్త (స)ను ప్రశ్నించగా మొదటి మహిష గురించి ప్రవక్త (స) వారు వ్యాఖ్యానిస్తూ ‘అమెలో మంచి అనేది లేదు. పైగా అమె తన దుష్టవర్తనకు గాను శిక్షను అనుభవిస్తుంది’ అని పలికారు. రెండవ మహిష గురించి “అమె స్వర్గంలో స్థానం సంపోదిస్తుంది” అని అన్నారు.

చెడును చేత్తో ఆపాలి

చెడును తన చేత్తో ఆపటం, నిర్మాలించటం ప్రతి ముస్లిమ్ విధ్యక్త ధర్మం. ఒక వేళ చేత్తో నిర్మాలించలేకపోతే నోటితో నిర్మాలించాలి. ఇదీ సాధ్యం కాకపోతే మనసులోనఱునాదాన్ని చెడుగా భావించాలి.

★ ★ ★

జనులు మేలు చేకూర్చినట్లయితే మేము కూడా మేలు చేకూరుస్తామని, దౌర్జన్యం చేస్తే మేము కూడా అలాగే చేస్తామని మీరంటారు. ఇది సరికాదు. మిమ్మల్ని మీరు శాంత పరుచుకోండి, నెమ్ముడించండి. జనులు మీకు మేలు చేస్తే మీరు వారికి మేలు చేకూర్చుండి. ఒకవేళ వారు కీడు కలిగించినసరే మీరు వారికి అన్యాయం చేయకండి.

ఏమీ లేకపోతే దానమెలా చేయాలి?

ప్రవక్త (స) ఒకసారి “ప్రతి ముస్లిమ్ పై సదభా (దానం చేయటం) తప్పనిసరి” అని చెప్పారు. ‘ఒకవేళ అతని వద్ద స్తోమత లేకుంటే ఏం చేసేది?’ అని ప్రియసహచరులు ప్రశ్నించగా, ‘అతను కూలి పని చేయాలి. తద్వారా వచ్చిన వేతనంతో తానూ తినాలి. అవసరార్థులకూ తినిపించాలి.’ అదీ చేయలేకుంటే చెడు పనుల నుండి తన్న తాను కాపాడు కోవాలి.

★ ★ ★

మీ ఎడల సత్కంబంధాలు కలిగి ఉండే ఆత్మియులతోనే సంబంధాలు కలిగి ఉండడటం కాదు. మీతో తెగత్తంపులు చేసుకునే రక్త సంబంధికులతో సయితం సంబంధాలు ఏర్పరుచుకోండి. ‘దౌర్జన్యపరుడైన నీ బంధువుపై కానుకల పర్వం కురిపించు అది నిన్న స్వర్గానికి చేరుస్తుంది.

★ ★ ★

ఒకసారి ప్రవక్త(స) వద్దకు ఒక గర్జువతి వచ్చి, తాను చేసిన తప్పిదాన్ని ఒప్పుకుని, తనను శిక్షించమని కోరింది. ప్రపంచించిన తరువాత రమ్యన్ని చెప్పి ఆమెను వాపసు చేశారు. దైవ ప్రవక్త (స) ప్రసవానంతరం ఆమె మళ్ళీ వచ్చింది. ప్రస్తుతం నీ శిశువుకు నీ అవసరం ఉంది. శిశువు పాలు విడిచిన తరువాత రావచ్చంటూ ఆమెకు సెలవు ఇచ్చారాయన (స). ఆమె కొంతకాలం తర్వాత ఆ బాధ్యతను కూడా నెరవేర్చి ప్రవక్త (స) సన్నిధికి తిరిగి వచ్చింది. అప్పటికీ ఆమెలో అపరాధం చేశానన్న భావన ఏ మాత్రం తగ్గలేదు. ఆమెను శిక్షించవలసిందిగా ఆయన (స) అజ్ఞాపించారు. ఈమె

పశ్చాత్తాపం ఎంత గొప్పదంటే, ‘రాజరికపు (అన్యాయపు) సుంకం వసూలు చేసేవాడు ఇలాంటి పశ్చాత్తాపం చెందినా అతను క్షమించబడతాడు’ అన్నారు.

ప్రేమతో నాచ్చజ్ఞమైవారు..

ఒకసారి ఒక శిష్యుడి వల్ల రఘుజాన్ మాసంలో ఉపవాస స్థితిలో ఒక తప్పు జగిపోయింది. తాను చేసిన తప్పేమిటో వివరించి తనను దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి తీసుకెళ్ళమని ఆ వ్యక్తి ఆ వాడలో ఉన్న వారిని అభ్యర్థించాడు. ఇది మా వల్ల కాదని తోటివారు సమాధానమిచ్చారు. ఆ వ్యక్తి ఒంటరిగానే ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చి తన గోడు వినిపించుకున్నాడు. అంతా విన్నాక ‘ఒక బానిసకు స్వేచ్ఛను ప్రసాదించు’ అని సూచించారు. తన దగ్గర బానిన లేదని అన్నాడు. అయితే ఎడతగకుండా ఉపవాసం పాటించు అన్నారు. దానికి అతను ఒప్పుకోలేదు. పోనీ అరవై మంది నిరుపేదలకు అన్నమైనా పెట్టు అని అయిన సూచించారు. నిరుపేదలకు అన్నం పెట్టేంత స్థోమత లేదన్నాడు. ‘సరే బనీ జరీఫ్ నాయకుని దగ్గరకు వెళ్లి సదభా (దానం) తీసుకో. దాంతో 60మంది అగ్యుపరులకు అన్నంపెట్టి, మిగిలినది నీ ఇంటివారికి తిని పించు’ అన్నారు.

దరిద్రుడు ఎవడు?

ప్రవక్త (స) తన సహచరుల దృష్టిని తన వైపునకు మరల్చేందుకు ‘మీకు తెలుసా?’ అని అడిగేవారు. ఒకసారి అయిన (స) తన సహచరులను ఉద్దేశించి, ‘దరిద్రుడు ఎవరో మీకు తెలుసా?’ అని అడిగారు. దానికి వారు, ‘మాలో ఉబ్బు, వస్తు సామగ్రి లేనివారే దరిద్రులు అని మేము భావిస్తున్నాం’ అని అన్నారు. అప్పుడు ప్రవక్త సమాధానమిస్తూ ‘అసలు దరిద్రుడు ఎవడంటే, ప్రశయదినాన అతను సమాజ్, రోజ్యా, జకార్త తదితర పుణ్యకార్యాలతో హజరవుతాడు. కాని అతను ఒకరిని తిట్టి ఉంటాడు. ఒకరిని కొట్టి ఉంటాడు. ఒకరిపై అపనిందలు మోపి ఉంటాడు. ఒకరి సాముగును అధర్మంగా భక్తించి ఉంటాడు. ఒకరి రక్తం చిందించి ఉంటాడు. అందు వల్ల అతని సత్కార్యాలు తలో కాస్తా వారందరికి పంచిపెట్టు బడతాయి. ఈ విధంగా అతని సత్కార్యాలన్నీ అయి పోతాయి. కానీ బకాయి తీరదు. తత్కారణంగా ఇతని చేత బాధించబడిన ఆ వ్యక్తుల దుష్టర్మలు ఇతని భాతాలో రాయబడతాయి.”

★ ★ ★

పహిల్యాన్ ఎవరో మీకు తెలుసా? అంటూ ఆయన (స) ఒకసారి అడిగారు. ‘కుస్తీలో పైచేయి సాధించేవాడే పహిల్యాన్’ అని సహచరులు అన్నారు. ‘కాదు, అసలు పహిల్యాన్ అతను కాదు. కోపావేశంలో తనను తాను నిగ్రహించుకున్నవాడే సిసలయిన పహిల్యాన్’ అని ఆయన చెప్పారు.

ప్రాయశ్శిత్తానికి మార్గం చూపారు..

ధర్మ యుధ్ంంలో పాల్చానాలన్నది నా ఆభిలాప అని సహచరుల్లో ఒకరు వచ్చి ప్రవక్తను అడిగారు. ‘నీ తల్లి బ్రతికే ఉందా?’ అని ఆయన దర్యాప్తు చేశారు. దానికాయన బ్రతికే ఉంది అన్నారు. ‘అయితే నీవు ఆమెను అంటిపెట్టుకుని ఉండు. స్వగ్రం ఆమె పాదాల చెంతనే ఉంది’ అని దయా మూర్తి ఉపదేశించారు.

★ ★ ★

ప్రీల ఎడల మంచిగా మెలగండి. వారు ప్రకృతెముకచే పుట్టిం చబడ్డారు. వారి స్వభావంలో కొంత ప్రక్రత ఉండటం సహజం. ఆ స్థితిలోనే వారితో సర్పుకుపోవడానికి ప్రయత్నిం చండి. ఒకవేళ మీరు దానిని సరిచేయదలిస్తే విరిచేస్తారు. (సరిచేయలేరు).

‘మీరు మీ సతీమణిలో ఏదైనా లోపం చూసినంత మాత్రానికి ఆమెను ద్వేషించకండి. మీరు నిశితంగా చూస్తే ఆమెలో మరో విశిష్టత ఏదైనా కనబడవచ్చు.

★ ★ ★

అయురారీగ్యాల కోసం ఏం చెప్పారో తెలుసా?

“తమ జీవనోపాధి వికాసమొందాలని, తమ ఆయుష్మలో శుభం, సమృద్ధి ఉండాలని కోరుకునేవారు బంధువుల హక్కును ఇవ్వాలి.”

★ ★ ★

ఒకసారి ప్రవక్త (స) వారి న్యాయస్థానంలో ఒక అనాధ ఒక ఖర్జార తోట గురించి ఒక వ్యక్తిపై కేసు పెట్టాడు. కానీ అనాధ ఆ తోట తనదేనన్న దానికి తగు సాక్షాధారం సమర్పించలేకపోయాడు. అందువల్ల దైవప్రవక్త (స) ఆ తోటను ప్రతిద్యుందికి ఇచ్చేశారు. దానిపై ఆ అనాధ అబ్బాయి ఎడ్డుటం మొదలెట్టాడు. అతని పరిస్థితిపై ఆయన (స)కు జాలివేసింది. ‘నువ్వు ఆ ఖర్జార తోటను ఈ అబ్బాయికి ఇచ్చేయ్యాము. దీనికి బదులుగా దేవుడు నీకు స్వగ్రం ప్రసాదిస్తాడని ఆయన కోరారు. కానీ ఆ వ్యక్తి అందుకు అంగీకరించలేదు.

అబూ దహ్సో అనే అనుచరుడు ఆ సమయంలో అక్కడే ఉన్నారు. ఆయన ఆ వ్యక్తిని ఉడ్డిశించి, ‘నీవు నీ తోటను నాకిచ్చే మాట్లాడుతే నేను నాకు చెందిన ఫలానా తోటను నీకు ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. ఇది నీకు సమ్మతమేనా? అని అడిగారు. దానికావ్యక్తి సమ్మతించాడు. ఈ విధంగా ఆయన తన తోటను బదిలీ చేయించి ఆ అనాథకు కానుకగా ఇచ్చేశాడు.

★ ★ ★

పాతికేళ్ళ యవ్వనంలో నలబై ఏండ్ల వితంతువుతో వివాహం

మంచి యవ్వనంలో ఎవరయినా తనకు సరిజోడైన భార్యనే చూసుకుంటారు. కానీ మహాప్రవక్త ముహామ్మద్ (స) మాత్రం నలబై ఏండ్ల నడివయస్కరాలైన ఒక వితంతువును వివాహ మాడారు.

మనుషుల్లో మార్పు తెచ్చాలిలా

ఒకసారి ఒక వ్యక్తి ‘దైవప్రవక్త! నాలో నాలుగు దుర్భణాలున్నాయి- 1. నేను వ్యభిచారం చేస్తాను 2. దొంగతనం చేస్తాను 3. సారా త్రాగుతాను 4. అబద్ధం చెబుతాను. తమరు నాకు ఆజ్ఞాపిస్తే పీటిలో ఏ ఒక్కదానినయినా పరిత్యజించగలను.’ అన్నాడు. దానికాయిన (స) ‘అబద్ధం చెప్పటం మానుకో’ అని బోధించారు. దానికతను అంగీకరిస్తూ ‘ఈ క్షణం నుండి అబద్ధం చెప్పనంటూ ప్రమాణం చేశాడు. సాయంత్రమవగానే అతని మనసు సారాయి వైపునకు లాగింది. ముందు సారాయి త్రాగి, ఆ తరువాత వ్యభిచారం చేయాలనుకున్నాడు. కానీ తెల్లవారాక దైవప్రవక్త (స) అడిగితే ఏమి చెప్పను? నిజం చెబితే మద్యం సేవించినందుకు, వ్యభిచారం చేసినందుకు ఇక్కపడుతుంది. అబద్ధం చెబితే ప్రమాణభంగం చేసినట్లవుతుంది అని ఆలోచించుకుంటూ గడిపాడు. రాత్రి బాగా చీకటి పడిన తరువాత దొంగతనం చేయడానికి బయలుదేరబోయాడు. కానీ రేపు ఉదయం ప్రవక్త (స) నిలదీసి అడిగితే ఏమని చెప్పను? అన్న ఆలోచన వచ్చింది. రాత్రి దొంగతనం చేశానంబే చేయి నరకబడు తుంది. చేయలేదని అంటే వాగ్గానభంగానికి పొలుఁడిన వాడనవుతాను. దాంతో అతను ఈ మూడు పనుల నుండి తనను కట్టిపడేసుకున్నాడు. తెల్లవారాక అతను పరుగెత్తు కుంటూ ప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చాడు. ‘దైవప్రవక్త! అబద్ధం

చెప్పకూడదన్న దృఢ సంకల్పం మూలంగా నాలోని నాలుగు దుర్భణాలు కూడా దూరమయ్యాయి అని చెప్పాడు. ఇది విని ప్రవక్త (స) ఎంతగానో సంతోషించారు.

★ ★ ★

ఒకసారి ఆయన (స) తన సహాచరునితో, పరాయి ట్రైప్లే యాదృచ్ఛికంగా దృష్టిపడితే- తొలిసారి చూపు అసంకల్పితంగా జరిగింది గనక అది క్షంతవ్యమే. కాని మలిసారి కూడా ఆమెపై దృష్టిని కేంద్రీకరించడం క్షంతవ్యం కాదు అన్నారు.

పసితనం నుంచే సిగ్గు జిడియాలు ఆయన ఆభ్యరణాలు..

దైవప్రవక్త (స) బాల్యంలో ఉన్నప్పుడు మక్కాలో కాబా గృహ పునర్నిర్మాణం జరిగింది. ఆయన (స) ఇటుకలు మోసు కుంటూ వచ్చేశారు. నీ భుజం ఒరుసుకు పోకుండా ఉండేలా ని లుంగిని విప్పి భుజం మీద వేసుకో అని ఆయన పినతండ్రి అబ్బాన్ (రజి) సూచించారు. ఆయన (స) అలా చేయగానే స్పృహ తప్పి పడిపోయారు. స్పృహలోకి వచ్చినప్పుడు ఆయన (స) నోటు ‘నా లుంగి .. నా లుంగి’ అనే మాట వినవచ్చింది. పినతండ్రి వెంటనే ఆయనకు లుంగి కట్టారు. ‘సగ్గు విశ్వాసంలో అంతర్భాగం’.

★ ★ ★

ప్రవక్త మహానీయుల (స) వారి సన్నిధిలో ఒక వృద్ధ మహిళ వచ్చింది. ఆయన (స) ఆమెనుధైశించి, ‘ఎలా ఉన్నావమ్మా, నీ క్షేమ సమాచారాలేమిటి? మేము వెల్లిపోయాక అక్కడ నీ పరిస్థితులెలా ఉన్నాయి’ అంటూ ఆరా తీశారు. ఆ ముసులావిడ వెల్లిపోయాక ‘మీరు ముసలావిడ పట్ల అంత శ్రద్ధ పహించడంలోని విశేషమేమిటి?’ అని ఆయన సతీమణి అడిగారు. గతంలో ఆమె తరచూ మన ఇంటికి వస్తూ ఉండేది. మనల్ని కలిసేవారితో ఆశించిన వేరకు పలకరించటం కూడా ధార్మిక విశ్వాసంలో భాగమేనన్నారు.

బానిసల పట్ల కనికరం

అబూ మన్సువ్యాద్ (రజి) అనే ప్రవక్త సహాచరులు ఇలా అంటున్నారు: నేనోకసారి నా బానిసను కౌడుతుండగా వెనుక నుండి ‘తెలుసుకో, తెలుసుకో’ అనే శబ్దం వినవచ్చింది. వెనక్కి తిరిగి చూస్తే దైవప్రవక్త (స) నిలబడి ఉన్నారు. ‘అబూ మన్సువ్యాద్, నీకు ఈ బానిసపై ఎంత అధికారముందో అంతకన్నా ఎక్కువ అధికారమే దైవానికి నీసైన ఉంది’ అన్నారు.

సర్వతోముఖ నాయకత్వం

వారు. ఎప్పుడూ చిరునవ్యతో, అత్యుయంగా ఉండేవారు. ఇంట్లో ముఖ్యంగా మూడు వ్యాపకాల్లో లీనమయ్యేవారు. కొంత సమయం దైవ ప్రార్థనల్లో, కొంత సమయం తన కుటుంబ సభ్యులతో, మరికొంత సమయం విశ్రాంతి తీసు కునేవారు. స్నేహితులు, అతిథుల కోసం సమయం కేటా యించేవారు. ప్రవక్త (స) తన జీవితాంతం అధరాత్రి తర్వాత లేచి, వుజు చేసుకుని నమాజు చేసేవారు. ప్రశాంతంగా దివ్యభుర్తాన్ పరించేవారు. ఒక్కొసారి నమాజులో నిల్చేడం మూలాన ఆయన కాట్ల వాచిపోయేవి.

★ ★ ★

ప్రయాణంలో ఉన్న ఒక బాటసారి చెట్టు నీడన కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని తిరిగి తన ప్రయాణాన్ని ఏ విధంగా కొనసాగిస్తాడో ఆవిధంగా మనిషి తన ఇహలోక జీవితాన్ని గడపాలని, ఇంటిలో వస్తుసామగ్రి ఆ విధంగా ఉండాలని ఆయన భావించేవారు.

★ ★ ★

ప్రవక్త (స)కు కొంత సామ్య అప్పు ఇచ్చిన ఒక వ్యక్తి వచ్చి పరుష పదజాలంతో ప్రవక్త (స)తో మాట్లాడి అప్పు వెంటనే చెల్లించాలన్నాడు. ప్రవక్త (స) అనుచరులు ఇది చూసి జోక్కం చేసుకోబోయారు. ఆ వ్యక్తి తన అప్పు తిరిగి చెల్లించాలని అడుగుతున్నాడు తప్ప మరేమీ అడగడం లేదన్నాడు. ప్రవక్త (స) కూడా తన అనుచరులతో ఆ వ్యక్తి చెబుతున్నది సబబేనని, వాట్ల కూడా ఆ వ్యక్తికి మద్దతుగా మాట్లాడటమే న్యాయమని చెప్పారు. అలాగే తన అప్పు తీర్చేళారు.

మితాహరం.. అమితమైన ఆరోగ్యం
ముహామ్మద్ ప్రవక్త (స) కాలంలో మదీనా పట్టణంలో వైద్యులు పనీపాటా లేకుండా ఉండేవారు. తమ వద్దకు రోగులు రాక గోళ్లగిల్లుకుంటూ కూర్చునేవారు. ఒకానోక సందర్భంలో వైద్యులంతా కలిసి ముహామ్మద్ ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చి “తమ వద్దకు ఒక్క రోగి కూడా రావడం లేదని మొరపెట్టుకున్నారు. దానికాయన “ఇక్కడి ప్రజలు బాగా ఆకలేస్తే తప్ప అన్నం ముట్టుకోరు. కడుపు నిండకముందే తినటం ఆపేస్తారు.” అని అన్నారు. వారు అనారోగ్యానికి గురికాపోవటానికి, ఆరోగ్యవంతులుగా ఉండటానికి కారణం వారి మితాహరం అలవాటేని ప్రవక్త (స) చెప్పారు. ముహామ్మద్ ప్రవక్త (స) తమ సహచర శిమ్యులకు ఆహారం తినే పద్ధతులను వివరించారు. ఒకసారి ప్రవక్త అనుచరులు వచ్చి, ప్రవక్త! మేం అన్నం తింటాం కాని ఆకలి తీరిన అనుభూతి కలగడం లేదు’ అన్నారు. దానికాయన “మీరు మీ ఇంటి వారితో కలిసి భుజించండి. అల్లాహో పేరు పలికి తినండి’ అన్నారు. అందరూ కలిసి తినడం వల్ల ఇద్దరి అన్నం ముగ్గురికి, ముగ్గురి అన్నం నలుగురికి సరిపోతుంది. కలిసి తినడం వల్ల అందరూ తృప్తిగా తినగలుగుతారు. ముహామ్మద్ ప్రవక్త (స) తినేటప్పుడు తన చేతి మూడు వేళల్తోనే ఆహారం తినేవారు. చేతిని పూర్తిగా ఆహారంలో ముంచేవారు కాదు. దైవ ప్రవక్త (స) ఎప్పుడూ ఒంటరిగా తినేవారు కాదు. ‘సాటి సౌదరునికి తినిపించే వారిపై దేవుని తరపున శుభవార్త అందజేయబడుతుంది’ అన్నారు.

చందాదారులకు విజ్ఞాపి

చాలామంది పారకులు తమ చందా సామ్యును బ్యాంక్ ఆన్‌లైన్ ద్వారా చెల్లిస్తున్నారు. ఇలా చందా చెల్లించిన వారు తమ పూర్తి అడ్రెస్, ఫోన్ నెంబరు లేదా సెల్ నెంబరుతో సహ ఉత్తరం ద్వారా గానీ లేదా ఫోన్ ద్వారా గానీ తెలియజేయాలని మనవి.

ప్రభుత్వ ఈ సెబ్యూట్ ఫోన్ చేయండి 9704317015

**Geeturai Weekly
Account No:1042789768
Bank: Central Bank of India
Noorkhan Bazar Branch,
IFSC Code. CBIN0282407
Hyderabad- 500 002, Telangana**

Office Address: Geeturai Weekly
Sandesha Bhavanam, Lakkadkot, Chatta Bazar
Hyderabad-02. Email:geeturaiweekly@gmail.com

మంచి మనసులు

ఖుల్లీద్ బేగం, మార్కెపురం

ఫాతిమా, ఎమోయ్ ఫాతిమా, మన కింది శ్లాట్లో ఎవరో కొత్తగా అడ్డెకు వచ్చినట్టు న్నారు. ఇప్పుడే సామాన్లు దించుతు న్నారు. ఇధరే కనిపించారు. భార్యాభర్త అనుకుంటా. పిల్లలు ఎవరూ లేనట్టుంది. భార్యతో చెప్పారు ఖాదర్ గారు. అవునా? ఎమోనండి తెలియదు.. జవాబు ఇచ్చింది ఫాతిమా. సరేకానీ పాపం ఆవిడ ఒక్కరే సామానంతా సర్లుకోవాలంటే కష్టం కదా! మన పనమ్మాయి లక్ష్మీని తీసుకుని నువ్వు వెళ్లి ఏదైనా సహాయం కావా లేమో? అన్నట్టు ఈ రోజే అడ్డెకు దిగారు కదా వంట ఏం చేసుకుంటారు? టిపిన్లు, భోజనాలు, టీ, కాఫీలు నువ్వే తీసుకెళ్లు. వాళ్ళకూ కొంచెం వని తగ్గుతుంది. సరేనండి... పారుగున ఉండి ఆ మాత్రం చేయలేమా? లక్ష్మీ ఒకసారి ఇలా రా కేకవేసింది ఫాతిమా.

లక్ష్మీతో శ్లాష్టులో వేడివేడి కాఫీ, కమ్మని నేతి ఇడ్డి, పల్లి చట్టి రెండు వాటర్ బాటిళ్ళు ఇచ్చి క్రింది శ్లాట్లో కొత్తగా దిగిన దంపతులకు పంపించింది ఫాతిమా.

పది నిమిషాల తర్వాత బిక్కుమొహం వేసుకుని తిరిగి వచ్చింది లక్ష్మీ. ఆమె వాలకం చూసి ఏమయ్యాంది? అలా తెల్లమొహం పెట్టుకున్నావు అని అడిగింది ఫాతిమా.

అమృగారు ఇదిగోండి మీరు ఇచ్చిన టిపిన్లు, కాఫీలు... అని బుట్ట చేబుల్ మీద పెట్టింది. అదేంటి కొత్తగా వచ్చిన కింది శ్లాట్ వాళ్ళకు ఇవ్వమన్నాను కదా... ఇప్పులేదా? అయి మయంగా అడిగింది ఫాతిమా.

మీరు చెప్పినట్టే ఇవన్నీ పట్టుకెళ్లి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాను. వాళ్ళ మడి, శుభ్రత ఉన్నవాళ్ళంట. మీరు ఇచ్చినవి

తీసుకోరంట. ఎవరివి తినరంట. ఆ ఇంటి అమృగారు చెప్పారు. నా ప్రాణం చివుక్కుమంది. అయినా పరోపకారానికి విలువ లేదు. మంచితనానికి మర్యాద లేదు లెండి. అయినా ఆవిడ్చి కాదు మిమ్మల్ని అనాలి. ముక్కు మొహం తెలియని వాళ్ళతో మనకేంటి చెప్పండి? ఏదో మన అపార్ట్‌మెంట్‌లో దిగగానే ఎవరో, ఎమిటో తెలుసుకోకుండానే అందరికి సహాయం చేసేయడమేనా? మీ మంచి మనసును అర్థం చేసుకునే మంచి బుద్ధి అందరికి ఉండోద్దు. ఇది కలికాలం. జున్న తిన్నా పన్ను రాలుతుంది. అలాంటిది మీరేమో పారుగునున్న అందరికి సహాయం చేయాలి అంటారు. అక్కసు వెళ్ళగక్కింది లక్ష్మీ ఫాతిమా మీద.

సరేలే నువ్వు నీ వెటకారం. పారుగున ఉన్నప్పుడు ఆ మాత్రం

ప్రియ ప్రవక్త ముహమ్మద్(స) ప్రతి
ఒక్కరినీ చిరునవ్యతో
పలకరించేవారు. ఒకసారి ఆయన (స)
ఇలా అన్నారు : “నీవు నీ సౌదరుణ్ణి
చిరునవ్యతో పలకరించడం కూడా
ఒక మంచి పనే”.

ఎక్కువ పనులు చేసేవారు, బరువైన భారాలు మోసేవారు
చిరునవ్యను ఆస్యాదిస్తే, వనుల భారాన్ని ఇట్టే
తగ్గించుకోవచ్చు. అంతేకాదు, చిరునవ్య తోటి వ్యక్తుల
హృదయాలను జయిస్తుంది.

ప్రియ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) చిరునవ్యతో పరిహసాలు
కూడా చేసేవారు. ప్రవక్త (స) సమావేశాల్లో అనంద
సంతోషాలు వెల్లివిరిసేవి. అయితే, ప్రతి విషయంలోనూ
ప్రవక్త (స) సమతోల్యం పాటించేవారు.

ప్రవక్త గారి పరిహసం చాలా హృదయంగా, ఎవరి మనసునూ
నొప్పించని విధంగా, హృదయ ఫలకంపై “హాయి వర్జంలా”
ఉండేది. అందులో వాస్తవానికి విరుద్ధమైన విషయాలేవీ
ఉండేవి కావు. పగలబడి నవ్వడం జరిగేది కాదు.

హజ్జత్ అబూ హర్రైరా (రజి) ఒకసారి ఆశ్చర్యంగా ప్రవక్త
(స) ను “మీరు మాత్రా పరిహసం కూడా అడతారా?” అని
అడిగారు. దానికి ప్రవక్త (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: “అపును.
కానీ నేను అసత్యమైన విషయాలేవీ మాట్లాడను” అన్నారు.

ఒకసారి ప్రవక్త (స) వారి సన్నిధికి ఒక ముసలావిడ వచ్చి
తనకు స్వర్గప్రాప్తి కలిగేలా దుఱ చేయమని ప్రవక్త (స)తో
విన్నవించుకుంది. ప్రవక్త (స) “ముసలివారు స్వర్గ ప్రవేశం
చేయలేరు” అని సమాధానమిచ్చారు.

ఇలా పలికిన ప్రవక్త (స) వారు సమాజకై వెళ్లిపోయారు.
ఆ ముసలావిడ ప్రవక్త (స) వారి మాటలు విని ఏకధాటిగా
ఎత్తుడం ప్రారంభించింది. ప్రవక్త (స) నమాజు ముగించుకొని
వచ్చాడ, మాత్రమూర్తి హజ్జత్ అయిషా (రజి) ప్రవక్త(స)
వారికి ఆ ముసలావిడ శోకం గురించి తెలుపగా, ముసలి

ముహమ్మద్ గౌస్థిణ్

వారు యవ్వనం పొంది స్వర్గ ప్రవేశం చేస్తారు. ఈ విషయం
ఆ ముసలావిడకు చెప్పు అన్నారు చిరునవ్యతో. విషయం
తెలుసుకున్న ఆ ముసలావిడకు ఎనలేని సంతోషం కలిగింది.

ఒకసారి ఒక సమావేశంలో అందరూ ఖర్జూరాలు
తింటున్నారు. ప్రవక్త (స) పరిహసం కొరకు ఖర్జూరపు గింజలు
హజ్జత్ అలీ (రజి) వారి గింజలలో వేస్తూ పాయారు. చివరలో
ఆ గింజల వైపు సైగ చేసి ఇలా అన్నారు : “మీరు చాలా
ఖర్జూరాలు తిన్నారు” అని. దానికి హజ్జత్ అలీ (రజి)
జవాబిస్తూ నేను గింజలతో పాటు తినలేదు” అన్నారు.

ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త (స) దగ్గరికి వచ్చి ప్రయాణాన్కె నాకు
వాహనం కావాలని విన్నవించుకున్నాడు. దానికి ప్రవక్త (స)
“నీకు వాహనంగా ఒంట పిల్లలిస్తాను” అన్నారు. ఆ వ్యక్తి -
“ఒంట పిల్ల తీసుకొని ఏమి చేసుకోను. నా ప్రయాణం
ఎప్పటికి పూర్తి కాను” అని ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చాడు. అదే
విషయాన్ని ప్రవక్త (స)తో విన్నవించుకున్నాడు. అప్పుడు ప్రతి
జవాబుగా ప్రవక్త (స) “ప్రతి ఒంట కూడా ఒక ఒంట పిల్లేగా”
అని చమత్కరించారు.

ఫజర్ నమాజ్ తరువాత జరిగే సమావేశాలలో, అజ్ఞాన కాలం
నాటి విషయాలు కూడా చర్చలకు వస్తూ ఉండేవి.
అనుచరులతో పాటు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) కూడా కొన్ని
విషయాల పట్ల నమ్మేవారు. ప్రవక్త (స) వారు పిల్లలతో కూడా
పరిహసించేవారు.

సందేశం

సంస్కరణ

పుష్టానాట్ ఏజిషన్స్

ప్రవక్తల సందేశం కేవలం తోహాద్, రిసాలత్, ఆఫిరత్లనే మూడు విషయాలపైనే ఉన్నదనే భావన చాలా ప్రాచుర్యం పొందింది. ప్రస్తుతం మనం చేసే సందేశ ప్రచారం కూడా ఈ మూడు ప్రధాన అంశాలపైనే ఆధారపడింది. ఇ సందేశ ప్రచారమే మన కర్తవ్యం అని మన బాధ్యతకు మనం ఒకరకంగా హద్దులను కూడా ఏర్పరచుకున్నాం అనేది వాస్తవం. నిజానికి మహాప్రవక్త(స) జీవిత చరిత్రను ఖుర్బాన్ అవతరణను రెండింటిని గమనిస్తే తోహాద్, రిసాలత్, ఆఫిరత్లలోపాటు అభీలాక్ (నైతిక నడవడి), హంఖాఖుల్ ఇబాద్ (సృష్టితాల హక్కులు). ఈ రెండు కూడా ప్రధానవైనవని అర్థం అవుతుంది. ముఖ్యంగా పేదవారు, బలహీనులు, వితంతువులు, అనాధల హక్కుల పరిరక్షణ, వారి పట్ల ప్రేమ, దయ, కరుణలతో వ్యవహారించటం. అలాగే ప్రజా వ్యతిరేక ఆచరణలను తీవ్రంగా విమర్శించడం జరిగింది.

మహాప్రవక్త(స) ఆ కాలంలో ఉన్న ఎన్నో దురాచారాలను ఎటువంటి చట్టాలు లేకుండానే సంన్యారించగలిగారు. ముఖ్యంగా సజీవంగా పాతిపెట్టబడిన బాలికను నీవు ఏ తప్పు వల్ల హత్య చేయబడ్డవని అడిగినప్పుడు". (81: 8) ఇది తక్కివీర సూరాలోని ఆయత్. ఈ సూరా అవతరణ ఇస్లాం తొలి రోజులలో

జరిగింది. కనీసం ఒక యాభై మంది కూడా అప్పటికి ఇస్లాంను స్వీకరించలేదు. ఇరవై నుండి మధ్యలోనే అప్పటికి ఇస్లాం స్వీకరించారు. అంత తక్కువ మంది అనుచరులతో ఉన్నప్పటికీ ఆనాటి కాలంలో బలంగా ఉన్న ఒక దురాచారాన్ని నిర్మాలించే ప్రయత్నం జరిగింది. ఇది ఒక సందేశ ప్రచారకుడిగా మహాప్రవక్త దైర్య సాహసాలకు ప్రతీకగా కూడా మనం చూడవచ్చు. ఒకటి సందేశ ప్రచారకుడు కేవలం తోహాద్, రిసాలత్, ఆఫిరత్ అంశాలనే కాక ఆనాటి అనైతిక చర్యలపై కూడా గభం విప్పాలనే స్పృహ కలిగిస్తుంది. అలాగే కొఢిమంది సహచరులతో మొత్తం అరబీకు వ్యతిరేకంగా తీల ఉద్దరణకు పూనుకోవడం కూడా అలాంటిదే. ఇద్దరు ఆడపిల్లలను పెంచి పోషించిన వారు స్వర్గంలో నాకు సమీపంగా ఉంటారనే శుభవర్తతో ఒక పెద్ద మార్పుకు శ్రీకారం చుట్టారు.

"తూనికలలో, కొలతలలో తగ్గించి ఇచ్చేవారికి వినాశం ఉన్నది. వారు ప్రజల నుండి తీసుకునేటప్పుడు పూర్తిగా తీసుకుంటారు; వారికి కొలిచిగాని తూచిగాని ఇచ్చేటప్పుడు తగ్గించి ఇస్తారు. ఒక మహాదినం నాడు వారు బుతికించి తీసుకురాబడనున్నారని వారికి తెలియదా? ఆ రోజున ప్రజలందరూ సకల లోకాల

సిగ్గు అనే సుగుణ శ్రేష్ఠత

- వసీరా బేగం

మనిషి జీవితంలో సిగ్గు బిడియాల ప్రాముఖ్యత అత్యంత అధికంగా ఉంటుంది. ఈ సిగ్గు బిడియాలే మనిషికి, జంతు వుకి మధ్య ఉన్న తేడాను విశ్లేషిస్తాయి. అల్లాహ్ ఈ సుగుణాన్ని మనిషి సైజంలో పుట్టుకతోనే సృష్టించాడు. కనుకనే ఒక చిన్నపిల్లలవాడు కూడా తన మర్మాంగాలు బహార్దత మైనప్పుడు కప్పుకునే ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఈ సుగుణం కొంతమందిలో ముందునుంచే కొంత అధికంగాను, మరి కొంతమందిలో కొంత తక్కువగాను ఉంటుంది. ఈ సుగుణం మనిషిని దుష్టార్యాల నుంచి సంరక్షిస్తుంది. సత్కార్యాలు చెయ్యమని ప్రేరిస్తుంది. మనిషి ఈ సిగ్గు బిడియాలు అనే సుగుణాన్ని తప్పుకుండా కలిగి ఉండాలి, సిగ్గు బిడియాలు ఇస్లామ్ సహజ ఆభరణాలు.

ఏ మనిషైతే తమలోనుంచి సిగ్గు బిడియాలను తీసివేసి వాటిని అటకమీద ఉంచివేస్తాడో అలాంటి మనిషి విచ్ఛిల విడిగా జీవిస్తాడు, కళ్ళంలేని గుర్రం మాదిరిగా పరుగెత్తుతాడు. ఇష్టానుసారం జీవిస్తాడు. అతనికి ఒక పద్ధతి, ఒక జీవన విధానం అంటూ ఏదీ ఉండదు. ఒక నీతి నిజాయితీ అని కూడా ఏమీ ఉండదు. అలాంటి వ్యక్తి తన కోసం తానే కట్టుబాట్లను నిర్ణయించుకుంటాడు. హద్దులను అతిక్రమిస్తాడు. తన చుట్టూ ఉన్న వాతావరణంలో తనకు ఏది ఆకర్షపంతంగా కనిపిస్తుందో దానినే ఎన్నుకుంటాడు. తనకు

నచ్చని వాటిని ఇట్టే వదిలివేస్తూ ఉంటాడు. తన మధ్యన స్వేచ్ఛగా, తన ఇష్టానుసారంగా జీవిస్తున్న జంతువులను చూసి తాను కూడా అదేవిధంగా స్వేచ్ఛగా జీవిస్తే ఎంత బాగుంటుంది అని ఆశిస్తాడు. వాటి విధివిధానాలను అలవరచుకుంటాడు. ప్రపంచం మొత్తంలోనుంచి స్వేచ్ఛగా, ఇష్టానుసారంగా జీవిస్తున్న ప్రజలపై దృష్టి సారిస్తాడు. వారి కట్టుబాట్లను, తాను అనుసరించటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఈనాడు మన సమాజంలో చూస్తున్నది అక్కరాలా నూరుశాతం ఇదే. కాని ఇంతా చేసి అతను తృప్తిగా జీవిస్తున్నాడా అంటే అద్ద లేదు. అతనికి మనశ్శాంతి కరువైపోయింది. ఒకసారి అటు పరుగెత్తితే మరొకసారి ఇటు పరుగెత్తుతూ ఉన్నాడు. ఇటూఇటూ అతను పరుగెత్తటం తప్ప అతనికి ఒక గమ్యం అంటూ ఏదీ లభించటంలేదు. చివరికి అతని నిరాశా నిస్పు హలకు, మనోవేదనకు గురై మానసిక వ్యాధికి గురవుతున్నాడు. చివరకు భారంగా జీవిస్తున్నాడు. భారంగా జీవించ లేనప్పుడు తనువు చాలించే శిక్షన తనకు తాను విధించు కుంటున్నాడు. ఇదీ నేటి మనిషి పరిష్ఠితి. పాశ్చాత్య దేశాల పోకడలను అనుసరించినందుకు అతనికి పట్టిన గతి ఇది. మనిషి దైవవిధానాలను మత సంకేతాను త్రాంచుకొని స్వేచ్ఛగా ఎంత పరుగెత్తినా, ఎంత ఎగిరినా దేవుడు సృష్టించిన భూమ్యా కాశాల మధ్యనే కదా అతను ఎగిరేది, అతను పరుగెత్తేది.

● ● ● స్వతోముఖ నాయకత్వం ● ● ●

ఆ భూమిని దాటి మరోచోట ఎక్కడకూ వెళ్లనూ లేదు. ఆ ఆకాశాలలో నుంచి దూరి మరో ప్రపంచంలోకి ప్రవేశించనూ లేదు. చివరకు ఎక్కడినుంచి ప్రయాణం మొదలుపెట్టడో అతను తిరిగి అక్కడికి రావటం అతనికి తప్పదు. ఈ విధంగా అతను జీవితం మొత్తం పరుగెత్తి పరుగెత్తి చివరకు నిరాశా నిస్పుహలకు లోనై పశ్చాత్తాపానికి గురి అయి వెనక్కి తిరిగి రావటం జరుగుతుంది. చేతులు కాలిపోయిన తరువాత ఆకులు పట్టుకుంటే ఏం లాభం అన్నట్టు ఉంటుంది అతని పరిష్కారి.

ఈ నష్టాలన్నీంటి నుంచి కాపాడటానికి కారుణ్య ప్రభువైన అల్లాహ్ మనిషి హృదయంలోనే సిగ్గు బిడియాలనే ఉత్తమ సుగుణాన్ని ఉంచాడు. ఆ సుగుణం కారణంగా అతను అందంగా, ఆకర్షపంతంగా రూపుదిద్ధుకుంటాడు. సుఖసంతోషాల జీవితాన్ని అలవరచుకుంటాడు. ప్రశాంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతాడు. దుష్టార్యం నుంచి తమను తాము రక్షించుకుంటాడు. మంచి కార్యాల వైపునకు పరుగెత్తుతాడు. కనుకనే దైవప్రవక్త(స) సిగ్గు బిడియాలు అనే సుగుణాలు హృద్రిగమేలుతో కూడుకున్నపి అన్నారు. దైవ విశ్వాసంలోని భాగాలివి. దైవ విశ్వాసం మనిషిని స్వర్గం వైపునకు తీసుకెళుతుంది. సిగ్గులేని తనం మనిషిని అన్యాయం, అక్రమం, దౌర్జన్యం వైపునకు మళ్ళీస్తుంది. అది నరకం వైపునకు తీసుకెళుతుంది.

ప్రవక్త(స) సెలవిచ్చారు: అల్లాహ్ మనిషిని వినాశానికి గురి చెయ్యుదలుచుకుంటే మొట్టమొదట అతనినుంచి సిగ్గు అనే సుగుణాన్ని లాక్కుంటాడు. ఆ సిగ్గు అనే సుగుణాన్ని అల్లాహ్ లాక్కోవటం కారణంగా అతను ప్రజలలో అయిప్పమైన వ్యక్తిగా పరిగణించబడతాడు. అప్పుడు అతన్ని ప్రజలు అనహించుకుంటూ ఉంటారు. దాని తరువాత అతని నుంచి నమ్రకం అనే సుగుణాన్ని కూడా అల్లాహ్ లాక్కుంటాడు. అప్పుడు అతను ప్రజలలో నమ్రకదోహిగా పరిగణించబడతాడు. ఇంకా ఆ తరువాత అల్లాహ్ అతని హృదయంలో నుంచి కారుణ్యాన్ని లాక్కుంటాడు. అప్పుడు అతను కలిన హృదయుడై పోతాడు. దాని కారణంగా చెడు ప్రవర్తనలకు గురవుతాడు. దాని తరువాత అల్లాహ్ అతని నుంచి దైవ విశ్వాసాన్ని లాక్కుంటాడు. అప్పుడు అతను ఒక స్వతాన్ మాదిరిగా తయారవుతాడు.

దీనిద్వారా సిగ్గు అనే సుగుణం ఎంత విలువైనదో, దానికి కట్టుబడి ఉండటం ఎంత అవసరమో దీనిద్వారా స్ఫురంగా

అర్థమపుతుంది. స్వతాన్ మనిషిని అనైతిక చర్యలకు గురి చెయ్యక ముందు అతనినుంచి సిగ్గు అనే సుగుణాన్ని అంతరించిపోయేలా చేస్తాడు. తరువాత మనిషి కోసం లాభదాయ కమైనవిగా ఉన్న విషయాలను, నష్టదాయకమైనవిగా చూపిస్తాడు. ఇంకా అపి అటంకాలుగా, అవరోధాలుగా చేసి చూపిస్తాడు. అనైతిక చర్యలను ఆకర్షపంతంగా, గమ్యానికి సోపానాలుగా చేసి చూపిస్తాడు. అవివేక అయిన మనిషి ఆ స్వతాను వెంటపడి అతనిని అనుసరిస్తాడు. చివరకు అతడు ఆ అవివేకిని నష్టేట ముంచివేసి గట్టున నుంచాని చప్పట్లు కొడతాడు. అప్పుడు పాపం ఆ మనిషి ఇటు ఇహలోక సుఖానికి, గౌరవానికి నోచుకోలేదు. అటు పరలోక సుఖానికి, గౌరవానికి నోచుకోలేదు. చివరకు దైవశిక్షకు గురవుతాడు. అప్పుడు ఆ అబాగ్యుడు బాధ్యుడైన స్వతాన్నను నిలదీసి అడిగినప్పుడు నేను నీకు కేవలం పిలుపునిచ్చాను కాని ఎలాంటి బలవంతం చెయ్యలేదు కదా! అని చెప్పి అతని నుంచి తప్పించుకుంటాడు తప్ప అతడు అప్పుడు ఆ మనిషికి ఎలాంటి సహాయమూ చెయ్యడు.

ఒకసారి దైవప్రవక్త(స) ఒక వ్యక్తి దగ్గర నుంచి అటుగా వెళుతున్నారు. అప్పుడు అతను తన సోదరునికి నీవు అధికంగా సిగ్గు పడుతున్నావు అని మందలిస్తున్నాడు. అంటే ఈ సిగ్గు నీకు నష్టాన్ని చేకూర్చుతుంది అని అంటున్నాడు. ఇది విన్న దైవప్రవక్త(స), అతని మానాన అతనికి వదిలిపెట్టు. ఎందు కంటే సిగ్గు, విశ్వాసంలో ఒక భాగం అని పెలవిచ్చారు.

సిగ్గు అనేది రెండు రకాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి, పుట్టుకత్తోనే వచ్చేది. రెండోది, జ్ఞానం కారణంగా లభించేది. అంటే అల్లాహ్ తాను చేసే ప్రతి పనిని గమనిస్తున్నాడు. దానికి సమాధానం చెప్పుకోవలసి ఉంటుందనే భయంతో ఏర్పడేది.

దైవప్రవక్త(స) ఇలా బోధించారు : మీరు మీ ఇంటి పెద్దవారి ముందు ఎలా సిగ్గుపడతారో ఆ విధంగా అల్లాహ్తో సిగ్గు పడండి. అంటే మీ తలను, మీ కడుపును నిపిధ్యమైన వాటి నుంచి రక్షించుకోండి. అపదలను, మరణాన్ని జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. ఎవడైతే పరలోక సాఫల్యం కోరుకుంటాడో అతను ఇహలోకపు ఆకర్షణలను, భోగభాగ్యాలను వదలుకుంటాడు.

చివరగా అర్థమయ్య విషయమేమిటంటే సిగ్గు బిడియాలు కల మనిషి ఈ సుగుణం కారణంగా సత్కార్యాలు చేస్తాడు, దుష్టార్యాలు వదిలివేస్తాడు.

సర్వోన్మత సుగుణాల ఖిజానా- ముహమ్మద్(స)

మంగళగీరి జీలాని

“నిశ్చయంగ దైవప్రవక్తలో మీ కొరకు అత్యుత్తమ ఆదర్శం ఉంది”. (ఖుర్జాన్ 33:21)

ప్రపంచమంతా అజ్ఞానాంధకారంలో మునిగి ఉన్నప్పుడు ప్రకాశించిన కాంతి రేఖ, మహేశ్వర జ్యోతిగా మారి ప్రథయం వరకు రాబోయే ప్రపంచ మానవులందరికి వెలుగు బాటె, శ్రేయ స్వరమైన, బుజుమార్గాన్ని చూపించారు చిట్టచివరి దైవప్రవక్త, మార్గదర్శి, ఆదర్శమూర్తి, మహా ప్రపంచ ముహమ్మద్ (స). అయిన(స) జీవితం తెరిచిన పురుషకం. దానిని అధ్యయనం చేసిన ప్రతిసారీ సర్వోన్మత సుగుణాల ఖజానాలో నుండి ఎన్నో విలువైన ఆఫీముత్యాలు లభిస్తాయి. రండి, ఒక్కొక్క ఆఫీముత్యాన్ని ఏరు కుండాం.

సత్యం పలికేవారు

దైవసందేశారులు ముహమ్మద్ (స) నిత్యం సత్యం పలికేవారు. అబద్ధాన్ని అసహాయంచుకునేవారు. చివరికి హస్యానికి కూడా అబద్ధమాడేవారు కాదు.

ప్రవక్త(స) అబద్ధం పలికేవారు కారని శత్రువులు కూడా స్వయాన సాక్షం పలికారు. అబూజహార్ దైవప్రవక్తకు బద్ధ విరోధి ఆన్న

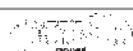
సంగతి మనకు తెలిసిందే. కాని అతడు సైతం ప్రవక్తవారి సత్యసంధతను అంగీకరించక తప్పలేదు.

‘ఈ ముహమ్మద్ (స)! నువ్వు అబద్ధీకుడవని నేను చెప్పలేను. నివు ఏనాడూ అబద్ధం చెప్పి ఎరుగవు. కాని నీవు ఏ సందేశం అయితే ఇస్తున్నావో అది సరైనది కాదని భావిస్తాను” అని అబూజహార్ అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (స) మొట్టమొదట సఫా కొండపై ఎక్కి ఖురైష్ ప్రజలను గొంతెత్తి పిలిచి అడిగిన ప్రశ్నను ఒకసారి జ్ఞాపీకి తెచ్చుకుందాం: “ఒకవేళ నేను మీతో ఈ కొండకు వెనుక వైపున ఒక శత్రు సైత్యం మనపై దాడి చేయడానికి వేచి వుందని చెప్పితే మీరు విశ్వ సిస్తారా?” అని దైవప్రవక్త (స) అడిగిన ప్రశ్నకు అందరూ ముక్కకంరంతో ‘తప్పనిసరిగా విశ్వసిస్తాం! ఎందుకంటే నీవు ఏనాడూ అబద్ధం చెప్పి ఎరుగవు. నీవు అబద్ధం చెప్పడం మేము ఏనాడూ ఎరుగము’ అని ప్రవక్త సత్య సంధతకు సాక్షం పలికారు.

వాగ్దాన పాలన

ప్రియప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) వాగ్దానం చేస్తే దానిని తప్పనిసరిగా నెరవేర్చేవారు. మిత్రులు సరేసరి, కాని శత్రువులు సైతం ఆయన

(స) లోని ఈ సద్గుణాన్ని అంగీకరించారు.

రోమన్ చక్రవర్తి అబూ సుఫియాన్ ను అడిగిన ప్రశ్నలు చరిత్రలో లిభించబడి ఉన్నాయి. రాజు ‘ముహమ్మద్ (స) ఎప్పుడైనా వాగ్దానం చేసి దానిని నెరవేర్పుకోవడం జరిగిందా?’ అని ప్రశ్నించాడు. అందుకు అబూ సుఫియాన్ ‘లేదు’ అని స్పష్టంగా జవాబిచ్చాడు. ఈ సమాధానం ఏని రోమన్ పాలకుడు దీర్ఘమైన ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు.

ఎవరైనా ఒక ముస్లిం మక్కా నుండి పారిపోయి మదీనాకు చేరితే అతనిని మక్కావాసులకు అప్పగించాలి” - ఇది హందైబియా ఒప్పందంలోని ఒక ఘరతు.

సరిగ్గా ఈ ఘరతు ప్రాస్తు వున్న సమయంలోనే అబూ జందల్ (రజి) ఒంటి నిండా సంకెళ్ళతో, గాయాలతో మక్కా ఖురైమల శైదు నుండి తప్పించుకొని పారిపోయి వచ్చారు. దయనీయమైన తన స్థితిని, తనపై జరిగిన హింసా దౌర్జన్యాలను అయిన వివరించారు. వాతావరణం గంభీరంగా ఉండి. విశ్వాసులందరి హృదయాలు అయిన స్థితిపై విలపించ సాగాయి. కానీ, దైవప్రవక్త (స) ప్రశాంతంగా, సంధి ఒడంబడికను గౌరవిస్తూ ‘ఓ అబూ జందల్.. నీవు తిరిగి మక్కాకు వెళ్ళువలసి ఉంటుంది. నేను వాగ్దాన భంగం చేయలేను . ఒడంబడికను ఆగౌరవపర్చులేను’ అని అన్నారు. ప్రవక్త(స) వారి మాటల్లో ఆవేదన, ఆర్థత పెల్లుబుకుతూ ఉండింది. అబూ జందల్ (రజి) తమ నాయకులైన ప్రవక్త (స) మాటకు కించిత్తు కూడా బదులు పలకలేదు సరికదా, తనకు తానుగా మక్కా ఖురైష్ సర్దారులకు తిరిగి బందీగా వెళ్ళిపోయారు.

దయార్థ హృదయం

ప్రవక్తాత్మి(స) వ్యక్తిగత జీవితాన్ని ఎరిగినవారి మాటలు చూద్దాం- హజుత్ అనన్ (రజి) పది సంవత్సరాలు అయిన (స)కు సేవ చేశారు. ఆయనేమన్నారంటే- మహానీయ (స) నన్ను ఎన్నడూ కొట్టలేదు. కోపగించుకోనూ లేదు, గద్దించనూ లేదు. అలా ఎందుకు చేశావు, ఇలా ఎందుకు చేయలేదు? అని కూడా ఆయన (స) అనలేదు. ఎంతో క్షమాగుణంతో మెలిగేవారు.

తనకు అప్పగించబడిన బానిసను తీసుకొని వచ్చి ఖదీజా(రజి) ముహమ్మద్ (స)కు ఇచ్చారు. మహానీయ ముహమ్మద్(స) అపుటికప్పుడు బాలుడై బానిసత్యం నుంచి విముక్తి కల్పించి తన కుమారునిగా చేసుకున్నారు. ఎన్నో ఎళ్ళ తరువాత తండ్రికి తెలిస్తే ఆయనను తీసుకెళదామని మక్కాకు వచ్చాడు. కానీ హజుత్ జైద్ మాత్రం ఆయన (స)ను విడిచి, తండ్రితో వెళ్ళడానికి సిద్ధపడలేదు.

అందర్నీ వదిలిపెట్టి ఇక్కడ వెట్టిచూకిరి చేస్తూ బానిస బతుకు బతుకుతావా? అంటే “ఇక్కడ నేనేం బానిసగా బతుకడంలేదు. ప్రవక్త నన్ను మంచిగానే చూసుకుంటున్నారు. ఈయనగారి మంచితనం నన్ను కట్టిపడేసింది. నేను మీ వెంట రాలేను” అన్నాడు జైద్.

ఆయన(స)తో ఎవరయినా అమర్యాదగా ప్రవర్తిస్తే ఆయన క్షమాగుణం కలిగి ప్రవర్తించేవారు. అంతేకాదు వారికి ఉపకారం కూడా చేసేవారు. ఆయన (స) అన్నారు: “ఇతరులపై దయ చూపని వారిపై అల్లాహ్ దయచూపడు” అని (మిష్కాతీ).

ఆయన(స) ఎన్నడూ ఎవరితో తన వ్యక్తిగత వ్యవహారాలలో ప్రతీకారం తీర్చుకోలేదు. ఆయన(స) బోధనలలో మానవులపట్లనే కాదు, జంతువులతో సైతం దయతో ప్రవర్తించాలని బోధించారు. తమ ఆనందం, వినోదం కోసం జంతువులను పోట్లాడించటం, వాటిని హింసకు గురిచేయటాన్ని ప్రవక్త (స) వారించారు. జిబహ్ సమయంలో కూడా జంతువుకు నీళ్ళు త్రాగించాలని, వీలైనంత తక్కువ బాధ కలిగేలా జిబహ్ చేయాలని, అందుకు కత్తి పదునుగా ఉండాలని ప్రవక్త (స) బోధించారు.

ఒకసారి ఒక వ్యక్తి ఒక పిచ్చుక గూడు నుండి దాని పిల్లలను తీసుకొని వచ్చాడు. ఆ పిల్లల తల్లి పిచ్చుక కిచకిచలాడుతూ ఆ వ్యక్తి వెంట పడింది. విశ్వారుణ్యమార్తి (స) ఈ దృశ్యాన్ని చూశారు. వెంటనే ఆ పిచ్చుక పిల్లలను దాని గూడులో వదిలి పెట్టు’ అని సూచించారు.

ఉత్తమ ప్రవర్తన

దైవప్రవక్త (స) ప్రతి ఒక్కరితో ఉత్తమంగా ప్రవర్తించేవారు. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రవక్త(స) వారు తననే ఎక్కువగా అభిమానిస్తున్నారని భావించే విధంగా ఆయన(స) ప్రవర్తన ఉండేది. సంభాషణా సందర్భంలో ప్రతి ఒక్కరితోనూ శ్రద్ధగా మాటలాడేవారు. వారు చేపేది పూర్తిగా వినేవారు .

తనతో సంభాషించే ప్రతి వ్యక్తితో నగుమోముతో సంభాషించే వారు. తనతో మాటలాడేవారి కుటుంబ, తెగ సంబంధ బాధ్యతలను గుర్తురి ఆ స్థాయిలో వారితో సంభాషించేవారు. ఈ సందర్భంలో ఇతరుల మనసు గాయపడకుండా జాగ్రత్త వహించేవారు.

ఒక సందర్భంలో ప్రవక్త (స) వారు తన మనవడు హజుత్ హసన్ (రజి)ను ఒడిలో కూర్చోపెట్టుకొని ఆయనను ముద్దాడుతూ ఉండగా ఒక సహాది (రజి) ‘ఓ ప్రవక్త! నేను నా బిడ్డలను ఎప్పుడూ ఇలా ప్రేమగా ముద్దాడలేదు’ అని చెప్పారు. అందుకు దైవప్రవక్త (స) ‘అల్లాహ్ నీ హృదయం నుండి ప్రేమ, వాత్సల్య లను తొలగించి వేస్తే దానికి నేనేమి చేయను’ అని బదులిచ్చారు.

నైతిక స్వభావం

విశ్వాసుల మాత హాజుత్ అయిపా (రజి) ఆయన (స) అలవాట్ల గురించి చెబుతూ: ఆయనకు ఎవరి చెడు గురించి చేపేపు అలవాటు లేదు. చెడుకు బదులుగా చెడు చేసేవారు కాదు. పైగా ఆయన క్షమించేవారు. సులభమంచు రీతిని అవలంబించేవారు. ఆయన తన స్వంత విషయంలో ఎవరితో ప్రతీకారం తీర్చుకోలేదు. ఏ ముస్లింను కూడా శిపించలేదు. సమ్మతమయిన ఫిర్యాదు వస్తే దానిని రద్దువరచలేదు. తన ఇంటివారందరితో సంతోషంగా గడిపేవారు. స్నేహితులను గౌరవించేవారు. ఎదుటివారు తన మాటలను జ్ఞావకం పెట్టుకోవడానికి ఆగి ఆగి సంబాధించేవారు. ఒకసారి ఎవరో హాజుత్ అయిపా (రజి)ను అడిగారు: దైవప్రవక్త(స) స్వభావం ఎలా ఉండేది? అని. ఆమె “కాన ఖుర్బుహు ఖుర్బాన్”. “ఆయన స్వభావంలో ఖుర్బాన్ కానవచ్చేది” అన్నారు. అంటే దివ్యఖుర్బాన్లో ఆదేశించిన నైతికతలకు ఆయన ప్రతిరూపం.

ఇతరులకు సహాయపడడం

దైవప్రవక్త(స) ఇతరులకు సహాయపడటంలో ఉత్సాహం చూపేవారు. ఇతరుల బాధల్లో, కష్టాల్లో వారికి తోడ్యాటు అందించేందుకు నిరంతరం తయారుగా ఉండేవారు. ప్రియప్రవక్త (స) సంఘసేవలో ముందు ఉండేవారు.

అనాధలు, పేదవారు, వితంతువులు, వికలాంగుల వంటి అవసరార్థుల అవసరాలు తీర్చటంలో ప్రవక్త (స) వారు అలుపొరగకుండా కృషి చేసేవారు. వారి సేవలో సంతృప్తి పొందేవారు. సంతోషంతో సేవలు అందించేవారు. తన సహచర బృందాన్ని సమాజ సేవ కోసం ఉత్సాహపరిచేవారు.

వినయ విధేయత

విశ్వకారుణ్యమూర్తి (స) ఏనాడూ అహంతో తల ఎత్తుకుంటూ నడిచేవారు కాదు. చూపులను నిత్యం క్రిందకు దించి నడిచేవారు. ఇతరులతో కలిసి నడిచే సమయాల్లో ఇతరులకు ముందు నడిచే అవకాశం ఇచ్చేవారు. తాను వారి వెనుక నడిచేవారు. కూర్చో వటంలో అత్యంత ఒడ్డిక కనబరిచేవారు.. భోజన సమయంలో అత్యంత వినయంగా ఒక సేవకునిలాగా కూర్చోనే వారు. ‘నేను స్వయాన దైవదానుడను, ఆయన దాసుడిలానే భోజనం చేస్తాను’ అని పలికేవారు.

సమావేశాలలో అందరికంటే ముందుగా చేరేందుకు ఇతరులను దాటుకుంటూ వచ్చేవారు కాదు. ఎక్కడ స్థానం దౌరికితే అక్కడే ఆసేనులయ్యేవారు. ఒక్కి సందర్భంలో వెనుక వరుసలోనూ కూర్చోనేవారు. ప్రియప్రవక్త (స) రాకడను గమనించి ఆయన

గౌరవార్థం సహచరులు లేచి నిలబడటాన్ని ఆయన అంగీకరించే వారు కాదు.

మక్కా విజయం తర్వాత విజయులై నగరంలో ప్రవేశించే సమయంలో ఆయన(స) తల ఎంతో వినయంగా వంగి ఉండింది. ఆ సమయంలో ప్రవక్త (స) వారి గడ్డం ఒంటె మూపురానికి ఆని వుంది.

దానధర్మాలు

దైవప్రవక్త (స) ఉదాత్త గుణం కలవారు. దానధర్మాలలో హాధ్యలు ఎరుగని వారు. చేతిలో లేని పక్షంలో మృదువుగా సమాధానం చెప్పి మరోసారి రమ్యని వాగ్నానం చేసేవారు.

ఒకసారి ఒకబోట నుండి చాలా ఎక్కువ మొత్తంలో ఇస్తు వచ్చింది. అంతకు ముందెన్నడూ అంత సామ్య రాలేదు . ప్రియప్రవక్త(స) మష్టిద్ గోడకు ఆనుకొని ఆ సామ్యము దానం చేయటం మొదలెట్టారు. సాయంత్రమయ్యోగా మొత్తం సామ్యము దానం చేశారు.

అహో పాసీయాలు ప్రవక్త (స) వద్దకు పంపబడినప్పుడు ఏనాడూ ఒంపిగా భుజించలేదు. సహచరులందరికి అందులో భాగం పంచి పెట్టేవారు. ఉన్న దానిలోనే ఆక్కడ హజ్రె ఉన్న వారంతా పంచుకుని తినేవారు.

అతిథి మర్యాదలు

దైవప్రవక్త (స) అతిథి మర్యాద పట్ల కడు త్రిధ్ చూపేవారు. అతిథి మర్యాదలో ఎటువంటి లోపం రాసీయకుండా జాగ్రత్త పడేవారు. బయట నుంచి మదీనా నగరానికి వచ్చే బృందాలను స్వయంగా ప్రవక్త (స) వారే పర్యవేక్షించేవారు. వారికి సదు పాయాలు స్వయంగా ఏర్పాటు చేసేవారు. అతిథుల ఆర్థిక అవసరాలను కూడా వీలైనంతగా తీర్చే ప్రయత్నం చేసేవారు. ఈ అతిథి మర్యాదలు విశ్వాసులు, తిరస్కారులు ఇరువర్గాల వారికి సమానంగా ఉండేవి. ముస్లిమేతరులు ఆతిథ్యం కోరితే అందుకు అన్ని ఏర్పాట్లు ప్రవక్త (స) చేసేవారు.

అనుకోకుండా అరుదెంచే అతిథులకు తమ ఇంటిలో ఉన్న అహో సామగ్రిని అందించి ఇంటి వారు ఆకలితో ఉండేవారు. ఈ పరిస్థితి తరచూ ఏర్పడుతూ ఉండేది.

రాత్రిభు లేచి అతిథుల యోగ్క్షేమాలను విచారించేవారు . వారి అవసరాలు తీస్తేందుకు ప్రయత్నించేవారు.

క్షమ, మన్సింపుల వైఖలి

దైవప్రవక్త (స) గారి సర్వోన్నత సుగుణాల ఖజానాలో సహనం, క్షమ, మన్సింపులు కూడా అందంగా అమరి ఉండేవి. ప్రియప్రవక్త

(స) నిత్యం ఇతరుల పొరపాట్లను, తప్పులను క్షమించేవారు. మనకందరికి తెలిసిన ఎంతో ప్రభ్యాతి పొందిన సంఘటన తాయిఫ్ సంఘటన.

తాయిఫ్ ప్రజలు ఎంతో త్రుంగా హింసించారు. రాళ్ళ వర్డం కురిపించి శరీరమంతా రక్షసిక్తం చేశారు. ప్రియప్రవక్త (స) చెప్పులు రక్తంతో నిండిపోయాయి. సర్వోన్నతుడు అల్లాహ్ వారి పట్ల ప్రతీకారం తీర్చుకునే అవకాశం దైవదూత ద్వారా కలిగించినప్పుడు విశ్వకారుణ్య మూర్తి (స) అందుకు అంగీకరించలేదు. కళ్ళ నుండి ఆప్తవులు ధారా పొతంగా వర్షించాయి. ‘ఓ అల్లాహ్! నీవు ఈ తాయిఫ్ ప్రజలను క్షమించు! పీరు నన్ను తెలుసుకోలేదు. పీళ్ళు కాకపోయినా పీరి సంతానం సన్మార్గం వైపునకు మరల పచ్చు’ అని గద్దద స్వరంతో అల్లాహ్ ను వేడుకున్నారు.

హాజర్త అయిషా (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ‘ప్రియప్రవక్త (స) ఎప్పుడూ తన వ్యక్తిగత విషయంలో ప్రతీకారం తీర్చుకోలేదు. ఖురైష్ సర్దారులు ప్రవక్త (స)ని తిట్టారు. చంపివేసే కుటులూ పన్నారు. అనేక కష్టాలకు లోను చేశారు. దారిలో ముఖ్య పరిచారు. పవిత్ర శరీరంపై కముపు పడవేశారు. గొంతుకు గుడ్డ బిగించి ఊపిరి ఆడనీయకుండా చేసి బాధించారు. గేలి చేశారు. ప్రవక్త (స) పట్ల అనేక అనుచిత కార్యాలు నిత్యకృత్యాలుగా మారాయి. దైవం క్షమించుగాక! పిచ్చివాడని ప్రచారం చేశారు. ప్రవక్త (స)ను మాంత్రికుడని నిందించారు. కవి అని, జిన్న పట్లినవాడని ప్రచారం చేశారు. విశ్వకారుణ్య మూర్తి(స) ఏనాడూ ఈ దుష్టులను నిందించలేదు. పల్లెత్తు మాట కూడా పలకలేదు. సరికదా! వారందరినీ క్షమించివేశారు.

రోగుల పరామర్థ

ఎవరైనా జబ్బు పడినట్లు ప్రవక్త (స) వారికి కబురు అందితే వెంటనే వారిని పరామర్థించేందుకు వెళ్ళాడు. పిల్లలు, పెద్దలు, వృధులు, ఎవరైనా అందరినీ సమంగా యోగక్కేమాలు విచారించే వారు. పేదవారైనా, ధనికులైనా రోగి ఏ జాతికి చెందినవారైనా, విశ్వాసి అయినా అవిశ్వాసి అయినా అందరి పరామర్థకు స్వయంగా వెళ్ళాడు. రోగివద్దకు వెళ్ళి అతని తల వైపున కూర్చునేవారు. తలపై తన హస్తాన్ని ఉంచేవారు. సాంత్వన వచనాలు పలికేవారు. ధైర్యం చేపేవారు. ఆరోగ్యం గురించి అడిగి తెలుసుకునేవారు. ఆపై రోగి ఆరోగ్యం, స్వస్థత కోసం అల్లాహ్ ను ప్రార్థించేవారు. ‘అర్బ్ అధికార సీరానికి అధిపతి, సర్వోన్నతుడు అయిన అల్లాహ్ నీకు స్వస్థత ప్రసాదించాలని నేను ప్రార్థిస్తున్నాను’ అనేవారు.

దైవప్రవక్త (స)ఇలా సెలవిచ్చారు, ప్రశయదినాన అల్లాహ్ ‘ఓ అదం కుమారుడా! నేను రోగున్నడనై ఉండగా నీవు నా పరామర్థకు రాలేదేమిటి? అని అడుగుతాడు. అందుకు ఆ

దాసుడు ‘ఓ ప్రభూ! నీవు సకల లోకాలకు స్వామివి. నేను నీ పరామర్థకు ఎలా రాగలను?’ అని ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తాడు. అప్పుడు అల్లాహ్ ‘నా పలానా దాసుడు జబ్బున పడి వుండగా నీవు పరామర్థకు వెళ్ళాలేదు. నీవు అతని పరామర్థకు వెళ్ళి ఉంటే నన్ను అక్కడ పొంది ఉండేవాడివి’ అని బదులిస్తాడు (అనగా ఈ పనిచేసి వుంటే నీకు నా ప్రసన్నత అంది ఉండేది). (ముస్లిం గ్రంథం)

ముస్లిమేతరులనూ పరామర్థించడం

ప్రియప్రవక్త (స) సేవా గుణం సర్వమానవులకు సమానంగా ఉండేది. ముస్లింలు, ముస్లిమేతరులు అనే భేదం ఆయనలో ఎక్కడా పొడసూపేది కాదు. ఆయన కారుణ్య సరోవరం సర్వులకు దాహర్త్రాని తీర్చేదిగా ఉండింది. శత్రువుల పట్ల కూడా ఇదే విధమైన కరుణ, సేవాభావం కలిగి ఉండేవారు.

దైవప్రవక్త (స) నడిచే దారిలోనే ఒక వృధ్య మహిళ గృహం కూడా ఉండేది. ఆమె ప్రవక్త (స)ని వేధించటంలో ఎప్పుడూ ముంద దుగుగా ఉండేది. ప్రవక్త(స) ఆ దారి గుండా వెళుతూ ఉన్న పుడు చెత్తాచెదారాన్ని ప్రవక్త(స)పై కుమ్మరించేది. ప్రియ ప్రవక్త (స) ఆమెను పల్లెత్తు మాట అనేవారు కారు. బట్టలు, తల విదిలించుకొని చిరునప్పుతో సాగిపోయేవారు. ఒకరోజున ప్రవక్త (స)పై చెత్తాచెదారం పడలేదు. ప్రవక్త (స) ఆశ్చర్యపోయారు. ఆ మహిళ గురించి విచారించగా ఆమె జబ్బు పడినట్లు తెలిసింది. వెంటనే విశ్వకారుణ్య మూర్తి (స) ఆమె పరామర్థకు వెళ్ళాడు. ఆమె ప్రవక్త(స)ని చూసి సిగ్గుతో కుంచించుకుపోయింది. ప్రియప్రవక్త (స) ఆమె యోగక్కేమాలు విచారించారు. సాంత్వన వచనాలు పలికి ధైర్యం చేప్పారు. ప్రవక్త (స) సత్త్వవర్ధన ఆమెను ఎంతగా ప్రభావితపర్చిందంటే- వెంటనే ఆమె కలిమా పరించి దైవవిధేయతను స్వీకరించింది.

మరో యుద యువకుడు ప్రవక్త (స)తో సభ్యతగా ఉండి సేవలు అందించేవాడు. ఆ యువకుడు తీప్పమైన జబ్బుకు గుర్యాడు. ప్రవక్త (స) అతని పరామర్థకు వెళ్ళాడు. ఆ యువకుని తలపై చేయి నిమిరారు. ధైర్య వచనాలు చెప్పి ఇస్లామీయ సందేశాన్ని అందించారు. ఆ యువకుడు ధైర్య విధేయనిగా మారి సద్గు వచనం (కలిమా) పరించాడు. పరామర్థ తర్వాత తిరుగు ముఖం పడుతూ ప్రియప్రవక్త (స) ‘ధైవానికి కృతజ్ఞతలు. ఆయన ఈ యువకుడిని నరకాగ్ని నుండి రక్కింపజేశాడు’ అని ధైవానికి కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

అల్లాహ్ మనకందరికీ మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) వారి సంప్రదాయం ప్రకారం జీవితం గడిపే భాగాన్ని ప్రసాదించుగాక! ఆమీన్.

సమాజ సంస్కర్త ముహమ్మద్ (స)

పట్టన్ సుల్తాన్, విజయవాడ

ముహమ్మద్ (స) ప్రవక్త విశ్వవిభ్యాత సైతిక సార్వభోగుడు, కాలగతిని మార్చివేసిన సంస్కర్త. ప్రపంచ విష్ణువాలలో అత్యధ్యుత విష్ణువున్ని సాధించారు. మూడుజనాన్ని మహో జ్ఞాను లుగా మార్చిసిన ఆద్వీతీయ బోధకులు. బానిసలను పాల కులుగా మార్చివేసిన అత్యుత్తమ ప్రతిభాశాలి, మానవత్వం మంట కలిసిపోయి, ప్రైశాచికత్వం విలయతాండవం చేస్తున్న తరుణంలో మానవ సమాజాన్ని సంస్కరించడానికి వచ్చిన ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స). ఆయన చేసిన బోధనలలో ఆయన ఆచరించి చూపిన విధానంలో గొప్ప ఆదర్శముంది.

- దేశ దిమ్మరులను ప్రపంచానికి మార్గదర్శకులుగా మార్చారు.
- ఆడపిల్ల పుడితే సజీవ సమాధి చేసే రాతి హృదయాలను ఆడబిడ్డ పట్ల ప్రేమ కురిపించే హృదయంగా మార్చారు.
- నిత్యం మద్యం మత్తులో మునిగే జాతిని మద్యం అంటేనే అసహాయంచుకునే వారిగా చేశారు.
- బానిస వ్యవస్థను నిర్మాలించారు.
- వరకట్టంను నిషేధించారు.

- భూషణహత్యలను రూపుమాపారు.
- ప్రై జాతికి ఉత్తమమైన గౌరవాన్ని, హక్కులను ప్రసాదించారు.
- అనాధలు, అభాగ్యులను ఆదరించాలని ఆదేశ మిచ్చారు.

ఈలా సమాజంలో ఎన్నో సంస్కరణలు తీసుకువచ్చిన మానవ మహోవకారి, జగద్గురువు ముహమ్మద్ (స).

ఇంతటి విష్ణువాత్మక మార్పు, సమాజ సంస్కరణ ఆయన కేవలం ఇరవైమూడు సంవత్సరాలలో సాధించారు. ఆయన చేసిన ప్రధానమైన మేలు, నిజ దైవాన్ని మరచి అనేక మిథ్యాదైవాల దాస్యంలో ప్రుగ్గిపోతున్న మానవులను, మానవ జీవిత లక్ష్యం తెలియకుండా గమ్యరహితంగా తిరిగే మానవ జాతిని నిజ దైవానికి దగ్గర చేశారు. మనుషుల మధ్య కుల, మత, ప్రాంత, జాతి భేదాలను త్రైంచి విశ్వ మానవ సౌభాగ్యాన్ని పెంపాందించారు. మనిషికి జీవన సరళి తెలిపారు. భోజనం, కాలకృత్యాలు, భార్యాభర్తల హక్కులు, బిడ్డల హక్కులు, వ్యక్తిగత, సాంసారిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సైతిక, ఆరాధన, సామాజిక లాంటి సమస్త రంగాలలో బాధ్యతలు,

● ● ● సర్వతోముఖ నాయకత్వం ● ● ●

విధులు, కర్తవ్యాలను తెలిపిన నాయకుడు ప్రవక్త ముహామ్మద్(స).

మరణం తరువాత రాబోయే జీవితం గురించి, మనిషి ఎదు ర్సైనే పరీక్షల గురించి తెలిపారు. అజ్ఞాన కాలపు మూడా చారాలు, తాతముత్తాతల గుడ్డి ఆచారాలు, స్వయం కల్పిత సిద్ధాంతాల ఊభి నుండి మానవాళిని విముక్తి చేసిన సంస్కర ప్రవక్త ముహామ్మద్(స).

అయిన(స) విశ్వప్రవక్తల నాయకుడు, సత్యవంతుడు, విశ్వస నీయుడు, అలోచనాపరుడు, ఇహలోకంలో సాఫల్యం, పరలోకంలో ముక్తి మార్గం పాందాలంటే ఒక వ్యక్తి ఎలా జీవితం గడపాలని తెలిపిన నాయకుడు. 1400 సంవత్సరాల నుండి అనేక శతాబ్దాలలో స్వార్థిదాయకంగా వెలుగొందుతూ చరిత్రలోనే మానవాళికి ఎక్కువగా ప్రభావితం చేసిన, అధునిక యుగంలోనూ మానవులపై తనదైన ముద్ర వేస్తున్న ఏకైక వ్యక్తిత్వం. భౌతిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక జీవిత మార్గంలో మనిషికి విజయపథంలో నడిపించిన ఆదర్శ వ్యక్తిత్వం అయినది.

ఆసియా, ఆఫ్రికా, యూరప్ ఖండాల మధ్యలో ఉన్న అరబ్ దేశంలో మక్కా నగరంలోని కాబా గృహం ఇబ్రాహీం(అ) ప్రవక్త కాలం నుండే ఆ కాబాకి విశిష్టత ఉంది. ప్రవక్త(స) రాకపూర్వం పవిత్ర కాబా గృహంలో 360 విగ్రహాలు పెట్టి ఆరాదించేవారు. స్త్రీ, పురుషులు నగ్గంగా ప్రదక్షిణలు చేసేవారు. దోషిడీ, దౌర్జన్యాలు, దొగతనాలు, వీటికి హద్దులు ఉండేవి కావు. జాత్యాహంకారం, వర్గ పోరాటాలు నిత్యకృత్యమయ్యాయి. ఎటుచూసినా అశాంతి, అలజడులు, హత్యలు జరిగేవి. అజ్ఞానం ఎంతమేరకు పెరిగిందంటే, ఒక తెగ వారి ఒంటె దారి తప్పి ఇంకోక తెగవారి పాలంలో మేసినా, యుద్ధాలు చేసుకునేవారు అజ్ఞానపు అరబ్బులు. తండ్రి చనిపోతే సవతి తల్లిని వివాహమాడేవారు. అంతటి నికృష్టమైన పరిస్థితి నెలకొంది. బహుదైవారాధన విరివిగా పెరిగిపోయి, ప్రజలంతా నిజ దైవాన్ని మర్మిపోయారు. దైవభీతి లేకపోవడం వలన అనేక చెడులు సర్యసామాన్యమైనపోయాయి. చాలా భయంకరమైన, దారుణమైన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచ దేశాలను జయించడం అవివేకం, అనవసరం అని అరబ్బును వదిలి తన దండయాత్రను ముందుకు

సాగించాడు. మానవత్వం మంటకలిసిపోయి పైశాచికత్వం విలయ తాండవం చేస్తున్న తరుణంలో మానవ సమాజాన్ని ఉద్దరించే, సంస్కరించే, లోకరక్షకుడు కావాలని ప్రజలు ఎదురుచూసే తరుణంలో అరబ్బులోని గౌరవప్రదమైన ఖురైష్ తెగలో అబ్బుల్ ముత్తలిబ్ కొడుకు అబ్బుల్లాహ్ కుమారుడుగా జన్మించారు ముహామ్మద్ ప్రవక్త(స).

ముహామ్మద్ ప్రవక్త(స) వితంతువులకు సహాయం చేసేవారు. అనాధలను ఆదుకునేవారు, ఆపదలో ఉన్నవారిని వెతికి మరీ సహాయం చేసేవారు. అవసరార్థులకు అవసరం తెలుసుకుని మరీ సహాయం చేసేవారు. గొప్ప నైతికత, గొప్ప వ్యక్తిత్వం గల వ్యక్తిగా ప్రజల గుర్తింపు పాందారు. శత్రువులు సైతం ఆయన నైతికత గురించి సాక్ష్యమిచ్చేవారు.

అనేక దుర్భణాలతో కూడినటువంటి, ఎల్లప్పుడూ రక్తపాతాన్ని సృష్టించుకునేటటువంటి అరబ్బు జాతిని ఒక గొప్ప ఆదర్శ జాతిగా, నత్పుమాజంగా ఎలా మార్చారు? ఆయన ఆందోషనలు, ఉద్యమాలు చేపట్టలేదు. ఆయన ఉత్తమ నైతిక ప్రవర్తనతో ప్రజలలో దైవభీతి, పరలోక భీతి, నైతిక విలువలు జనింపజేసి ప్రజలలో మార్పు తీసుకువచ్చారు. దారిదోషిడీలు చేసే వారిని దానధర్మాలు చేసేవారిగా మార్చేశారు. మానభంగాలు చేసేవారిని మానవత్వాన్ని ప్రపంచానికి చాటేవారిగా తీర్చిదిద్దారు. కిరాతకంగా మానవ ప్రాణాలు తీసేవారిని మానవత్వానికి నిలువుటద్దంగా మార్చారు. ఆయన గొప్ప విష్వకారుడు, సమాజ సంస్కర. అరబ్బు జాతిలో ఎంత గొప్ప మార్పు వచ్చిందంటే వారి గురించి అల్లాహ్ దివ్యగ్రంథం (2:185)లో “మేము విన్నాము, విధేయులం అయ్యాము. మా ప్రభూ! మేము నీ క్షమాభిక్షను అర్థిస్తున్నాము. కడకు మేము మరలి రావలసింది నీ వద్దకే అని అంటారు” అలాంటి మార్పు తీసుకువచ్చిన తరువాత ఖుర్జీఅన్లోని ఆజ్ఞ పూర్తి సమాజాన్ని సంపూర్ణ మద్యపాన నిషేధంగా మార్చేసింది. ఖుర్జీఅన్లోని 5:90వ వాక్యం “ఓ విశ్వసించినవారలారా! సారాయి, జూదం, బలిపేరాలు, జోస్వం కోసం వాడే బాణాలు, ఇవన్నీ పరమ జుగుప్పాకరమైన విషయాలు, పైత్తాను చేపులు. కాబట్టి వాటికి దూరంగా ఉండడం” అనే ఆజ్ఞ ప్రవక్త నోట వెలువడగానే మదీనా నగరంలో మద్యం ఏర్పారింది. త్రాగుతున్న మద్యాన్ని బయటకు కట్టేశారు. ఆజ్ఞని విన్నాము, శిరసా వహించాం. ఇలాంటి గొప్ప నైతిక మార్పు తీసుకువచ్చి సంపూర్ణ మద్యపాన నిషేధం

సర్వతోముఖ నాయకత్వం

చేసి ఒక అదర్ప సమాజంగా అరబ్బు జాతిని సంస్కరించారు ముహమ్మద్(స).

బానిసత్యం- ఆ రోజుల్లో రోమ్, పర్సియ దేశాలలో బానిసలను జంతువులకన్నా హీనంగా చూసేవారు. బలహీన తెగలు, బలహీన జాతులపై పోరాడి వారిని బానిసలుగా మార్చుకునే వారు. వారికి కడుపు నిండా ఆహారం ఇచ్చేవారు కాదు. రాత్రి సమయంలో పది నుండి ఏషై వరకు బానిసలను చీకటి గదిలో ఎలుకలు, గండు చీమలలో, దుర్యాసనలలో కుక్కేసే వారు. బానిసలను బంధించి వారిని హింసించి సంతోషించే వారు. అలాంటి వాతావరణంలో ఆయన(స) ఇలా తెలియజేశారు : “అబ్బాజర్ గఫ్ఫారి (ర) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త(స) ఇలా తెలియజేశారు : మీ అధీనంలో ఉన్న బానిసలు మీకు సౌధరులు. మీరు ఎం తింటున్నారో, మీ సౌధరులకు అదే తినిపించండి. మీరేం తొడుగుతున్నారో వారికి అదే తొడిగించండి. వారి మీద పనిభారం ఎక్కువగా వేయకండి. వారితో వెట్టిచాకిరి చేయించకండి. ఒకవేళ పనిభారం ఎక్కువగా ఉంటే వారికి సహాయపడండి” ఇలాంటి సైతిక విలువలతో కూడిన సందేశం అరబ్బు జాతిలో పెనుమార్పు తీసుకు వచ్చింది. సైతిక విలువలతో కూడిన ఇలాంటి అనేక బోధనలు శాశ్వతంగా బానిసత్యపు సంకెళ్ళను త్రుంచేశాయి. ఆడపిల్లల హత్యలు, లింగ వివక్క సమూలంగా రూపు మాపాయి.

దారిద్ర్య భయంతో మీరు సంతానాన్ని హతమార్పుకండి. వారికి మీకూ ఉపాధిని ఇచ్చేది మేమే. ముమ్మాటికీ వారి హత్య మహో పాతకం (17: 31)

సల్యాన్ ఫార్సీ కథనం ప్రకారం మహాప్రవక్త (స) ఇలా తెలిపారు: “ఎవరైతే ముగ్గురు కూతుళ్ళను లేదా ముగ్గురు సౌధరీ మణులను, ఇద్దరు కుమార్తెలను లేదా ఇద్దరు సౌధరీ మణులను వారి భాధ్యత చేపట్టి వారికి మంచి విద్యా బుద్ధులు నేర్చిప్పే వారికి స్వర్గంలో ఉన్నత స్థానం లభిస్తుంది. అతడు స్వర్గంలో నాతోపాటు ఉంటాడని ప్రవక్త(స) తెలిపారు: “ఈ బోధన ద్వారా ఆడపిల్లను నామోషీగా భావించి సజీవంగా పొతిపెట్టే అరబ్బు జాతి ఆడపిల్ల పుట్టడం అదృష్టంగా భావించేలా ప్రవక్త(స) సంస్కరించారు.

శ్రీ ధనం (మెహరీ) విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. భార్యతో ఎలా వ్యవహారించాలో తెలియజేశారు “మీలో ఎవరైతే మీ భార్యల పట్ల ఉత్తములో వారే ఉత్తములు. నేను భార్యల పట్ల సత్తు వర్తన కలిగిఉన్నాను. మీరు కూడా సత్పువర్తన కలిగి ఉండండి” అని శ్రీ గౌరవాన్ని పెంచారు.

వ్యభిచారం రూపుమాపడానికి వివాహం సులభతరం చేయడానికి వచ్చాను అని వ్యభిచారానికి అడ్డుకట్ట వేశారు. శ్రీ జాతికి గౌరవాన్ని ప్రసాదించారు. ఆడదంచే అంగడి వస్తువు కాదని శ్రీకి విద్యాహకున్నను, ఆస్తి హక్కుని ఇచ్చి జ్ఞానవంతురాలిగా మార్చారు.

వట్టి వ్యాపారాన్ని నిషేధించారు. (2: 276)

“అల్లాహో వట్టిని హరింపజేస్తాడు. దానధర్మాలను పెంచుతాడు. వేలును మరిచేవారిని పాపిస్టులను అల్లాహో సుతరామూ ప్రేమించడు”

వట్టి వ్యాపారం చేసేవాడు, వట్టి కాగితాలు ద్రాసేవాడు, వట్టి ఇప్పించేవాడు, వట్టికి సాక్షులుగా ఉండేవారు, వీరందరిపై అల్లాహో శాపం ఉంటుందని ప్రవక్త(స) బోధించి వట్టి రహిత సమాజంగా సంస్కరించారు.

ఇంకా మానవతా విలువలను పెంపాందించాలని, తల్లి దండ్రులతో ప్రేమగా మెలగాలని, అనాధలను ఆదరించాలని, ఇరుగు పారుగువారి హక్కులను నెరవేర్చాలని, తోటి సౌధరుల పట్ల ప్రేమగా ఉండాలనీ, అసూయ, ద్వేషాలను, అనైతిక చేప్పలను విడునాడాలని, అరబ్బుజాతికి బోధించి ఒక సుందర సమాజం స్థాపించారు ప్రవక్త(స) వారు. వారి గురించి సర్ జార్జ్ బెర్నార్డ్ పా ఎమన్నారుంటే, “ముహమ్మద్ ప్రవక్త(స) లాంటి మనిషి ప్రపంచానికి పొలకు ఉయతే ప్రపంచంలో ఉన్న నమస్కారాలన్నీ కూడా నునా యానంగా పరిష్కరించగలడని నా గట్టి నమ్మకం” అన్నారు.

ముహమ్మద్(స) వారు గొప్ప సంస్కర్త. ఆయన సమాజాన్ని సుందర సమాజంగా తీర్చిదిద్దారు. ప్రపంచంలోని ప్రతి వ్యక్తి, వర్గం, జాతి, దేశం, అందరూ ఆయన చూపిన విధానాలు, బోధనలు అవలంబిస్తే మన సమాజం కూడా సుందర సమాజంగా మారుతుంది. ఆ దైవం మనందరికి ఆయనను అనుసరించే సమృద్ధిని కలిగించాలి.

అబ్యుదాయి సత్తార్, మహాబూబ్ బాద్

‘మత సామరస్యం నేటి ఆవశ్యకత’ అనే అంశంలై అంబేద్కర్ భవనలో యువకులు, మేధావులు, ప్రజా ప్రతినిధులు, వివిధ మతాల ధార్మిక పండితులు, అనేక వుర ప్రముఖులు హజరయ్యారు.

“దేవిడ్ ప్రసంగిస్తూ, ‘బౌను, ఈ సమాజం చెడ్డవారి వల్ల కాదు... మంచి వారి మౌనం వల్ల నష్టపోతున్నది. ఇప్పటికైనా శాంతి కాముకులందరూ నడుం బిగించి ముందుకు వచ్చి ఎక్కడ అరాచకాలు, అన్యాయాలు చెలరేగుతాయో అక్కడికి చేరుకుని శాంతి స్థాపనకై పాటుపడాలి” అంటుండగా, ‘బాగా చెప్పారు దేవిడ్ గారు. ఈ మధ్యకాలంలో కొంతమంది స్వార్థపరులు మతాల మధ్య చిచ్చు రగిలిస్తూ సమాజాన్ని చీల్చుతున్నారు. దీనివల్ల ఒక వీధిలో నివసిస్తున్న మనం ఒకరి ముఖాలు మరొకరు చూసుకోకుండా కనీసం పలకరింపులు కూడా లేకుండా జివితం సాగిస్తున్నాం. ఇది మన దొర్చాగ్యం. అంటూ తనవంతు ప్రసంగాన్ని ముగించారు శాస్త్రి గారు.

‘నిజమే! దినిక్కారణం మనందరం ధార్మిక గ్రంథాల్లోని సారాన్ని అర్థం చేసుకోకపోవడం, దానికనుగుణంగా ఆచరించకపోవడం మూలంగా జరుగుతుంది. అలాగే మహా పురుషుల బోధనలు పెడచెవిన పెట్టడం వల్ల కూడా అనేక అనర్థాలు పొడచూపుతున్నాయి. ఉదాహరణకు మహాప్రవక్త (స) ‘భూవాసులపై కరుణించండి... ఆ ఆకాశవాసి మీపై కరుణిస్తాడు’ ‘మీ పారుగు వాడు పస్తులుండి.. మీరు కడువు నిండి భుజిస్తే మీరు విశ్వాసులు కారు’ కూలి వాసి చెమట ఆరకముందే అతని కూలి వేతనాన్ని చెల్లించండి” అనే హితబోధనలు 1450 సంవత్సరాలకు పూర్వమే సెలవిచ్చారు. కానీ ఎవరైనా ఆచరిస్తున్నారా? అంటూ ఆపేదనతో తన అభిప్రాయాన్ని ముందుంచాడు అబ్బుల్లా.

“ఆపండీ! అబ్బుల్లా గారు.. ఈ సమాజం మీలాంటి వారి వల్ల సమస్యల్లో చిక్కుకుంది. ఎంతమంది ముస్లిములు జన జీవన ప్రవంతిలో భాగంగా వుంటున్నారు? మీ కాలనీలు వేరు.. జస్తిలు వేరు. మనీదు నాలుగు గోడలకే మీరు పరిమితం. ఓ సామాజిక స్పృహ ఉండదు. ఎప్పుడూ మా ఇస్లాం గొప్పదంటూ చెప్పుడమే కానీ’ అని ఆవేశంతో ఊగిపోతున్న శ్రీనివాస్ను సముదాయం చారు సభలో హజరైనవారు. ఊహించని పరిణామానికి బిత్తర పోయిన నిర్వాహకులు అతికష్టంగా సభను ముక్కసరిగా ముగించారు.

★ ★ ★

ఆ రోజు సెప్టెంబర్ మొదటి తారీఖు. ఆకాశంలో దట్టమైన మబ్బులు. చూస్తుండగానే కుండపోత వర్రం. పల్లె, పట్టుం అని తేడాలేకుండా రాత్రికి రాత్రే జల విలయం. తెల్లారేసరికి ఎక్కడ చూసినా, రైలు పట్టాలు ధ్వంసమైన దృశ్యాలు, నీట మునిగిన కాలనీలు, కూలిపోయిన బ్రిఫ్సీలు ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే... పాట్టి చేత పట్టుకుని ప్రాణాలు మిగిలితే చాలనుకుని చిక్కుబిచిక్కుమంటూ సహాయ శిబిరాలకు తరలిస్తున్న దృశ్యాలు. ఇంట్లలోని విలువైన వస్తువులతో పాటు దాచుకున్న డబ్బు, నగలు నీటిలో కొట్టుకుని పోయిన వారెందరో! కష్టపడి నిర్మించుకుని మురిసిపోయిన బంగ్లాలు శిథిలమైన దృశ్యాలు, నీట మునిగిన బంధువుల మృతదేహాలను చూసి గుండె పగలి ఏదుస్తున్న రోదనలు... ఇలా ఎన్నో హృదయ విదారక దృశ్యాలు.. కేవలం ఒకే ఒక రాత్రి మిగిల్చిన విషాదగాయం.

★ ★ ★

స్వచ్ఛంద సేవల ఆధ్యార్యంలో ఊరు, వాడ అనే తేడా లేకుండా సహాయ పునరావాస కేంద్రాల ఏర్పాటు... లయన్ క్లబ్ ప్రసాద్, రెట్ల్క్రాన్ శ్రీనివాస్, వాసవి క్లబ్ వెంకచేక్... ఇలా ఎందరో దుప్పట్లు, దుస్తులు, ఆహార పదార్థాలు, మెడికల్ క్యాంపుల పేరిట ఆపన్న హస్తం అందిస్తున్నారు. ఇంతలో అబ్బుల్లా భాయి తన సంస్థ సభ్యులను వెంటబెట్టుకొని వేలాది ఆహార పాట్లాలను, వాటర్ బాటిళ్ళను, మెడికల్ కిటలను స్వయంగా ఒక్కొక్కరి దగ్గరకు చేర్చి వారిని పరామర్పిస్తూ, ఓదారుస్తూ, గుండె దైర్యాన్ని నింపుతూ ముందుకు సాగుతున్నాడు. ఇంతలో ‘మత సామరస్య సదస్యులో’ అబ్బుల్లా భాయి మీద ఉరిమిన శ్రీనివాస్ ఎదురై “అబ్బుల్లా భాయి నా అపోహాలు పటాపంచలు చేశావు... నిజమే! మహాప్రవక్త సెలవిచ్చినట్లు ‘భూవాసులపై కరుణించండి! ఆకాశ వాసి మీపై కరుణిస్తాడు’” “పారుగువారి ఆకలి తీర్చునంత వరకు మీ విశ్వాసం పరిపూర్వంకాదు” ఇటువంటి సమాజం కొరకు అందరం పాటుపడదాం భాయి! అంటూ అబ్బుల్లాను ఆలింగనం చేసుకున్నాడు శ్రీనివాస్.

ముహమ్మద్ హిందుదీన్, సిద్ధిపేట

‘ఎవరి నైతికత అత్యుత్తమంగా ఉంటుందో అతడు సృష్టికర్త అల్లాహ్‌కు అత్యంత ప్రియతముడు’ అని పలికిన దైవ ప్రవక్త(స) తన జీవితంలో అత్యుత్తమ నైతిక విలువలను ఆచరించి, స్థాపించి ప్రపంచానికి ఆదర్శప్రాయుడయ్యారు. అందుకే ఆయన (ప్రవక్త) జననం సర్వ మానవాళికి ‘శుభోదయం’ అయింది. ప్రవక్త(స) జన్మ దినోత్సవాన్ని ముస్లిం సౌదరులు ‘మీలాద్ ఉన్ నబీ’గా జరుపుకుంటారు. కేవలం బోధనల నైతిక విలువలను సమాజంలో పాదుకొల్పడం సాధ్యం కాదు. బోధకుడు ఆ విలువలను స్వయంగా ఆచరించి ఆ విలువల పునాదులపై సత్యమాజాన్ని సర్వోత్తమ వ్యవస్థను స్థాపించాలి. దాని పరిరక్షకుడు, ప్రచారానికి అన్ని చర్యలు తీసుకోవాలి. దైవప్రవక్త ముహమ్మద్(స)పై విషయాలన్నింటిని తన జీవిత కాలంలోనే సాధించారు.

సంతానం బాధ్యత

తల్లిదండ్రులను గౌరవించడం, వారికి సేవ చేయడం, వారి

ఆజ్ఞలను శిరసావహించడం పిల్లల బాధ్యత. ప్రవక్త జన్మించక ముందే ఆయన తండ్రి అబ్బూల్లా పరమపదించారు. అలాగే ఆయన తల్లి హాజిత్ అమీనా దైవప్రవక్త జన్మించిన ఆరు సంవత్సరాలకు ఇహలోకాన్ని వీడిపోయారు. అందువల్ల ప్రవక్త(స)కు వారి తల్లిదండ్రులకు సేవ చేసే భాగ్యం కలుగ లేదు. అయితే దైవప్రవక్త(స) తల్లిదండ్రుల సేవ, వారి పట్ల సత్యవర్తన కలిగి ఉండాలని హితపు పలికారు. దైవప్రవక్తకు పాలు పట్టిన తల్లి దాయా హలీమాను తన సాంత తల్లిలా చూసుకున్నారు.

తల్లిదండ్రుల బాధ్యత

తమ పిల్లలను ప్రేమించడం, మంచి విద్యాబుద్ధులు నేర్చించడం, సజ్జనులుగా తీర్చిదిద్దడానికి ప్రయత్నం చేయడం తల్లిదండ్రుల బాధ్యత. ప్రవక్త(స) తన కుమారై హాజిత్ ఫాతిమాను ఎంతో అమితంగా ప్రేమించేవారు. ఆమెకు ఉన్నతమైన విద్యను అందించి ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దారు.

భర్తగా...

దైవప్రవక్త(స) తన ఇరవై ఏట తనకన్నా వయసులో పది హనేళ్ళు పెడ్దవారు. వితంతువు అయిన ఖదీజాను వివాహ మాడి ట్రై జనోద్దరణకు శ్రీకారం చుట్టారు. ఆమెతో రెండు దశాబ్దాలకు పైగా అత్యంత సంతోష జీవితాన్ని గడిపారు. ఆమె మరణానంతరం, ఇస్లామీయ ఉద్యమ అవసరాలు, అరబ్బు తెగల మధ్య బక్కుత సాధించడానికి వేర్వేరు తెగల నుంచి వివాహాలు చేసుకున్నారు. అందులో అయిపో(ర) తప్ప మిగతా వారంతా వితంతువులే. కుటుంబ జీవనం భార్యాభర్తల పవిత్ర బంధంతో పొరంభమవుతుంది. భార్యాభర్తలిద్దరు సంసారిక జీవితం, దాని నియమాల్చి, బాధ్యతలను సరిగ్గా ఆర్థం చేసుకుని తదనుగుణంగా నడమకుంటే ఆ కుటుంబం మూడు పువ్వులు, ఆరు కాయలుగా వికసిస్తుందని చెప్పారు.

మిత్రునిగా...

దైవప్రవక్త(స) తన సహచర మిత్రులను చాలా ప్రేమించారు. ఎప్పుడూ వారి యోగ్కోమ్మాలు తెలుసుకుంటూ ఉండేవారు. సత్యం విషయంలో అయిన అందరినీ సమయాప్తి మానేవారు. ధనికులైనా, పేదవారైనా, స్వయంతులైనా, భానిసలైనా ప్రతి ఒక్కరి ఆహ్వానాన్ని మన్మించేవారు. వ్యాధిగ్రస్తులు స్వయంతవారైనా, పరాయి వారైనా వారి పరామర్థకు వెళ్ళేవారు. ఇతరులను ఆ దిశగా ప్రోత్సహించేవారు.

అతిధుల హక్కులు

ఎవరైతే అల్లూహాను, పరలోక దినాన్ని విశ్వసిస్తారో వారు తమ అతిధిని ఆదరించి సత్కరించాలి అని దైవప్రవక్త(స) తెలిపారు. అతిథ్యం మూడు రోజుల వరకు ఉంటుంది. మొదచి రోజు విందు, సత్కరింపుల దినం. ఆ రోజు అతిధికి వీలైనంత మంచి అన్న పాసీయాలు సమకూర్చాలి. రెండవ రోజు శ్రమించవలసిన అవసరం లేదు. మూడు రోజుల తరువాత అతిధికి చేసే సేవలు సదకా (దానం)గా పరిగణించబడతాయి. ఇంటి వారిని కష్టపెట్టే వరకు బన చేయడం అతిధికి ధర్మసమృతం కాదని ఉధోధించారు.

పారుగువాల హక్కులు

తల్లిదండ్రులు, బంధువులిని పాక్కల తరువాత ఇరుగు

పారుగు వారితో మంచిగా ఉండాలని, వారితో సత్యం బంధాలు కలిగి ఉండి, మంచిగా ప్రవర్తించాలని ప్రవక్త(స) సూచించారు.

అనాధల హక్కులు

అనాధలను ప్రేమించడం, పెంచడం, వారి ఆలనా పాలనా చూడటం, మంచి విద్యాబుద్ధులు నేర్చించడం సాటి మనుషులుగా మన బాధ్యత అని ప్రవక్త(స) తెలిపారు. అనాధలను ఆదుకోండి, ఆర్థులకు భోజనం పెట్టి దాహార్తులకు మంచినీరు అందివ్యాలని నోక్కి చెప్పారు.

దానశీలిగా...

ఒకసారి ఒక వ్యక్తి అయిన పవిత్ర సన్మిధిలోకి వచ్చారు. ఆ సమయంలో సుదూరం వరకు గొర్రెల మంద ఉంది. ఆ వ్యక్తి ఎటిని చూసి ప్రవక్త నాకు వీటిని దానం చేయగలరా అని అడిగాడు. దానికి ప్రవక్త చిరు మందహసంతో హాట న్నింటిని దానం చేసేశారు. అలాగే ఎవరైనా ఏదైనా అడిగితే ఉంటే ఇచ్చేవారు. లేకపోతే ఫలానా రోజు ఇస్తునని చెప్పి పంపేవారే తప్ప ఏనాడు లేదు అన్న మాటను సైతం వాడని మహోన్నతుడు.

న్యాయాధిపతిగా...

ప్రవక్త(స) ఒక న్యాయాధిపతిగా, ఆదర్శప్రాయుడిగా చరిత్రలో నిలిచిపోయారు. సమాన న్యాయమ్యవస్థ, సామాజిక న్యాయమ్యవస్థను స్థాపించారు. తద్వారా నల్లవారైనా, తెల్లవారైనా, అరబైనా, అరబైతరుడైనా, గొప్ప వంశస్తుడైనా, భానిస అయినా, ప్రవక్త వారి వంశానికి చెందినవారైనా, తెగ సర్ధారులైనా న్యాయం, చట్టం, శిక్షల ముందు సమానులైపోయారు.

ప్రపంచానికి ఆదర్శప్రాయుడుగా..

కిరీటం లేని చక్రవర్తిగా, సంపద లేని మహారాజుగా, రాజమహాలు ఎరుగని పాలకునిగా, హంసతూలికా తల్పుం తెలియని మహో మనిషిగా, మరణించే రోజున దీపంలోనైనా నూనె సైతం లేని సామ్రాజ్యాధిపతిగా ప్రపంచ చరిత్రలో కనీచిని ఎరుగని నభూతో నభవిష్యత్ లాంటి గొప్ప వ్యక్తిత్వం గల సంక్లేషమ రాజ్యస్థాపకునిగా ప్రపంచానికి ఆదర్శప్రాయుడు ఉయ్యారు.

మిలాదున్ నబ్

పీఎం అబ్బుల్ బాసిత్, కొత్తగూడెం

ఆ రోజు శుక్రవారం. మా ఊరికి కాస్త దూరంలో ఒక గ్రామం. అక్కడి మోలానా తన ప్రసంగంలో మొహమాటం లేకుండా వాస్తవాలు చెబుతారు. అందుకే కాస్త సమయం దొరికినా సమాజ్ కోసం అక్కడికే వెళుతా.

అప్పుడే ప్రసంగం మొదలైంది.

ఈ నెల 12 వ తేదీన ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) జన్మదినం సందర్భంగా ‘మిలాదున్ నబ్’ పేరుతో చాలా మంది పెద్ద పెద్ద సభలు, ర్యాలీలు నిర్వహిస్తారు. మనిషులను రంగు రంగుల దీపాలతో అలంకరిస్తారు. కొన్ని చోట్ల మంచి భోజనాలు కూడా పెడతారు.

అయితే ఇవన్నీ చేయడం బిద్దత్త అంటే ధర్మంలో కొత్త పోకడలు. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) పట్ల ప్రేమను వ్యక్తం చేయడానికి ఇదో మార్గమని మరి కొందరు అంటారు.

మనం చేస్తున్న కార్యాలు సమంజసమైనవేనా? నిజంగా మనకు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)పై విశ్వాసం, ప్రేమ ఉంటే మనం ఏం చేయాలి? అసలు ముహమ్మద్ (స)ను అల్లాహ్ ఎందుకోసం

సందేశపురుషుగా చేసి పంపాడో తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేధ్యాం. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) బోధనలు ఎమిటో మనం చేయాల్సింది ఎమిటో కూడా కాస్త తెలుసుకుండాం.

మానవులంతా ఒకే జంట ఆదం, హవ్వాల సంతానం. కనుక మిరంతా పరస్పరం సోదరులు. ఇక్కడ తెల్లవారికి నల్లవారిపై, నల్లవారికి తెల్లవారిపై, అరబ్బులకు అరబ్బేతరులపై, అరబ్బేతరులకు అరబ్బుల మీద ఎలాంటి ఆధిక్యతా లేదు. మానవుల మధ్య హెచ్చుతగ్గుల భేదం లేదు. మీలో అందరి కన్నా ఎక్కువ దైవభీతి కలవారు, వైతికంగా ఉన్నతులే నిజమైన గొప్ప వారు” అని చాటి చెప్పారు.

దైవాన్ని విశ్వసించే వారు, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)ను ప్రేమించే వారు ముందుగా ఈ సమాజంలో తక్కువ కులం, ఎక్కువ కులం. నేను పెద్ద, నువ్వు చిన్న అన్న బేధభావం లేని సమానత్వం కోసం కృషి చేయాలి. సమాజంలో హెచ్చు తగ్గుల భేదాలను రూపుమాపేందుకు కృషి చేయాలి.

మనందరి సృష్టి కర్త అయిన దేవుడు ఒక్కడే అని చాటిచెప్పాలి.

మహాప్రవక్త రాకను గూర్చి ముందే వివరించిన వేదవేదాంగాలు

అనుమత్యం- కాని నిజం!

ఎక్కడో ఆరేబియా దేశంలో మహాప్రవక్త ప్రబోధం చేస్తున్నారని, వారి రాకను గురించి వైదిక మతంలోని వేదాలు ముందుగానే చెప్పి ఉన్నాయని- తలపండిన ఒక పండితుడు అనగా, అది విని ఆ విషయం గురించి- వివరాలు తెలుసుకోవాలన్న ఆతృత నాలో కలిగింది.

ఆ విషయాల గురించి వెతకటం ప్రారంభించిన తరువాత ఆయన చెప్పినదాంట్లో నిజం ఉంది- అన్నది తెలుసుకుని నేనే ఆశ్చర్యపోయాను.

వ్యాస మహార్థిచే ప్రాయబడినవి అని చెప్పబడుతున్న పద్ధానిమిది పురాణాల్లో ఒకటైన భవిష్యత్త పురాణంలోని ఒకటో సూత్రాన్ని ఈ క్రింద యథాతథంగా పొందుపరిచాను.

ఏతన్ మిన్నష్టరే మ్లేచ్ఛ అచార్యేణ సమన్వితః
మహామద ఇతిభ్యాతః శిష్య శాఖా సమన్వితః
సృష్టివ మహాదేవం మరుష్టల నివాసినమ్...

(భవిష్యత్తపురాణం- పర్వం : 3: ఖండం : 3: అధ్యాయం : 3: శ్లోకం : 5-8)

ఒక మ్లేచ్ఛుడు, పరదేశస్ఫుదులున ఒక ప్రబోధకుడు తన శిమ్యలతోపాటు వస్తాడు. ఆయన పేరు మహామద. ఆయన ఎడారి ప్రదేశానికి చెందినవారయి ఉంటారు.

మహామద = ముహమ్మద్

అతి సృష్టంగా, సూటిగా పేరూ, రాబోయే వ్యక్తి నివాసమూ చెప్పబడినది అంటే, అది విస్మయాల్లోకిల్లా అతి పెద్ద విస్మయం!

ఆ ప్రబోధకుని జాతి, ఆయన గుణగణాదుల గూర్చి, అదే పురాణం చెపుతున్నది.

లింగచ్ఛేది శిఖాహీనః శ్కృపుధారిన దూషకః

ఉచ్చలాపీ సర్వభక్తి భవిష్యతి జనోమమ

.....

ముసలైటైవ సంస్కరః

(భాగం : ఖండం : 3; అధ్యాయం 3: శ్లోకం : 25-27)

ఆయన ‘లింగచ్ఛేది’- అంటే సున్నతి చేయించుకున్న వాడయి వుంటారు. తలపైన ముడి ఉండదు, గడ్డం పెంచుకుని వుంటారు. మాంసాహారి అయివుంటారు. బిగ్గరగా, గొంతెత్తి మాట్లాడుతారు. ‘ముసలై’ అని పరిచయం చేయబడతారు అని ఆ పురాణం చెబుతూ వుంది.

మరోసారి మళ్ళీ చదివి చూస్తే అతిముఖ్యమైన విషయం ఒకటి బోధపడుతుంది.

లింగచ్ఛేది- సున్నతి- అన్నది హిందూ మతంలో లేదు. తల మీద ముడి అన్నది హిందూ మతంలో తప్పుకుండా వుండాలి. కాని ‘శిఖాహీనః’ శిరోముండనం చేయించుకున్న వాడు అన్నది సృష్టంగా చెప్పబడింది.

ఏటన్నింటికంటే ఆశ్చర్యమైన మాట ‘ముసలై’ అన్నది.

ముస్లిమ్, ముసల్మాన్ అనువారికి ‘ముసలై’ అన్న పదం ఆపాదించి చూడండి.

ఇవ్వే కాదు.. మహాప్రవక్త జీవితం గురించి కూడా చెప్పి ఉన్న మాటలు- ఆయన ఎలా ఉండేవారు- అచ్చు అదేవిధంగా వర్ణించబడింది.

ఇదం జనా ఉపశ్రుత నరాశం సస్తవిష్యతే

షష్ఠిం సహార్సానవతిం చ కౌరమ్ ఆ

రుశేమేమ దజ్యైహే

ఉప్ప్రాయస్య ప్రవాహీణో వధూమన్తో ద్విర్ధశ

వర్షమా రథస్యని జహీడతే దివ

ఈషమాణ ఉప స్పృశః

ఏష ఇషాయ మా మహే శతం నిష్క్యాన్ దశ ప్రజః

••• సర్వతోముఖ నాయకత్వం •••

తీటి శతాన్య ర్యతాం సహస్రా దశ గోనామ్
(ఆధర్యం వేదం-20వ కాండం, 127వ సూక్త, 1-3వ మంత్రం)

“ఓ భక్తులారా! ఈ ప్రభోధకుని మాటలు వినండి..

ప్రశంసనీయుడూ, ప్రశంసింపబడినవాడూ అయిన ఆ మహార్షి 60090
మంది మనుషుల మధ్య జననమొందుతాడు.”

(ముహామ్మద్ అంటేనే ప్రశంసనీయులు, ప్రశంసింప తగిన లక్షణ
ములు గల వ్యక్తి. అయిన జన్మించేనాటికి మక్కా నగర జనాభా
సంఖ్య 60వేలు).

“అయిన ఇరవై ఆడ, మగ ఒంటెల మీద సవారీ చేస్తారు. అమోఘు
మయిన వారి కీర్తి స్వర్గలోకం దాకా పాకుతుంది. ఈ మహార్షి 100
బంగారు నాటములు కలిగి ఉంటారు.”

(ఒంటెల మీద పయనించిన మహార్షులు మన భరత ఖండంలో
కనిపించరు. అందుచేత అది ముహామ్మద్ ప్రవక్తను ఉద్దేశించి
రాసిన మాటలై వుంటాయి. 100 బంగారు నాటములు- ఆరేబియా
వదిలి అబీసినియాకు వలస వెళ్లిన 100 మంది ప్రవక్త శిష్యులు అని
అర్థం.)

“10 ముత్యాల హోరాలు- 300 అరబ్బీ గుర్రాలు 10వేల పశువులు
వుంటాయి.”

(మహాప్రవక్త చేత అమరలోకపు వాసులుగా ప్రకటింపబడిన 10 మంది
భక్తుల గూర్చి చెప్పినదే 10 ముత్యాల హోరములు. మహిమాన్వితు
డైన ప్రవక్త సలిపిన ప్రథమ యుద్ధంలో ఉన్న 313 మందిని యుద్ధ
అశ్వాలుగానూ, అయిన వెంట ఉన్న 10వేల మంది అనుయాయులను
10వేల పశు సంపదగానూ చిత్రించ బడినట్లుగా హౌల్య ముహామ్మద్
ఉమర్ చెపుతున్నారు.)

మహాప్రవక్తను విశ్వకారుణ్య స్వరూపుడుగా దివ్య ఖుర్జాన్ నిర్వ
చిస్తున్నది.

బుగ్గేదంలో ఈ ప్రపంచాన్ని పరిరక్షించిన పదివేల మంది పేర్లను
పేర్కొన్నారు. అటువంటి వారిలో ఈ మహాత్మమ నాయకుని- ఒకరిగా
పేర్కొన్నారు.

అనస్వన్తా సత్యతీర్ మామహే మే గావా చేతిషో
అసురోమ ఘోసః:

తైన్యాష్టా అగ్నే దశభీః సహార్ణేర్ వైశ్వానర త్వ్యరుణ జ్ఞికేత
(బుగ్గేదం- మండలం : 5: సూక్తం : 27, మంత్రం:1)

ఈ విధంగా సంస్కృత భాషలో కూడా మామహే అనియు
'ముహామ్మద్' అనియు పిలువడం, స్వప్తంగా చెప్పబడి వుంటం
మిక్కిలి ఆశ్చర్యమూ- అనూహ్యమూ!

(నేను ఆరాధించే ఇస్లాం' పుస్తకంలోనుంచి...)

**ఒక వారం చ్ఛండి
ప్రతి వారం చ్ఛండి!**

దీందా వివరాలు

విడిప్రతి	₹ 15
ఆరు మాసాల చండా	₹ 375
సాలుసల చండా	₹ 750

**ఆన్వెన్ ద్వారా పైకం చెల్లించి
గీటురాయి వారపత్రికను
తెచ్చించుకోవచ్చ.**

బ్యాంక్ అకోంట్ వివరాలు
GEETURAI WEEKLY

Central Bank of India,
Noor Khan Bazar Branch, Hyderabad
A/c. No. 1042789768
IFSC Code. CBIN0282407

లేదా

పైకాన్ని యం.బి. లేక డి.డి. ద్వారా కూడా
పుంపచ్చ. డి.డి ద్వారా పుంపదలిస్తే
డి.డి.బి 'Geeturai Weekly'
పేర మాత్రమే తీయాలి.

GEETURAI WEEKLY
SANDESHA BHAVANAM, LAKKADKOT,
CHATTA BAZAR, HYDERABAD - 500 002.
Phone: 24564583, 24576237
E-mail: geeturaiweekly@gmail.com

